

ESMALTS
primera classe
Unica fabrica d'ha-
signes i distintius
esmalts
LLESUY
Plaça Universitat,
núm. 11, 1
Rda. Universitat, 7
Barcelona

LA PUBLICITAT

ANY LII.—NUM. 17.536.—PREU: 40 CENTIMS

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ, CORTS CATALANES, 339, TELEFON 16016

BARCELONA, DIMARTS, 24 DE JUNY DE 1930

TALLERS D'IMPREMTA: CARRER BARCELONA, 11 I 13.—TELEFON 16030

CONTRA LA CALVICIE
VEGETAL
ANDINO
PTES. 6 50 FLASCO

CRONICA

A la Lliga ja no hi cabrà tothom

A París, Alfons XIII escolta el programa polític que li exposa i li elogia els seus darrers articles; Cambó, de Brussel·les, declara que han desaparegut les velles incompatibilitats amb l'ex-
ministre liberal, el seu antic adversari; divendres, Ventosa i Calvell
ava amb una precisió desacomunada la posició actual de la
Lliga Regionalista. Aquests fets i aquestes manifestacions, produïts
simultàniament, ens donen amb tota l'exactitud desitjable
panorama de l'actualitat política present. L'horitzó s'ha aclarit
perquè es pugui distingir ben perfilat un futur pròxim que
s'inclina a creure que no trigarà gaire a ésser una realitat saturada
interès. Seria injust de no reconèixer que en bona part aquest
clariment és obra del general Berenguer. El seu decret, i sobretot
Reial ordre que l'acompanya, han obligat un sector del catala-
nisme a definir-se amb una claredat insòlita. Això és l'èxit més
gloriós, més indiscutible, del general Berenguer.

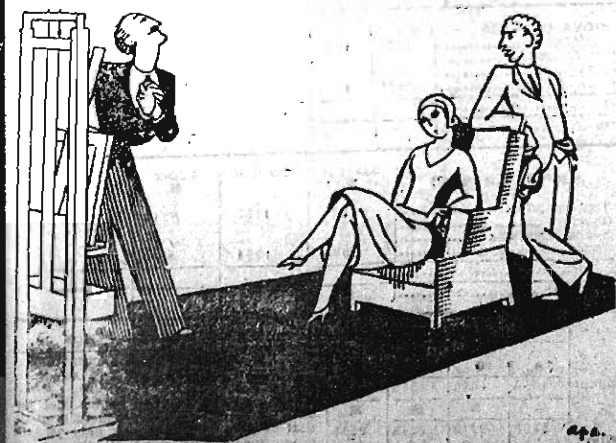
Ventosa i Calvell feia derivar l'actuació passada, present i
futura de la Lliga del contingut de l'article primer dels seus esta-
tuts: Treballar dintre dels mitjans legals per la reivindicació dels
drets de Catalunya dintre l'Estat espanyol. I després deia: "Nos-
altres hem trobat un règim constituït. I no hem fet qüestió prèvia
de provocar un canvi, i la Lliga no ha plantejat mai aquesta qüestió
prèvia. La Lliga ha treballat sempre dintre el règim constituït",
després de citar la intervenció de Cambó a l'Ajuntament, i l'actu-
ació de Prat de la Riba, posava la pregunta següent: "¿Es que
aquesta conducta s'ha de modificar a conseqüència del que ha
avengut amb la dictadura?" La resposta negativa és obvia. A con-
tinuació afegia: "Dins d'aquest ordre (el constitucional) el rei no
és responsable. Del moment que torna la constitució (quan tornarà
el dir l'orador) el rei es torna responsable. Durant la Dictadura
ha hagut una perturbació, i d'aquesta perturbació s'han derivat
conseqüències d'una manera que, en definitiva, no convenen".
Aquí analitza les solucions proposades per Sánchez Guerra, Ossorio
i altres polítics monàrquics no alfonssins i les rebutja totes, perquè
que s'exigeixin responsabilitats, però el que diu l'orador, "és que
no d'atènyer-nos a tothora al suprem interès del país, sense haver-
nos d'entestar en un canvi de règim". I immediatament afirma:
"Més senzill i millor que no anar a un canvi de règim és adaptar el
règim a les necessitats del país." De la república, segons l'autorit-
tat definidora de la Lliga, no en pervindrien sinó mals i perturba-
cions. Davant d'aquest quadro catastròfic, què ha fet la Lliga
no actuar netament d'antirepublicana i consolidar la monarquia en
la persona de don Alfons XIII?

Mai no s'havia parlat un llenguatge tan transparent, tan cate-
gòric en aquella casa. Felicitem-nos-en. D'ara endavant a la Lliga no
hi cabrà tothom; els catalanistes republicans, els catalanistes monàr-
quics no alfonssins, no hi cabran, perquè la Lliga, fidel al seu article
fundamental, treballarà dintre els mitjans legals per les reivindi-
cacions de Catalunya dintre l'Estat espanyol, i com que la legalitat
dintre l'Estat espanyol és la monarquia borbònica encapçalada en la
persona del rei don Alfons XIII, la Lliga només pot admetre i
entendre's amb aquells que, tot reconeixent la intangibilitat de la
constitució i de la persona, vulguin treballar per les reivindicacions
de Catalunya. Això és clar, és lògic, és lleial. El catalanisme comen-
ça d'ésser servil com és mereix. Amb aquesta declaració solemne es
consagra la diversitat que l'ha d'universalitzar i enrobustir. En
conseqüència, doncs, la Lliga, tot declarant que no troba afortunada
la Reial ordre complementària del decret Berenguer, arborarà les
seues banderes. Per què no? L'únic que a un hom se li acut en sentir
aquest anunci és de preguntar: per què no hi ha fet sempre així?
L'article primer dels seus estatuts és ben taxatiu, i per què ha
necessitat la invitació "poc afortunada" d'una disposició governa-
mental? La bandera espanyola faltava al balcó de la Lliga: aquesta
bandera, sostinguda durant un munt d'anys, ha estat causa de lamen-
tables equívocs. Si haguessin començat per aquí, les coses segurament
haurien anat d'altra manera, i si la Lliga no ha rectificat en res ni
el seu pensament ni la seva actuació, no hi ha cap justificació possi-
ble per a un oblit de tanta transcendència.

Avui la posició del sector dinàstic conservador del catala-
nisme és clara, i té una significació absolutament respectable, com
és igualment la seva tàctica. En organitzar-se políticament, va
treure que el primer que calia era apoderar-se dels llocs de govern i
de representació: primer de tot, les actes; guanyar-les ha estat l'ob-
jectiu primordial de la política de la Lliga. Tots els camins porten
a Roma i si aquest encara no ens hi ha portat, no hi cap motiu perquè
no creuen que és l'únic a seguir l'abandonar; els altres, mentres-
tant, seguiran el que creguin més a propòsit segons les seves con-
dicions.

Malgrat, però, de totes les protestes, malgrat que ningú no
dimit com a prèvia la qüestió que avui defineix i delimita la signi-
ficació de la Lliga, a través del catalanisme, pugem a flor d'actuali-
tat els accents de la política general vuitcentista; aleshores, però,
el fenomen es produïa a la inversa, el que es filtrava a través de la
política general a Catalunya era el catalanisme amorf. Si aquests
fets no volguessin dir altra cosa, sempre significarien que el catala-
nisme no és un fet sense inserció en els corrents polítics i socials del
 món. Mantenir-lo en el seu candor primari i jugar-lo en benefici
d'uns principis determinats, és un malabarisme confusori i peri-
llós per a Catalunya. Els que han especulat, amb bona intenció si
deu, amb aquesta confusió, han hagut de parlar clar, finalment.
El general Berenguer ha estat prou hàbil per a posar-los en situa-
ció de definir-se sense fer cap concessió que el comprometia a res.
En bon encasellat bé val una bandera.

CARLES CAPDEVILA

LES ESPANTERANTS FALSIFICACIONS

— Ah, no: per aquest preu no puc pas donar-vos cap fals "Millet", sinó
— Bé: però almenys podeu garantir l'autenticitat d'aquesta preciosa
— Autèntica.

FULL DE DIETARI

EL TELLO DAVALLA...

Els temperaments exaltats suposa-
ven que la moda femenina passaria de
cop i volta de les falduilles curtes,
arran de genoll, a les falduilles llar-
gues, arran de turmell. Tanmateix no
ha estat així. La realitat no sempre
és extremista i gairebé mai és mecà-
nica. Són els autors còmics els que,
en fets d'un perfecte dret, es divertei-
xen a fer-li fer moviments bruscos i
donar capgirats vertiginosos. Ella
opera amb més cautela i, sobretot,
amb més picardia. Ara, per exemple,
s'ha plagut a oferir una mena d'equi-
líbrum de les dues tendències contràries,
cosa que, almenys del meu record, no
s'havia vist mai en els anys de la
moda. D'una banda, persisteix, per bé
que amb moderació, la falduilla curta
que permet una consciència, aprecia-
ció del dibuix de les extremitats;
d'altra banda, a les nits i en les oc-
casions solemnes, reapareix la falduilla
llarga que dona a la figura una es-
veltesa i un gronxament incompara-
bles.

A part que la moda sempre té raó,
hem de confessar que aquesta alter-
nativa, que satisfà alhora les neces-
sitats del dia — velocitat, agilitat, lli-
bertat de moviments — i les de la nit
— idealització, luxe, prestigi —
és una troballa.

Deu me'n guard de dir que estava
cansat de contemplar a tothora la in-
nombrable desfada de les cames fe-
minines. He declarat més d'un cop
que en aquesta desfada — general-
ment sense música — he descobert un
nou motiu per admirar la creació.
No he acabat de comprendre com és
possible que amb només dues línies
més o menys corbes s'hagin pogut
obtenir dibuixos tan variats i, dins de
la varietat, tantes perfeccions!

Però aquesta alternativa que sotmet
els baixos femenins a un ritme natu-
ral, amb aures i capvespres, ha estat
oportunitat. Feia falta. L'exhibi-
ció d'algunes noies grans i
malconsellades arribava a extrems
simplement ridículs. Encara — ai! —
se'n veuen algunes... Llur falduilla,
reduïda a la mínima expressió, els en-
comana un aire còmic de bebè, carna-
valesc. Tal vegada amb l'evolució de
la moda acabaran per adonar-se'n.

Quant a les actrius, que si hagues-
sin consultat el mirall amb una mica
de serenitat mai no haurien adoptat
certes exigitats que, vistes des de les
butaques, les desapareixen horribi-
lament, crec que ja s'han agafat al cable
que els tira la moda i ja no persisti-
xeixen en llur error.

Això no vol dir pas que les extre-
mitats, amb tot llur encís, hagin de
tornar a la vida secreta que menaven
abans de la guerra. Costa molt de
condemnar a l'ombra coses que han
tastat llargament la claror del dia.
En realitat, les cames no fan sinó in-
gressar en un règim d'exhibició
ad libitum.

No väreu veure, dies enrera, una
caricatura on cinc o sis noies seien en
rengle exhibint les cames a pleer?
A sota, la llegenda deia: Com es
veu, impera la moda de les falduilles
llargues.

I és que, en realitat, tot i que sem-
blaven coses lligades amb una relació
de causa i efecte, ja no té res a veure
la llargada de les falduilles amb l'apa-
rició de les cames.

CARLES SOLDEVILA

Un discurs del Sr. Herriot

Belfort, 23. — L'ex-president del
Consell, senyor Herriot, ha pronun-
ciat un discurs en aquesta ciutat.
Defensant el partit radical-sociali-
sta, el senyor Herriot ha dit que
tant a la seva esquerra com a la
seua dreta, té enemics, la qual cosa
prova que el partit radical és un
dels més importants del país i es
basta a si mateix, sobretot davant
del gran fraccionament de grups i
subgrups al Parlament.

Parlant del problema agrari, diu
que el partit radical desitja gene-
ralitzar la propietat rural i garan-
tir-la, sobretot aquella que està en
mans dels propis cultivadors.

A despit d'haver tractat el se-
nyor Tardieu en el seu discurs de
Dijon, amb gran menyspreu el partit
radical, el cert és que continua-
ment se'n adrecen invitacions per
tal que ingressen a la majoria. A
això hem de respondre i llegim:
la majoria actual és una orla polí-
tica. Cap circumstància no justifi-
ca una concentració excepcional que
els nostres adversaris desitgen quan
l'han de dirigir i que la rebutgen
quan l'hem de dirigir nosaltres. La
règim demostra que aquesta ma-
joria és dirigida per la dreta i en
aquestes circumstàncies no podem
modificar la nostra actitud.

El senyor Herriot després d'ha-
ver alludit a la política exterior del
partit radical, que lluita per l'arbi-
trage, la seguretat i el desarma-
ment, acaba dient que la fórmula
del partit radical era la següent:
"Volem estendre els drets del tre-
ball, defensar el productor contra el
paràsit i l'home actiu contra l'o-

Revisions necessàries

L'oficialitat dels ensenyaments agrícoles

Una de les majors dificultats per
la reorganització de l'Escola Su-
perior d'Agricultura és el mal que
hi ha fet el plantejament del pro-
blema de l'oficialitat dels seus es-
tats. Si planteja-lo és sempre pe-
rillós per a la independència de l'Es-
cola, més ho era en el moment en
què ho fou, en què no podia aca-
bar més que amb una solució disor-
tada, com la que tingué. Tanmateix
el problema no és nou, ve de força
temps endarrera, però cada vegada
que s'ha plantejat en les nostres es-
coles agrícoles, la seva acció per-
torbadora ha donat sempre fruits
igualment funestos. Per això els an-
tecedents de l'assumpte, que procura-
rem resumir, són tan interessants
com al·lusionadors.

Data de 1807 la creació de la pri-
mera Escola d'Agricultura a la nos-
tra terra. Va fundar-la amb el nom
de "Escuela de Agricultura y Botá-
nica" la benemèrita Junta de Co-
merç. En realitat, era primer més
propiament una càtedra en la que
s'explicaven els principis generals de
la botànica i les pràctiques agronò-
miques més corrents. Possedia un
jardí botànic cedit pel marquès de
Ciudadilla, el qual arribà a comptar
amb milers de plantes de diferents
espècies i sis-centes varietats de
peus escollits, de procedència diver-
sa. Possedia també l'Escola material
de laboratori i un museu de models
de màquines agrícoles. Publicà amb
el títol de "Memorias de Agricultura
y Arte" un butlletí científic. Di-
rigida primer per En Joan Francesc
Bañ, rebé un bon acolliment i fou
molt concorreguda, com ho prova el
que en els primers cinc anys de
funcionament passessin per les se-
ves aules més de dos-cents alum-
nes.

Coincidí el període en què l'Estat
començà a restar atribucions a la
Junta de Comerç, amb el començam-
ent de decadència de l'Escola. Hi
hagué un primer intent d'agregar-la
a la Universitat. Corregué aldarulls
estudiantils, i va perdre bon part de
l'impetuositat inicial. Però, malgrat
tot, encara es defensava. Tant és
així, que poc abans de desaparèixer,
la Junta de Comerç, amb un redre-
cament entusiasta, decidí millorar-la.
La dirigia aleshores En Jaume Llan-
só, el qual feu aprovar un projecte
per al qual l'ensenyament

compre-
nia havia estat d'un curs, passava a
tenir-ne dos, i comprenia l'estudi de
l'organografia vegetal, classificació
de plantes, fisiologia vegetal, agro-
nomia, patologia vegetal, estudi de
climes i terres, conreus especials, ra-
maderia i economia rural. I s'anava
a adquirir per a l'ensenyament pràc-
tic una finca-model a l'altra costat
de Montjuïc, quan la Junta va sa-
ber la intenció de l'Estat de sepa-
rar de la seva jurisdicció totes les
Escoles que havia creat i sostenia.
Aquesta expulsió succeí l'any 1847.
Com les altres, l'Escola d'Agricul-
tura passà a l'Estat. Però l'oficiali-
tat no li va servir de res, molt al
contrari. Els projectes de millora
foren abandonats. La decadència es
féu cada vegada més intensa. I l'Es-
cola que havia tingut escalf i vida
pròpia passà a ésser una institució
formularia més.

L'altre antecedent és més pròxim.
Decadida i pròxima a desaparèixer
la primera Escola d'Agricultura, la
Diputació de Barcelona començà a
preocupar-se de l'ensenyament agri-
cola. La seva obra arrenca ja de
mitjans del segle passat; modesta-
ment primer, amb major importàn-
cia després, mai no ha deixat de
treballar per la cultura agrària.

Però sempre entrebancat el des-
cabellament de la tasca empresa la
intervenció i les limitacions de l'E-
stat. Fou un error instal·lar l'Escola
a la Granja Experimental. Es fa difi-
cil la convivència fecunda de dos
organismes que depenguin d'entitats
diferents, i és impossible que pugui
créixer lliurement el que es troba
sempre intervingut per l'altre. I fou
també una equivocació l'adaptar els
ensenyaments a la carrera oficial de
Pèrit, ço que obligà a més a les
rectificacions i canvis deguts al cri-
teri fluctuant de l'Estat respecte a
aquesta carrera. Tant és així, que
quan en 1893 varen suprimir-se els
ensenyaments oficials a totes les Es-
coles que els donaven, excepte la de
Madrid, la Diputació de Barcelona,
que com a al·lisonada, creà en 1894
l'Escola Provincial d'Agricultura,
amb un ensenyament complet en tres
cursos, la tasca de la qual fou al-
tament estimable.

Però la lliçó no havia estat prou
fonda i l'Escola no assolí mai el
descahedament volgut. Persistia
una certa il·lusió de l'oficialitat, i
l'Escola seguia instal·lada a la Gran-
ja Experimental. Mentre la Direcció
de les dues institucions recaigué en
una sola persona, encara els entre-
bancs es varen anar superant. Però

quan els directors foren dos, les co-
ses anaren molt pitjor. Sovintaja-
ven els conflictes i qüestions. El que
primer era un llast a arrossegar es
convertí en una franca hostilitat a
combatre. Com és natural, l'Escola
se'n ressentí fortament. Fins que
un bon dia de l'any 1912, sota la
presidència de Prat de la Riba, la
Diputació acabà per treure dels fets
la conclusió que s'imposava. Que
l'ambició de certs migrants avantat-
ges materials no compensa la pèrdua
de la llibertat d'acció que és indis-
pensable si hom vol fer una obra
força i viva. I per a aconseguir-ho
es decidí a crear una Escola lliure,
ben integrament seva: l'"Escola Su-
perior d'Agricultura".

Ço que aquesta arribà a ésser
actuant sense entrebancs ni noies,
ho hem dit en l'article anterior, i
ho recorda encara tot el nostre es-
tament agrícola. Tant de goig feia
que desvetllava recels i enveges, i
no deixà de rebre encomances i
intencions d'intervenir-la i enquadrar-la en un
marc oficial, però en un lloc secundà-
ri o subaltern. Era lògic, doncs, que
tan prompte, com la Mancomunitat
va caure en altres mans rebrotés el
problema. Encara dirigim l'Escola
quan el Consell plantejà la qüestió,
i tenim a molt honor que un dels
nostres darrers actes a l'Escola fos
en defensa de la seva independèn-
cia en una raonada memòria lliurada
al Ponent d'Agricultura, en la qual
es combatia la il·lusió que podrien
obtenir-se concessions talagueres
amb la demanda de l'oficialitat, i
que acabava amb la següent con-
clusió: "Pot molt ben ésser que en
reciprocitat a la concessió es pro-
jectessin intervencions inacceptables.
Cal anar molt en compte en les ne-
gociacions, i sentar sempre ben cla-
rament el fet que l'Escola, creada
per la Mancomunitat i sostinguda
per ella, n'ha de dependre integra-
ment i exclusivament. Perquè, se-
gons el criteri de l'exposant, repre-
sentatiu dels de tota l'Escola: pro-
fessors, ex-alumnes i alumnes, el
concedir, els petits avantatges sol-
licitats pogués mal portar la més lleu-
gera restricció, limitació o destor-
b, més valdria desistir del tot de la de-
manda."

De moment va ésser possible de-
tallar el cop. Però després la Dipu-
tació tornà a plantejar la qüestió.
El procés de la sollicitud d'oficiali-
tat pels estudis de l'Escola creix
va ésser llarg i difícil, però com és
natural és poc conegut per nosaltres.
El que sí, en canvi, podem conèixer,
és el resultat obtingut que s'enclou
en la Reial ordre de 29 d'agost de
1927. Aquesta disposició posa l'Es-
cola en la posició subaltern que
haviem temut i anunciat. Per dues
vegades es repetí en ella el con-
cepte que els seus ensenyaments
han d'ésser d'utilitat merament di-
vulgadora. Entre altres condicions
del mateix esperit es lliga l'Escola
i l'obliguen a què el seu claustre de
professors compti almenys amb la
meitat d'Enginyers agrònoms o Pè-
rits agrícoles. I com a contrapès
d'aquesta mediatització concedeix
que pugui estendre diplomes o cer-
tificats d'aptitud "que no facin com-
petència a cap dels coneguts en els
ensenyaments oficials agrícoles", ço
que resulta una burda disfressa d'u-
na oficialitat il·lusoria.

Es ger a obtenir aquesta acció
que l'Escola d'Agricultura es troba
avui intervinguda i lligada. No és
si en les circumstàncies actuals l'as-
sumpte pot tenir un adob passador;
se'n només que els que en tenen cura,
portats pel seu amor a l'Escola i a
la seva obra, s'esforcen amb lleial
voluntat a millorar el règim en què
ara viu. Però lleialment no creiem
que el problema plantejat pugui te-
nir una solució realment bona, si
hom no es decideix a llançar, si és
precis, el llast d'una oficialitat es-
tantíssima. Nosaltres, i forces més amb
nosaltres, velem l'Escola d'Agricul-
tura de Catalunya d'altra manera,
amb un esperit i un objectiu que
exposarem en un darrer article de-
dicat en aquestes matèries prou in-
teressants per a tractar-les amb l'a-
tenció que mereixen.

CARLES PI I SUNYER

NOTA. — De les errades que sor-
tiren en l'article anterior, és forçós
de rectificar-ne dues: la que em teia
qualificar la constitució de les cor-
poracions actuals d'autèntica, en lloc
d'automàtica, de sentit tan diferent,
i la que atribuïa a un inexistente Fo-
ment d'Agricultura una indiferència
hostil envers la finca de Caldes, que
en realitat no sentí ningú més que el
senyor goernat d'Agricultura de la
Mancomunitat de Reial Ordre. A ca-
dascú el que sigui seu.—C. P. S.

COMENTARI

Anècdotes reials

No sé si en acabat ho desmentiran, perquè les agències telegrá-
fiques, en temps que no hi ha guerres ni terratrèmols, obtenen pel cap
baix dues notícies: de dir una cosa i de desdir-la. Però els diaris ens
han fet saber que Ferran de Bulgària, ex-tsar (no sé pas si sabreu
pronunciar-ho, però la manera és de fer una petita pausa, per pren-
dre embranzida, allà on hi ha el guionet), està ja autoritzat pel
govern de Sofia a tornar al país de les roses, per ell menat a la
desfeta. I precisament en un altre diari, avui mateix, veig una re-
censió d'un llibre adés publicat a Londres, *Some Royalties and a
Prime Minister*, escrit per la princesa Maria Bibesco, la qual hi pa-
ra de l'extraordinari poder de l'espèrd de Ferran de Bulgària en
els termes següents: "tenien (els seus ulls) una llambregada plena
d'extraordinària malícia; eren, ensems, infinitament savis, infinita-
ment irònics, semblaven fer mofa de qualsevol cosa que ell o vos
pogués dir... Hom els havia anomenat guineuets, si no hagues-
sin dat la impressió de pertànyer a un animal força més potent
que no la guineu. No, del que verament em feien memòria era dels
ullots garnens d'un elefant." Però el que cal remarcar sobretot és
que es veu que Ferran de Bulgària és un gran refinat. Tenia bel-
líssims roserars, criava animals singulars com és ara les gazelles.
Importava papallones violades i enlluernadores de l'Amèrica del
Sud per als seus jardins; i, tot parlant, afegava un jollé admi-
rable que duia penjat al coll.

El seu refinament no li impedia pas de sentir una llei d'amor
paterna envers els seus súbdits, les suades dels quals sabia trans-
formar en petites meravelles per a la seva torre de vori. En par-
lar-ne els anomenava, amb típica tendresa volcàno-balcànica, "els
meus vedellics".

La princesa Bibesco, que és tafanera de les coses típiques, va
voler anar al mercat de Sofia, i en acabat de fer-ho, tot parlojeant,
va parlar al tsar susdit de com s'havia plagut en aquella bellugadis-
sa i cridòria. El tsar li va respondre: — Ah, avui és divendres.
Els... Reials baraten llurs ferres.

—BELLAFILA

Divagació

Tot moviment que s'inicia amb un ample desvetllament po-
pular sinó amb l'acció d'alguns homes preclars que el provoquen
i l'estímulen ha de passar per força per un període de paternalis-
me. Els seus polítics no reben una aspiració vaga que cal precisar
i formular; han d'elaborar, plàticament, idees i principis que in-
formin un poble indiferent. Així, no cal que, democràticament, l'in-
terroguin; ni que l'interpretin. Creadors com són, han d'emergir-
se en la tasca d'informar masses informes i de posar idees. Llur
cènacle pot dogmatitzar, establir punts de vista, destriar camins,
imposar tàctiques i programes. Ningú no els pot exigir un esforç
per a constatar allò que el poble desitja, perquè, pràcticament, el
poble no desitja res i, ell, amb llur acció, aspiren a suscitar-li una
fam. Alta com són, han de resoldre llur tragèdia, meditada pel fet
d'ésser excessius en un poble minvat pels atzars.

Però, això sí: quan la força dels ideals a atènyer hagi vengut
la morositat de les masses i el moviment hagi passat del pla meta-
físic als carrers, han de saber rompre llur isolament. De purs esti-
muladors han de saber convertir-se en cabdills. I acceptar totes les
limitacions que el cabdillatge imposa. Ja no són simplement llurs
sóns els que compta. Hi ha una realitat que pesa més que ells.
Si persistissin en l'activitat dels inicis, a la llarga podria esdevenir
que tot allò que s'eixcutaren se'n esmunyís de les mans. Llur sagaci-
tat els ha de precisar aquell moment més enllà del qual el règim de
paternalisme seria inoperant. I aleshores cal que tinguin prou ge-
nerositat i prou confiança en el poble per a abdicar i per a supe-
ditar-li el cenacle. — A. O.

El mil·lenari del Parlament irlandès

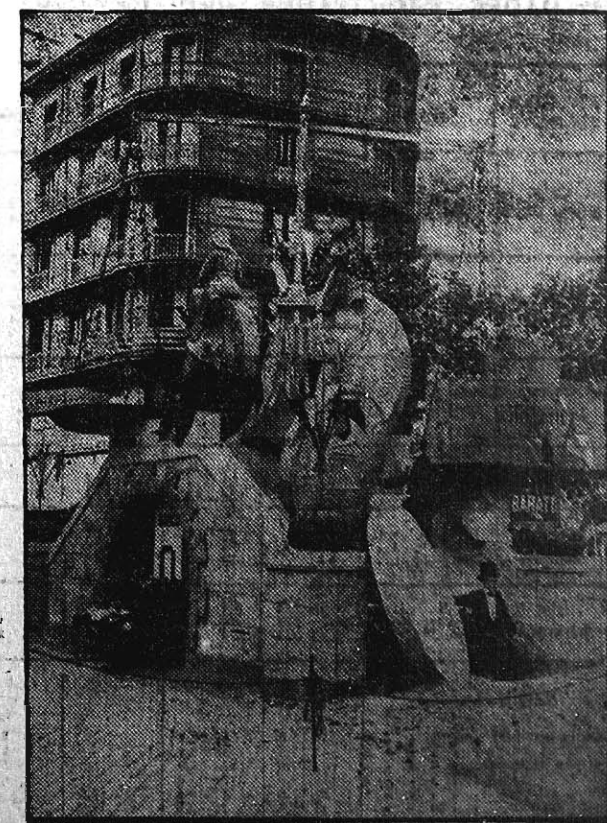
Londres, 23. — Una representació
parlamentària va sortir dissabte en el
superdreadnought "Rodney" cap a Is-
làndia amb l'objecte d'assistir a les
festes commemoratives del mil·lenari
del Parlament irlandès. Hi assistiran
el rei i la reina de Dinamarca i el
príncep hereu de Suècia.

Dos hidroavions anglesos han sortit
també cap a Islàndia amb una tripula-
ció de tres oficials i sis soldats cada

Accident en unes ruïnes

Berlín, 23. — Un grup de boy-
scuts visitava a Lieberg, prop de
Gladbach, unes ruïnes, quan s'esfon-
drà una nau. Resultaren tres joves
morts. — Fabra.

un. Pesa cada avió vint tones i porta
mils galons d'essència, gran quantitat
d'aigua i quèviures i una poderosa es-
tació de ràdio.—Fabra.

La falla cremada abir a la Ronda de Sant Antoni

El Sisè Congrés de Metges de Llengua Catalana

Ahí al matí continuaren a l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau els treballs d'aquest interessant Congrés.

Secció primera

Sota la presidència del doctor Puig i Sals i actuant de secretari el doctor Cristó Cortés, es llegiren les següents comunicacions: Doctor Codina Altés: "Arritmia sinusal", "Necessitat de conèixer la seva freqüència i bon pronòstic". Prenen part en la discussió els doctors Estaper i Cristó Cortés. Doctor Guillaer Carbonell i Juanico: "Ensenyances que poden deduir-se de l'estudi estadístic de la mortalitat infantil". Doctors Guasch i Taverna Torn: "La espirografia contràctil i la seva utilitat". Doctor Ferrer Soler Vicents i Sala Roig: "Característiques clíniques d'algunes cirroses epàtiques secundàries independents de l'alcoholisme". Intervenen en la discussió els doctors R. Carrasco i Mestres Artigues.

Tot seguit ocupa la presidència el doctor Josep Pasqual, de Girona, i el doctor Ferrer Soler Vicents llegeix una comunicació sobre "Sífilis epàtica i cirrosi epàtiques sífilítiques". Intervé el doctor Rocha.

Comunicació del doctor R. Suñer Bayer, "La instrucció del malalt en els processos quirúrgics de la diabetis". Pren part en la discussió el doctor Terrassa.

A continuació ocupa la presidència el doctor F. Estaper, i els doctors Cristó Cortés i Pi Suñer i Bayer llegeixen: "El metabolisme basal en les estenosis mitrals". Doctor Ferrer Soler Vicents i Monguilló: "Las bronquitis cròniques consecutives als processos pulmonars aguts".

Doctor Wernberg: "Etiologia làctica de la diabetis transitoria del nou nat". Pren part en la discussió el doctor Cambra.

Secció segona

Es reuneix sota la presidència dels doctors Horta Pujol i Brull i Seguí Pou; actuen de secretaris els doctors Domènec Alzina i Salari. Es llegiren les següents comunicacions: Doctor Bosch Aguilés: "Una taula per a la reducció de les fractures tota el control dels raigs X". "Aplicació per al tractament de les fractures d'avantbraç". Doctor J. Mas i Oliver: "Conceptes en què han de basar-se les dosis d'anestèsics per via raquidea". Intervenen en la discussió els doctors Bosch i Aguilés Barraquer, i Sabater: "Una causa de defalliment greu en el transcurs de l'anestèsia per l'èter". Doctor Seguí Pou: "Frequència dels elements, sarcinatosos en la textura dels tumors uterins". Discussió. Doctors Ferrades Barrell i Nubiola: "Sobre el tractament cruent de les fractures de la ròtula". Discussió. Doctor Bosch, Aguilés i Mas i Oliver. Doctor Soler Julià: "Concepte que ens mereix la bisteretomia funcional". Discussió. Doctor Seguí: "De la conservació de l'hüter en el tractament de l'anestèsia i laterals". Discussió. Doctors Pujol Rull Herrales, Quadres Bordes i Seguí.

Secció tercera

Es reuní actuant de presidents els doctors Sunyer i Medan i Jesús Maria Bellido i de secretari el doctor Bosch; es llegiren les comunicacions anunciades pels doctors Pérez Bufill, Vilacoro i Vidal Freixanet.

Secció quarta

Presidida pel doctor Xercavalls i actuant de secretari el doctor Vilanova. Comunicacions: Doctor Vilanova: "Fisura persistent del llavi inferior". Intervé en la discussió el doctor A. Peiró. Doctor E. Tolosa Colomer: "Mal perforant plantar".

SECCIO NECROLOGICA A HONOR DEL DOCTOR JOSEP MARIA ROCA

A les dotze se celebrà al saló d'actes de l'Hospital de Sant Pau la sessió necrològica en record del doctor Josep Maria Roca, president del

III Congrés de Metges de Llengua Catalana i iniciador de l'Exposició del Llibre Mèdic Català. Pronuncià l'oració necrològica, amb la seva eloqüència habitual, el doctor Joan Freixes i Freixes, mestre venerable de la Medicina catalana.

BANQUET DE GERMANOR

Diumenge, a les dues de la tarda, tingué lloc, al Restaurant Miramar, el dinar de germanor del VI Congrés de Metges de Llengua Catalana, amb assistència de més de dos-cents comensals. Ocupava la presidència el president del Congrés, doctor August Pi i Suñer. A la seva dreta seien el regidor doctor Cararach, en representació de l'Ajuntament; la senyor Pi i Suñer; doctor Sebastià Recasens, de la Facultat de Madrid; doctor Torres Careres, de la Junta de l'Associació de Metges de Llengua Catalana; doctor Riera i Villaret, en representació del degà; doctor Pere Borràs Torres, president de l'Exposició annexa; i a l'esquerra el doctor Joan Freixes i Freixes, president del II Congrés; senyor Villardell; doctor Josep Villardell, secretari del Congrés; doctor Moll, president del Sindicat de Metges de Catalunya; senyora Fibes i Ribes i doctor Ribes i Ribes. Entre altres molts hi havia també els dos Coromines; Cambra, de l'Institut Municipal de Medicina; Coma i Pedra; Mir, de Mallorca; Pons, de Lleida; Barrufet, de Reus; Trias Pujol, president del Laboratori Mèdic de Catalunya; Rabada, de Tarragona; Bataller, de Blanes; Sambola, de Sals; Corachan, cirurgià; i els catedràtics senyors A. Trias, Bellido, Salfarada, Nubiola, Sals i Gil Bernat.

A l'hora dels brindis parlà primer el doctor Freixes i Freixes, vicepresident i president del II Congrés, el qual brindà en nom dels facultatius de l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau, i agraí que el president s'hagués recordat que aquell hospital és també un fogar de ciència i de pàtria.

Parlà després el doctor Riera i Villaret, per la Facultat de Medicina, el qual brindà perquè aviat es puguin donar els ensenyaments de Medicina en llengua catalana, paraules acollides amb una gran ovació.

El doctor Moll, parlà en nom del Sindicat de Metges; parlà després un representant de la Diputació i del Col·legi de Metges, i el doctor Cararach per l'Ajuntament. S'alzà aleshores el doctor Requesens, el qual digué que en aquell Congrés es manifestava la potencialitat de la ciència mèdica catalana. Catalunya se sent fortament científicament, i això és degut principalment als seus metges, els quals saben agermanar l'amor a la ciència amb l'amor a la pàtria. Les revistes estrangeres i la premsa en general són un testimoni evident de la nostra obra; jacob parlant dels metges de la resta d'Espanya, del seu cor i de la significació dels visques. Finalment parlà el doctor Pi i Suñer, el qual saludà els metges que, no essent catalans, han vingut. La nostra medicina, digué, no pot ésser una cosa aïllada, sense relació amb la medicina universal. Sense aquest esperit universal seríem ben poca cosa. No obstant, podem, així sí, tenir una medicina que respongui a característiques pròpies i ben definides. Nosaltres acceptem per a la nostra ciència una llengua més difosa, més universal, però la major eloqüència de les nostres creacions sentimentals i científiques sempre estarà representada per aquella llengua que imposa la naturalesa com a do peculiar de tota la nostra espiritualitat.

Ofertim, doncs, a Catalunya, com aquell acrobata que descriu Anatole France en un conte, el millor i més pur de l'esforç; ofertim-li tot l'amor que sentim per la medicina catalana. Tots els oradors foren molt aplaudits.

A LA TARDA

A la tarda els congressistes anaren al Poble Espanyol, on, des dels balcons de les Cases Consistorials, contemplaren les pintoresques danses de la setmana empordanesa, les quals foren molt aplaudides. A darrera hora de la tarda, a la sala

Companyia Nacional de Colonització Africana

(ALENA)

SUBSCRIPCIO PUBLICA

DE

15.000 accions preferents

amb dret a un primer dividend fix i acumulatiu de 7 per 100 i als altres dividends complementaris en concurrència amb les accions ordinàries

La "Compañía Nacional de Colonización Africana" fou constituïda per escriptura autoritzada a 7 d'agost de 1929 pel Notari de Barcelona don Miquel Martí Berra.

Per una altra escriptura de 2 de juny corrent, autoritzada pel propi Notari, s'ha augmentat el capital de la Companyia fins a la quantitat de 30 milions de pessetes, representat per 30.000 accions ordinàries i 30.000 preferents, de 500 pessetes cada una.

Les 30.000 accions ordinàries, totes en circulació, han permès a la Companyia negociar i contractar l'adquisició d'importantes finques plantades de cafetals i de concessions per a l'explotació forestal, a la Guinea Continental Espanyola, posseïnt ara la Companyia un actiu considerable i sanejat, amb 1.700 hectàrees de cafetals a Mofo, Enguba, Makome i Makonanan i Monte Bata i unes 35.000 hectàrees de terrenys concedits per a aprofitaments forestals, a Rio Campo, Etimbué, Aye, Punta Baga i Rio Ijono, alguns d'ells en plena explotació.

Posseïx també la Companyia una fàbrica de tauler contraplacat a Barcelona i importants fàctories a Bata.

Per a atendre a la intensificació de les actuals explotacions i iniciar la de les importants concessions a Rio Campo, construint el ferrocarril indispensable per a això, la Companyia ha acordat posar en circulació 15.000 accions preferents de les 30.000 emeses.

Aquestes accions gaudiran de preferència en cas de dissolució de la Societat; tenen dret a un primer dividend fix i acumulatiu d'un 7 per cent, i a més als dividends complementaris que s'ordinen, en igualtat de condicions que les ordinàries, després que aquestes hagin percebut també el 7 per cent.

Les accions preferents podran ésser amortitzades per sorteig al tipus de 110 per 100, amb l'excepció de beneficis que hi hagués després de repartir un 7 per cent a tot el capital; però els tenedors de les esmentades accions podran optar, en el cas de resultar amortitzades, per llur conversió en accions ordinàries.

CONDICIONS DE LA SUBSCRIPCIO

Un grup bancari integrat pel Banc Hispano Colonial, Banc de Catalunya, Banc Exterior d'Espanya, Sindicat Emissor d'Espanya, Banca Marsans, Banc Comercial de Barcelona, Banca López Bru, Jover i Companyia, Banc Urquijo Català, ha afiançat la col·locació d'aquestes accions i les ofereix els dies 25 i 26 del present mes en subscripció pública

al tipus de la par, o sigui a 500 pessetes per títol,

pagadores a l'acte de la subscripció, contra lliurament de resguard provisional.

LLOCS DE SUBSCRIPCIO

Banc Hispano Colonial
Banc Exterior d'Espanya
Banca Marsans, S. A.

Banca López Bru
Banc Urquijo Català
Banc de Catalunya

Sindicat Emissor d'Espanya
Banc Comercial de Catalunya
Jover i Companyia

I a totes les Su sucursals i Agències del esmentats establiments.

gran de l'edifici, fou servit als congressistes un esplèndid ionx.

A LA NIT

A la nit assistiren els congressistes al concert que es llurà honor donà la Banda Municipal al Palau de Projeccions.

Els viatges blaus

Fou un veritable esdeveniment l'excursió marítima de diumenge a Roses.

Per bon acolliment que s'ha fet a aquesta mena d'excursions, ha calgut emprar més facilitats per als excursionistes, i tota vegada que restaven insuficients els vaixells que es posaven per a aquest fi, actualment els farà el vaixell "Infant Don Jaume", de 6.500 tones, el qual va fer el seu debut diumenge passat.

El govern d'aquesta nau anava a càrrec del capità Mateu Sagnier, qui junt amb la restant oficialitat donà proves d'una organització interna excel·lent.

A un quart de set en punt del matí, va desancorar del moll d'Espanya. Hi havia molta gent que anà a acomiadar els excursionistes. Feia un dia esplèndid. La mar era llisa, quieta.

Ens allunyàvem de Barcelona, que apareixia tota velada per una lleu califia. Ja no cal dir que en tots els rostres es reflectia l'entusiasme i l'animació. Erem 668 excursionistes, i entre nosaltres portàvem l'Orfeo "Eco de Catalunya" i el "Jazz Texas", que amenitzaren l'excursió.

Cap a les nou, començarem d'ar-

ribar a la Costa Brava, després d'haver admirat, nets de califia, tots els pobles del litoral.

Es digueren dues misses a bord, en les quals oficiaren el canonge Dachs i l'oficial castrense Pare Comill.

"L'Eco de Catalunya" sota la direcció del mestre i compositor Josep M. Comella, desgranà uns motets litúrgics.

A quarta de deu passàvem per Tossa i Sant Feliu de Guixols, entre tocs de sirena que donava el vaixell saludant aquells pobles.

Mentrestant, al saló, el "Jazz Texas" interpretà una pila de ballables que foren entusiàsticament rebuts pel jovent, que dansà fins a l'arribada a Roses.

Prop de les onze passàrem per les illes Medes, les quals travessàrem pel mig. En aquell moment, tothom era a coberta, i era veritablement un espectacle meravellós que tothom comentava.

Entràrem a la gran badia de Roses i vam desembarcar a les dotze al moll.

Allí ens esperaven representacions del poble, amb llurs senyeres, que ens donaren la benvinguda. Tots ens vam traslladar al poble, on es donà una audiència veritablement magnífica.

A la tarda hi hagué partit de futbol, concert per l'Orfeo i sardanes.

A les sis tothom tornava a ésser a bord. S'afegiren a l'expedició els sardanistes que havien anat a l'Assemblea de la Lliga Sardanista celebrada a Figueres. Entre ells hi vingueren En Puig i Ferrer i En Joan Llongueres.

A quarts de set el vaixell va des-

marcar i emprenguerem la tornada.

La badia en aquella hora era quieta com un espill.

L'Orfeo "Eco de Catalunya" va donar el seu anunciament concert. "El cant de la Senyera" fou començat entre un esclat d'aplausos. Totes les altres composicions foren també molt aplaudides, especialment "L'Empordà i el Rosselló", del mestre Morera.

Entre part i part del concert, el "Texas" tocava ballables.

Esperant l'hora de sopar, alguns elements de l'Esbart Dansaire improvisaren una sessió de ballets populars, que foren molt aplaudits.

A les dotze en punt desembarcàrem al moll de Barcelona.

Cal dir que, en tota l'excursió, va regnar un ambient de cordialitat insuperable. No es va registrar ni el més petit incident, malgrat la gran quantitat de concurrència. L'oficialitat i subalterns de l'Infant Don Jaume va fer tots els esforços per tal de fer contents i satisfets tothom, i així fou, efectivament. Tot fa preveure que cada dia assoliran més èxit aquestes excursions magnífiques, tan ben organitzades per "Viatges Blaus".

La vida religiosa

Sants d'avui.—El Naixement de Sant Joan Baptista. Sant Teodulf, bisbe, i Sant Faust, màrtir.

Sants de demà.—Sant Guillem, abat i confessor; Sant Galicà, cònsol romà; Sant Adalbert, confessor, i Santa Febròsia, verge i màrtir.

Quaranta Hores.—Avui: Es-

glésia de Nostra Dona de Pompeia.

Hores d'exposició.—Avui: De les vuit del matí a les sis de la tarda.

Demà: A la mateixa església i a les mateixes hores.

Comunió reparadora.—Avui: Església parroquial de Santa Madrona.

Demà: Església de Sant Vicents de Paül.

Cort de Maria.—Avui: Nostra Dona del Remol, a Sant Jaume, a la Concepció o a Santa Maria de Mar.

Demà: Nostra Dona de Betlem, a la seva església o a Sant Felip Neri.

Adoració Nocturna.—Avui: Torn de Sant Pasqual Bailón, a la parroquial de Sant Josep de Gràcia.

Vetlles en sufragi de les ànimes del Purgatori.—Avui: Torn de Nostra Dona de la Mercè.

Demà: Torn de la Nativitat.

LES PROCESSIONS DE CORPUS

Diumenge varen celebrar-se en diverses esglésies de la ciutat les típiques processons de Corpus. Totes varen vestir molta solemnitat, especialment la de Gràcia, que aquest any va sortir de l'església de Sant Josep (Josepets); les de les parroquies de Santa Mònica, Sant Agustí i Sant Josep Oriol, també varen ésser molt lluïdes i presenciades per un públic molt nombros.

També va celebrar-se la de l'Hospital Clínic amb gran brillantor. En representació del bisbe va assistir-hi el doctor Baucells.

Ahí va celebrar-se la de la Barceloneta, que, com cada any, va revestir molta solemnitat.

EL BISBE HA TORNAÏ DE LLEIDA

Ha tornat de Lleida el bisbe d'aquesta diòcesi, doctor Irujo.

TELEFONEMA DEL SANT PARE

Al Bisbat s'ha rebut el següent telegrama:

"Obispo de Barcelona. Su Santidad agradece el homenaje Corte Angélica San Luis Gonzaga con motivo setenta y cinco aniversario paternalmente otorga pedida bendición."

Cardenal Pacelli."

BATXILLER EN SAGRADA TEOLOGIA

Ha estat conferit el grau de Batxiller en Sagrada Teologia a l'alumne d'aquesta diòcesi, senyor Josep Maria Vidal i Guitart.

Informació universitària

BATXILLERAT UNIVERSITARI — EXAMENS

El tribunal de la secció de Lletra, de Batxillerat universitari, per als alumnes procedents dels Instituts de Lleida, Tarragona, Reus, Figueres, Mahó, Manresa, i Tortosa, convoca als qui s'hi deguin examinar per a efectuar l'exercici quart el dia 25 del mes que som, a les quatre de la tarda, a l'aula de Dret Natural i Polític d'aquesta Universitat.

Els alumnes hauran de dur ploma esmolada.

PROVISIO DE CATEDRES

A la "Gasetta" de Madrid del dia 17 d'aquest mes s'insereix l'anunci convocant a oposicions per a proveir en propietat pel torn lliure, les catedres de Geografia i Història, dels Instituts Femenins de Madrid i Barcelona i dels nacionals d'Alcoi, Pontevedra i Baixa, dotades amb el sou de 4.000 pessetes anuals, que corresponen a l'ingrés en el professorat d'Instituts.

CRIDA

Per la secretaria general de la Universitat, es crida amb tota urgència En Josep Mirada i Baldo-

ma, per tal d'assabentar-lo d'un sumpte que li interessa.

JUBILACIO

Per haver complert l'edat reglamentària, es declara jubilat; an l'haver que per classificació li correspongui, la mestressa nacional d'aquesta ciutat, N'Antònia Fornells Brufan, número 96 de l'escala general del Magisteri.

ELS ESTUDIANTS

de la Universitat de Barcelona, han rebut dels seus companys de Gerard (Colòmbia), dos exemplars de la "Canción Vital", composició d'una chora universitària. La lletra tota ella un cant a la llibertat.

Els estudiants de Barcelona agraïxen als companys colomians la tramesa d'aquesta composició.

ESCOLA D'ARTS I OFICIS ARTISTICS I BELLES ARTS DE BARCELONA

Per tal que el públic pugui examinar els treballs artístics efectuats pels alumnes d'aquesta Escola, durant el curs de 1929 a 1930, estaran exposats els dits treballs els dies 28, 29 i 30 de l'actual, de les set a les nou del vespre, al local que ocupa l'actual Escola (Casa de la Llotja, segon) i als de les anscursals que aquesta, situades als carrers d'Arzobis, 5, baixos; Salmeron, 37, primer, Corta Catalanes 420, baixos, a les mateixes hores i dies esmentats.

Govern civil

VISITES AL GOVERN CIVIL

Han visitat el governador els senyors González Rotwos i Bartrina, per tal d'invitar-lo a visitar una fàbrica de pedra artificial al Prat de Llobregat.

També l'ha visitat una Comissió del gremi de pesca localada per a demanar-li permís per a donar diumenge vinent un banquet al senyor Ayala.

EL BANQUET AL Sr. AYALA

El governador va dir ahir als periodistes que havia concedit el permís als venedors de bacallà al detall per a donar un dinar, diumenge vinent, al senyor Ayala, sempre i quan aquest no parli de política en el seu discurs.

BLANQUEJAR, netejar i protegir la dentadura, són funcions que realitza sempre KOLYNOS satisfactoriament. La seva espuma vivificant fa desaparèixer la pel·lícula i les deixalles dels aliments i destrueix els microbis que produeixen la càries.

Probeu KOLYNOS i veureu com neteja i refresca la boca.

Concessionari: FREDERIC BONET, Aportat 585 - Barcelona

CREMA DENTAL KOLYNOS

JOAN FERRER i BERNADAS

HA MORT

després de rebuts els Auxilis Espirituals

(A. C. S.)

La seva vídua Montserrat Riera Sans, fills Dolors, Marian, Anna i Joana, fills polítics Angela Saludas, Joaquim Vilaseca, Jaume Filella i Joaquim Cosp, néts, germans polítics Tomàs Riera i Josefa Macià de Riera, nebots, nebots polítics, cosins, parents tots i la raó social "INDUSTRIAS FERRER BERNADAS, S. A.", preguen als seus amics i coneguts que el recordin en llurs oracions i que se serveixin assistir demà, dimecres, a les onze del matí, a l'enterrament, que sortirà de la casa mortuòria, Ronda de Sant Pere, 35, cap a l'església parroquial de Sant Pere de les Puelles i d'allí al Cementiri Nou.

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

LA POLITICA

REUNIO GENERAL EXTRAORDINARIA

Es convoca tota els socis d'Acció Catalana a la reunió general extraordinària que tindrà lloc a l'estada social - Cortes Catalanes, 589, principal - a les deu de la vetlla del dia 26 del corrent.

Objectes de la reunió:

- Modificació dels Estatuts.
- Elecció del Consell Central.

Barcelona, 26 de juny de 1930.

El secretari,
Carles Jordà

NOTES:

Les modificacions als Estatuts que proposa el Consell són a disposició dels socis a les oficines d'Acció Catalana. Els socis que vulguin fer-hi canvis hauran de presentar-los, per escrit, per tot el migdia de demà, dimarts, dia 25. Per tal de poder prendre part en la reunió, els socis hauran d'acreditar-se mitjançant un llibre de registre amb la presentació del rebut corresponent al mes de maig.

D'acord amb l'article 19 dels Estatuts, els socis als quals no sigui assignat de concórrer-hi podran transmetre, per escrit, a les oficines d'Acció Catalana el seu vot o la seva delegació en un altre soci.

LES INCLUSIONS AL CENS ELECTORAL (Avis de les Oficines consultives d'Acció Catalana)

Ha quedat tancaada al públic l'exposició del padró de veïns al·locats de practicar les modificacions procedents en les llistes del Cens electoral. Els ciutadans que no figuraven en el padró de veïns i els que hagin canviat de domicili i no hagin aconseguit donar-ne compte aquests dies al Negociat d'Estadística de l'Ajuntament hauran d'esperar, per a fer-se inscriure o rectificar, fins a l'1 de juliol, a què siguin exposades les llistes provisionals del Cens electoral que s'està fent.

No obstant, tant als efectes de comprovar si els nostres amics figuren inscrits, com als de preparar la documentació necessària per a les oportunes inclusions i rectificacions en les futures llistes, les Oficines consultives d'Acció Catalana seguiran funcionant de deu a dues i de quatre a nou, tots els dies feiners, al local del carrer de les Cortes Catalanes, 589, pral.

Cal sobretot que hi acudiu els amics amb dret de vot que han vingut a establir-se a Barcelona després de 1924, i els que en aquest període han canviat de domicili.

Han de figurar al Cens electoral tots els barons majors de vint-i-cinc anys, que hagin nascut abans de l'11 de maig de 1905, que portin més de dos anys de residència a Barcelona.

Tots els dubtes, totes les dificultats que tinguin els nostres amics seran resolts per les Oficines Consultives d'Acció Catalana.

L'expedient relatiu a la destrucció d'una bandera catalana

Rosend Llates ha publicat en el tercer número de "L'Opinió" un article titulat "El cas del senyor Gürtierrez", article que em crec obligat a rectificar en allò que personalment m'atany.

Deixo a part els comentaris del senyor Llates que, tant com més particularment m'afecten, més han de merèixer el meu respecte i simpatia, d'acord amb el meu temperament i les meves conviccions. Políticament, com a home de partit, del mateix partit al qual pertany el senyor Llates, tampoc no vull ni puc menysar-lo. Només li diré, puix que en el mateix article que contesto no dona el títol d'amic, que si hagués volgut comprovar en mi les referències obtingudes no se de quina procedència, hauria variat, jo mateix, les seves afirmacions i a mi m'estalviaria la desagradable tasca de rectificar-les.

I anem concretament a l'objecte d'aquesta nota.

No és cert, contràriament al que afirma el senyor Llates, que les declaracions que presten els individus dels cos de bombers, relatives a la destrucció de la bandera catalana que en els darrers anys abans de la Dictadura s'acostumava a posar a la Banda de Sant Pere, davant el monument a Casanova, en la celebració de l'onze de setembre, no és cert, que, en comptes d'esser preses per mi, instructor de l'expedient, els siguin recollides per un suposat tribunal format per subalterns a les ordres directes del senyor Gürtierrez.

La veritat difereix sensiblement de la versió que dona el senyor Llates. És cert que, després de la publicació, a "La Rambla de Catalunya", de la primera nota relativa a la desaparició de l'antiga bandera, el senyor Gürtierrez, cap de bombers, disposà que s'obria una informació escrita entre el personal del cos, i aquesta informació era la molt avançada quan el senyor Martínez Domínguez em designà per a instruir l'expedient relatiu al mateix assumpte.

A la primera declaració que el senyor Gürtierrez prestà en l'expedient que jo instruí, fou referència a la informació que s'estava practicant per ordre meu i vaig disposar que "vingués íntegrament a l'expedient. No em dol pas d'haver-hi fet així, disposat com he estat des del primer moment a no desaprofitar cap element d'informació, vingui d'on vingui, i convençut com estic que la primera obligació d'un jutge instructor és d'estar al corrent de tota prevenció i més de tot afany persecutori, atent només a descobrir i servir la veritat. Examinades les diligències practicades per ordre del cap de bombers, he de dir que, no sols estic satisfet d'haver disposat que s'unís a l'expedient, sinó que creuria haver mancat al meu deure si no ho hagués fet així.

El senyor Llates, per tant, o els seus informadors, confonen la informació escrita, deguda a la iniciativa particular del cap de bombers i l'expedient que jo instruí.

En tots els expedients en què he intervingut he pres sempre les declaracions personalment i no cal dir com, a més forta raó, he seguit i seguiré la mateixa norma en el que actualment m'ocupa. Deliberadament no ometré cap diligència que pugui servir per a aclarir els fets que he d'investigar, i puc dir més al senyor Llates: des del primer dia vaig manifestar al secretari que actua en aquest expedient el meu propòsit, per a quan hagin estat prestades les declaracions que jo creguí convenient, d'invitar tothom que pugui aportar alguna informació a què vingui a declarar, per tal que les conclusions que jo formulé estiguin revestides de les màximes garanties.

No hauria de dir res més si el senyor Llates no s'hagués permès d'insinuar que les suposades i inexistents anomalies que vol descobrir en l'expedient, podrien ésser degudes a què el senyor Gürtierrez és — diu — client del regidor senyor Masot. El senyor Llates, que deu conèixer suficientment el senyor

Masot i que, quan no, em coneix prou a mi, sap com és d'ajustat, no goso a dir mal intencionat, la seva insinuació. Sé que el senyor Masot, molts anys ha, abans d'ésser elegit regidor, va intervenir en un assumpte particular del senyor Gürtierrez, però el senyor Masot té un sentit prou alt de la seva dignitat i de la meua per a abstenir-se de tota gestió que pogués implicar parcialitat en la instrucció de l'expedient i, de fet, puc assegurar que el meu company de consistori no m'ha parlat en cap sentit del senyor Gürtierrez ni de l'assumpte que tinc confiat per designació del senyor Martínez Domínguez.

La informació perfecta que el senyor Llates diu que té de la qüestió que m'ocupa podrà, si vol, ésser incorporada a l'expedient, per a la qual cosa ell i tothom trobarà en mi les màximes facilitats.

MARTÍ ESTEVE

SEGIMON ROVIRA
RAMBLA DE CATALUNYA, 62
IMPRENTA: ARTICLES ESCRITORS

ACCIO CATALANA A IGUALADA

La comissió organitzadora d'Acció Catalana a Igualada prega a tots els que vulguin formar-ne part que se serveixin dirigir-se a qualsevol dels amics Ballells, Fillat, Ferran, Roset, Rafael, Mestre, Dalmau i Torner.

Fet el primer recompte d'inscrites, ha donat ja el nombre de 150, i cal fer constar que totes ara comencen les gestions de la comissió.

Res no pot aturar la definitiva organització del nostre partit, el qual restarà constituït segurament dintre de breus dies.

La joventut igualadina amb ànima i sentiment, tindrà per fi on acoblar-se per a contribuir eficaçment en la tasca de "Catalunya endins". Això, que sigui interessadament troba tan poc entenedor, significarà per a nosaltres — ultra el seu abast general — dignificar les llistes locals, fer que els ciutadans es moguin per la força de l'ideal, sense odi, sense pactes immorals i sense amagar-se mal del que són i el que pensen.

DOMENEC DE BELLMUNT A SANTA COLOMA DE QUERALT

Avui, diada de Sant Joan, a les quatre de la tarda, el nostre company Domènec de Bellmunt donarà una conferència cultural a l'Associació Colomina de Santa Coloma de Queralt, on descaubellirà al tema "Per una cultura catalana".

CONFERENCIA SUSPESA

Abans d'ahir, diumenge, fou suspesa la conferència que havia de donar Domènec de Bellmunt al Casal Democràtic de Gironella sobre el tema "Cultura i democràcia".

Manifestacions del comte de Romanones

"El Sol" publica el següent interviu amb el comte de Romanones:

—Uno de nuestros redactores, en unión de otro periodista, visitó anoche al conde de Romanones. El conde, habiendo llegado al campo, y al ser preguntado sobre el momento, contestó:

—Nada, señores; la semana que viene es la semana grande, allí, en París. Los franceses la llaman la "semaine du grand prix".

—Entonces, usted cree que la conferencia que allí se celebró va a tener positivos resultados?

—No lo sé. Por mi parte, lo mismo que por parte del marqués de Alhucemas, hemos dado al señor Alba toda clase de la lidada.

—Y qué hay de elecciones?

—Ese es el aspecto más importante. No pierdan ustedes de vista dos cosas: las elecciones y el levantamiento de la suspensión de las garantías.

—Entonces, ¿las Cortes del 23?

—Yo era partidario de ellas pero hace tiempo. Las Cortes del 23 hubieran estado bien en marzo. Se habrían resuelto muchas cosas; se discutirían las responsabilidades, y habrían aprobado los presupuestos. Llegado el top del verano, en diciembre se podrían haber hecho unas elecciones con un partido liberal, cosa que también es muy importante tener en cuenta.

—Ha habido hoy una reunión del núcleo constitucionalista, ¿verdad?

—Sí; así me lo han dicho.

—Y usted cree que tiene alguna relación con el señor Alba?

—En absoluto. Por el contrario, pienso que se han reunido para tomar actitudes en relación con la que adopte el señor Alba.

—¿Con ustedes, naturalmente?

—Ya he dicho que tan y yo como el marqués de Alhucemas hemos dado toda clase de facilidades. Yo conservo con ellos la consideración y la relación personal que siempre me ha unido con los constitucion-

ralistas, se entiende. Al señor Villanueva, la veo todas las semanas en la Academia de Ciencias Políticas.

—¿Cuándo cree usted que se autorizarán los actos políticos?

—Ah, yo no sé. Yo he suprimido hasta el banquete. Conste que incluso estaba reparado el "mea culpa"; pero como querían venir amigos hasta de Canarias, cualquiera fuesse a hacer el viaje en el mes de julio. Ahora, en lugar de tomar actitudes políticas hay que tener en cuenta la crisis económica en España; hay que preocuparse, porque está agravada y porque no es solamente la crisis de España, sino que tiene un carácter mundial.

Hay que ocuparse de recibir eso antes que nada; hay que tener en cuenta que la libra está a más de cuarenta, que el trigo lo mismo a cuarenta debiendo pagar a cincuenta, y así el aceite, etc.

—En lugar de buscar soluciones políticas, resolver lo problema económico que no se pueden dejar a la saga de las relaciones políticas durante diez meses, porque por pronto que se hagan las elecciones será a lo más en marzo cuando comience la actuación política.

—Entonces usted ya no es partidario de esas Cortes del 23?

—Cree que ha pasado el momento. De lo que sí soy partidario es de que se deban haber hecho elecciones municipales; después, las provinciales, y luego, a las Cortes, y de que valdría a haber hecho las elecciones rápidas y pronto, con un censo imperfecto que esperar mucho tiempo a "cerlas" con otro más perfecto, que yo adelanto a ustedes que nunca, nunca será perfecto. Si cuando vino esta situación se hubieran hecho las elecciones municipales, ya nos encontraríamos con los Ayuntamientos electivos, porque la constitución actual de los Ayuntamientos hay que tenerla muy en cuenta para las elecciones de senadores. Cualquiera hace siglos de cómo podrían resultar con unos Ayuntamientos de Real orden.

—¿Dice que va a ser Alba quien hará las elecciones?

—Ese sería mi gran deseo.

—¿Sinceramente?

—Sinceramente. Ya he dicho que cuento con toda mi consideración.

—Dice también que Alba le ha escrito a usted una carta sobre las Cortes del 23.

—Sí; después de eso hemos tenido y tenemos una larga relación epistolar. Vuelvo a repetir que hay que preocuparse del problema económico, y hay que ser rápidos, porque aquí nos estamos distinguiendo por la lentitud. Esto va muy lento.

—Pero el Gobierno tiene sus responsabilidades los actos políticos.

—Cánovas ya hizo unas elecciones con las garantías suspendidas. Y Maura hizo también unas elecciones parciales en las mismas condiciones. Pero, créame ustedes, estas elecciones... Censo, aunque imperfecto, pero rápidos. Esto, repito, va muy lento, demasiado lento.

Varia

LES ELECCIONS DE "MIRADOR"

El diumenge a la nit va circular per l'Ateneu la notícia del resultat de les eleccions organitzades pel setmanari "Mirador". Aquest setmanari va obrir un concurs amb un premi de mil pessetes en llibres. En aquest concurs se preguntava als lectors de "Mirador": "A qui votaríeu per diputats de Catalunya?" Es tractava que els lectors del setmanari designessin les cinc persones més representatives de Catalunya. Eren, doncs, unes eleccions per tot Catalunya, però construïdes com les de Barcelona, amb cinc candidats, però "Mirador" preguntava quin dels noms sortirien per minoria i qui obtindria menys vots.

L'escrutini es va fer a la tarda a la redacció de "Mirador", davant de molta amics del popular setmanari. La feina d'obrir les cartes va ésser bastant llarga i encara més llarg fer el recompte de vots. Començant l'escrutini, els noms dels senyors Nicolau d'Olier i Rovira i Virgili van posar-se de seguida al davant.

"Mirador" no ha facilitat encara la llista de vots, no obstant ha confirmat que triomfen per aquest ordre els següents noms: Nicolau d'Olier, Rovira i Virgili, Macià, Bofill i Cambó. Per minoria els electors de "Mirador" varen designar, per aquest ordre, els noms dels senyors Aguiló i Miró i Ralmon d'Abadal i Calderó.

Aquest resultat va ésser afixat molt comentat.

UNA FELICITACIO AL CIRCOL REPUBLICA

El Círcol Republicà de Barcelona (Porta-Ferrissa, 28, pral.) ha rebut una expressiva comunicació del president del Comitè Republicà del Comerç, de la Indústria i de l'Agricultura de Suïssa, M. Charles Jousaïn, felicitant els directius i funda-

dors del Círcol Republicà per la seva altruista actuació d'intel·ligència a tots els republicans, acció tan necessària en opinió de M. Jousaïn, després de la crisi del liberalisme produït per la darrera guerra.

Diu també M. Jousaïn que per als que la política no és una finalitat, sinó el mitjà d'assegurar la prosperitat nacional dels pobles, han de veure amb simpatia els esforços que es realitzen per a unificar les forces republicanes, i més encara d'Espanya, per la seva importància a representar en l'esdevenidor de la política internacional.

Accepta també M. Jousaïn el requeriment del Círcol Republicà i ofereix pronunciar una conferència a Barcelona sobre el tema de "La política nova", en el seu pròxim viatge d'estudi a Espanya.

EL CIRCOL REPUBLICA DEL GUINARDÓ

Han estat presentats a l'aprovació de la primera autoritat governativa els estatuts dels quals s'haurà de registrar el Círcol Republicà del Guinardó.

Els dits estatuts han estat redactats en forma que puguin ésser acceptats per tots els que coincideixen amb la República com a forma de govern, i per tant el Círcol Republicà del Guinardó tampoc està subjecte a disciplina orgànica de partit o "jefatura" determinada, i hi podran pertànyer republicans de totes les tendències i matissos.

Tan aviat com hagin estat aprovats els dits estatuts, es procedirà a la constitució i nomenament dels càrrecs directius del Círcol al local que ha estat adquirit per a la seva instal·lació, Avinguda de la Verge de Montserrat, 168.

UNS FRAGMENTS DE R. PATXOT I JUBERT

El Centre Excursionista de Catalunya ha editat un fascicle continent el discurs llegit per R. Patxot i Jubert, en ocasió d'atorgar-se la medalla a l'assentat Serra i Pagés el 23 d'abril de 1929, discurs que havia estat publicat anteriorment en el Butlletí del Centre, a part d'aquesta interessant posada.

Diu R. Patxot i Jubert:

"Post data. Abril 1930

El precedent parlament fou llegit en ocasió de donar-se la Medalla a En Rosend Serra i Pagés, el 23 d'abril de 1929.

Després, el compongueren a-hi destinació al Butlletí, si bé no poguéu arribar-hi, perquè la censura militar de la Dictadura espanyola el va suprimir, llevat del primer apartat, i amagat amb prohibició la publicació del Butlletí.

Val la pena que això consti en nota bibliogràfica, simptomàtica de l'època i de l'estat passional d'aquella governació, que correspongué a l'exposició del llibre, català a Madrid, manant que a Catalunya els especíimens catalans s'annexessin en castellà.

Incident no em sorprenia gens, car els que vivim a la Lluna no solament absem pos de certes conseqüències, sinó que, a l'hora, som incapaces de capir-les i, molt menys, de practicar-les.

Aqueixa discordança original s'agreuja per raó de què la meua formació intel·lectual i cívica s'ha fet en els ambients del nord d'Europa, els quals, es veu, resulten intolerables en el Migjorn, d'alenada africana. Sorti què em resta el consell de la tramuntana emporcedora!

La veritat és que, en escriure el meu sermó, no vaig recordar-me ni un instant de l'existència de la Dictadura, violació de lleis, rovinada de l'ètica, exhibició de la decadència, "camouflage" d'un poble, represa del règim colonial en uns temps que tothom el rebutja; la Dictadura és una taca en la civilització contemporània, en marca un episodi negatiu que deu la mort i el càstig en el mateix, com els pecats capitals. Jo tractava afirmacions seculars o bé feia examen de consciència d'intimitat nostres.

Si em vingues a la ploma aquella frase brutal de Trotsky contra la intel·ligència, que Primo de Rivera aiguali per a llançar-la contra Catalunya en el seu discurs n-1, fou més que res, la constatació psicològica que l'odi és expressió de tenença en els cervells primaris i en els pobles on la jerarquia consisteix en un poder personal, basant-se en la violència i, per tant, manca d'autoritat.

El meu avi Rafael Patxot i Ferrer ja definia l'autoritat: és una funció delegada del poble i regida per la intel·ligència. Justament la inversió de la transgressió que ha regnat aquesta any darrera.

En el parlament que este comentant sortia una imatge esdevinguda actual d'alshores ençà.

Jo deia que la barba de Catalunya sap cenyir prou bé una crepallada, i en canvi no sol servir guaita en les empoades, perquè oblidat massa aviat la precaució, i així no és rar que faci "guinyades" i perill que la veia "preguntat de l'altra volta".

Marinera, la mentencu.

I vosaltres, terrassans, escolteu també: de vagues Catalunya agafa una mena d'infantisme, que la pre-dispos a deixar-se engrugar i la fa distreure o enternir-se cinc minuts abans d'arribar al punt crític, per-

dent-avinenteses que són de mal rescatar. Guardau-vos d'aquella feblesa, vosaltres que teniu de forjar una bona anella per la continuïtat del nostre poble.

Ara, que tothom faci el cap viu i compleixi el seu deure, mantenint-se en el lloc que pertoca.

Alerta timoner: mà a l'arreu, cobreu l'escota; vela val!

PER UNA NOVA ENTITAT

Disabte passat hi hagué una reunió al local de l'Avenç Democràtic Republicà de Sant Andreu, i s'acordà nomenar una comissió organitzadora del que es dirà Casal Català Republicà dels Afores de Sant Andreu, constituïda pels senyors Joan Ribes Grau, Josep Barrera, Joan Damià, Roc Boronat, Josep Coma i Antoni Comte.

MORINICO
Vestits, sobretots i gorros de bany
Clar, 4

"TREBALL"

"Treball", periòdic obrerista català, en el seu número 17 publica el sumari següent:

"Perills que cal evitar", editorial: "Aba-Cambó", per Jaume Serra; "Organitzem-nos per l'amnistia"; "Obrers i Estudiants", lletres obertes a "Treball" pel Comitè de l'Esquerra Universitària; "Catalanisme reaccionari i proletari catalanitzat", per Jordi Arquer; "Prepara Wall Street un no krak?", per Lluís Marvell; "Al voltant de l'India", per Jaume Miravittles; "El procés contra els nacionalistes croates"; "No els hi toquem Briand"; "Lerroux", per Amadeu Bernadó; "La lluita de classes", per Josep Alguer; "Necessitat del Partit Polític Obrer", per Joan Ferrer; "El "socialisme" dels partits socialistes", per Ricard Barquer; "De l'educació", per Joaquim Aroca; "Llibertat de tendència i neutralitat sindical", per Jaume Sahor; "Comentaris", per Conrad Guardiola; "Sindicalisme de masses", per Julià Fuster-Ribó, etc., etc.

"JOVENTUT" DE LA LLIÇA REGIONALISTA DE GRACIA

La "Joventut" de la Lliga Regionalista de Gràcia, en l'Assemblea constitutiva darrerament celebrada elegí la Junta directiva següent: President, Pere Abadal i Cortals; vice-president, Rafael Matas; secretari, Joan Escobé i Soler; vice-secretari, doctor Agustí Martí; caixer, Josep Soler; comptador, Victòria Gost; vocals: L. Elies i Gabriel Nin.

CASAL CATALA MAR-TINENC

Dimarts passat al vespre va tenir lloc, a la sala d'actes del Centre

Excursionista Natura, la reunió convocada pels iniciadors del Casal Català Marítim.

Fou augmentada la comissió organitzadora del Casal, que quedà composta pels senyors doctor Joan Castells, Bartomeu Costa, Francesc Burrull, Ramon Cases, Llorenç Pla, Enric Massana, Joan Rigol, Joan Wagner i Lluís P. Català.

Es donà compte de l'adquisició d'un local al carrer de la Muntanya, 13, primer, que s'inaugurarà la setmana entrant.

ANGEL PESTANA A LA VIOLETA DE CLAVER

Dijous, a les deu de la vetlla, a la Violeta de Claver, del carrer dels Caçadors, 4, pral. (plaça de Sant Just), el conegut cap obrerista Angel Pestana donarà una conferència sobre el tema "Les entitats culturals en relació amb el problema social".

UN TELEGRAMA DE PROTESTA

Ha estat cursat el telegrama següent:

"Ministro Gobernación. Madrid. Juventud Alianza Republicana protesta respetuosamente energicamente aplazamiento conferencias políticas anunciadas contra promesa pública hecha Gobierno. Solicitando libertad plena y opinión. — Comité."

EL NUMERO 13 DE "LA RAMBLA DE CATALUNYA"

Ahí, dilluns, aparegué el número 13 del popular setmanari "La Rambla de Catalunya", el qual aconsegueix, entre el públic barceloní, l'entusiàstic acolliment de cada setmana, reflectit en l'alt tiratge d'aquesta edició.

Tanmateix, el número s'ho val. Nicolau d'Olier, Josep Sonoyol, J. A. Trabat, Domènec Guansé, Lluís Aymami, Xavier Regàs, Josep M. Massip, Josep M. Planes, Joaquim Ventalló, José Díaz Fernández, Castanyes, Bernades, Montserrat Jordà, Bas-Bofill i d'altres signen el text i dibuixos de "La Rambla de Catalunya".

A remarcar, especialment, la secció "Reflector". La dictadura al Seminari, "Set dies - Set nits", els reportatges "Se necessita un mozo de almacén", "Per la salut i per l'allegria dels pobres petits", els vibrants articles "La normalitat que ens preparem", de Lluís Nicolau d'Olier, i "La tuberculosi", del doctor Trabat; els comentaris esportius de Xavier Picanyol i Vicent Bernades, i la sensacional informació de l'"affaire" de la final del campionat peninsular de futbol.

MORINICO
Camiseta i Batxeta a la mida
Clar, 4

Soler i Torra G.n.s

Banquers

VIATGES HISPANIA

Rambla dels Estudis, número 11.

VIATGES COLLECTIUS A FRANÇA, BELGICA, HOLANDA I ANGLATERRA

Visitant les Exposicions de LIEJA I ANVERS

Pròximes sortides: 24 de juny, 1, 6, 18, 22 i 29 de juliol

ALS PAISOS DEL SOL DE MITJA NIT: SUÈCIA, NORUEGA I DINAMARCA

Excursió acompanyada. Única sortida: 26 de juny

DEMANEU OPUSCLES EXPLICATIU I CONDICIONS

ELS AMICS DE LA PUBLICITAT RETENEN CUROSAMENT ELS NOMS DE LES CASES QUE HI ANUNCIEEN

URALITA

EL MEJOR MATERIAL PARA TECHAR
URALITA, S.A. BARCELONA: Pl. Antonio López 15, Tel: 16556
MADRID: Pl. Salesas 10 Tel: 32648

URALITA

LA MEJOR TUBERIA PARA CONDUCCIONES A PRESION

LA PRIMERA ASSEMBLEA DE LA LLIGA SARDANISTA DE CATALUNYA

Figueres dispensa als assembleistes una amable rebuda

Dissabte i diumenge, dies al llarg d'aquest mes, tingué lloc a Figueres la primera assemblea de la Lliga Sardanista de Catalunya. Aquesta magna assemblea d'entitats sardanistes, que podia, en cas de concretar-se al fet de la reunió de delegats, ésser un de tanta actua- transcendència a l'exterior de l'or- ganisme, se l'ha revestida molt, en- certadament d'un caràcter de festa d'homenatge a la sardana. Per ésser la primera assemblea, s'ha cele- brat a la capital de l'Alt Empordà, bressol de la dansa catalana i pàtria de l'immortal Pep Ventura. Heus- uel, doncs, com en el seu lloc d'ori- gen fou homenajada la sardana per a col·lectivitat naixent Lliga Sar- danista de Catalunya, la qual ha, donat la primera fa de vida sota els millors auspicis.

L'arribada dels assembleis- tes a Figueres

Amb l'express de França els as- sembleistes, representant una tren- tena d'entitats, arribaren a tres- quarts de nou a Figueres. Els as- senen a rebre els directius del Foment de la Sardana, els senyors Carles Jordà, Puig Pujades, Albert Galtier, altres, els quals testimoniaran als irribats el millor afecte i simpatia.

El chor Erato a honor dels sardanistes

A les deu de la nit es reuniren tots els que havien de prendre part en l'assemblea, al local del Casino Municipal Figuerenc. Ocupà la pre- sència de l'acte el senyor Fidel Jaume Gelart, alcalde de la ciutat, i el qual tingué a la dreta els senyors Carles Jordà Pagès, president de la Societat Atenea, Marcel Dalmau Rossomà, president del Foment de la Sardana de Figueres; Josep Puig Pujades, secretari d'Atenea; i Fran- cesc Guillelmet Nespidea, conseller de l'Ajuntament. A l'esquerra s'asse- guereren els senyors Joan Llon- gueres, Josep Uribe i Soler Gener, president, secretari i comptador, res- pectivament, de la Lliga Sardanista de Catalunya.

Abans de començar l'acte, els ele- ments del chor "Erato" dedicaren una audició a honor dels visitants, tant "El Jugar de las praderas", de Casabell; "Arri, Moreu", de Pep Ventura, i "Reflexions d'un pastor", de Riumalló, totes tres cantades amb gran encert i aplaudides pel sombró públic que s'alegi al nucli d'assembleistes.

Seguidament, l'alcalde donà les gràcies als cantaires del chor "E- rato" i donà com a oberta.

L'Assemblea

Aquesta resultà extraordinària- ment animada. Hi assistiren en nom- bre d'una trentena, representants de les societats inscrites a la Lliga Sardanista, pertanyents a Barcelona, Sabadell, Terrassa, Manresa, Ma- rató, Santa Perpetua de la Moguda, Montcada, Calella, Sant Pol de Mar, Pineda, Sant Feliu de Guíxols, Gi- rona i Figueres.

Després de llegida, pel secretari, l'acta de la reunió anterior i la me- mòria de l'any i l'estat de comptes, pel comptador, es plantejà la reno- vació reglamentària de càrrecs de la meitat de la Junta. A proposta del senyor Chaparro, del Foment de la Sardana de Barcelona, l'assemblea els reelegí per unanimitat, donant un vot de gràcies al president se- nyor Llongueres i als altres tres companys de reelecció per llur ac- tuació i entusiasme durant aquest temps de gestació de la Lliga Sar- danista de Catalunya.

El president, senyor Llongueres, amb sentides paraules, agraeix i aca- la la determinació de l'Assemblea, i seguidament es passa als assumptes generals i proposicions.

S'aprova una proposició del Con- seil directiu que obliga les entitats afiliades a crear cursos per tal d'en- senyar la sardana a les persones que la vulguin aprendre.

Una altra del mateix Consell en sentit d'intensificar la propaganda sardanista organitzant conferències a càrrec de persones prou autoritza- des que instrueixin els sardanistes de tots els aspectes de la dansa.

Una altra també del C. D. de la Lliga Sardanista de demanar a l'A- juntament de Barcelona, que en un dels parcs o jardins de la ciutat si- gui erigit un bust en record de l'im- mortal Pep Ventura. Aquesta pro- posició fou aplaudida amb entusias- me.

També fou entusiàsticament apro- bada la proposició del senyor Ernest Albert Galtier en nom del Foment de la Sardana de Figueres, el qual proposa que s'acordi la creació d'una festa anual a profit del mo- nument que a la ciutat de Figueres han d'aixecar a Pep Ventura. No quedà determinat el dia, el qual ja es fixarà. Intervingué el senyor So- ler Gener per tal de donar compte que la Junta de la Lliga s'ha pre- ocupat i s'ocuparà d'aquesta im- portant qüestió.

El senyor Noguer i Comet, que es trobava present en l'acte, digué que tan aviat com sigui reposada la Junta legítima del Centre de Dependents de Barcelona, el primer que farà serà d'interessar-se pel re- integrament de la quantitat que se li confia destinada al monument a Pep Ventura.

A petició del senyor Altet, de Figueres, s'acordà crear un tele-

grama al president del Consell de ministres demanant que sigui re- posada la Junta legítima del Centre de Dependents.

El delegat del Foment de la Sar- dana de Sant Pol de Mar proposà la publicació d'un butlletí, la qual s'aprova amb una esmena del se- nyor Chaparro en el sentit que es deixi facultat al Consell directiu per a fer-ho si ho creu convenient.

El delegat del Foment de la Sar- dana de Sabadell fa tres proposi- cions:

Primera. Que la Lliga s'interesi- si per la coordinació dels contrac- tes amb les cobles. Es accepta amb una esmena del senyor Soler, el qual proposa que s'esperï l'ocasió oportuna per a posar-la a la pràctica.

Segona. Que s'organitzin concu- rsos anuals de sardanes escrites. Es aprova.

Tercera. Que la meitat dels càr- recs del C. D. siguin proveïts amb delegats d'entitats sardanistes de fora de Barcelona. No té lloc, ja que l'estatut no fixa que les entitats de fora de Barcelona no puguin ésser elegides.

De tres proposicions de l'Orfeó Gracienc, de Barcelona; Amics de la Sardana, de Sant Feliu de Guí- xols, i Foment de la Sardana "Har- monia", de Tarragona, respecte a la celebració de la pròxima assemblea de la Lliga Sardanista, es pren l'a- cord de celebrar-la a la tercera d'a- questes ciutats. Per tant, l'any vi- nent l'assemblea de la Lliga se ce- lebrarà a Tarragona.

A proposta del delegat de l'Agru- pació Sardanista de Sant Gervasi, s'acordà interessar-se perquè siguin anul·lats els impostos a les ballades de carrer, tant a Barcelona com a les altres poblacions on s'existeixin.

Es accepta la proposició del de- legat de Sabadell, de gestionar la tarifa per cada composició que ha de cobrar la Societat d'Autors, per tal d'evitar molts abusos que es ve- nen cometent, dels quals els autors en resulten els menys beneficiats. També es procura la normalització de preus de les cobles.

A proposta del delegat de l'Orfeó Gracienc, s'acordà adreçar al Pre- sident del Consell de Ministres un telegrama demanant encara l'amnis- tia per als presos socials i els exi- liats que encara no són aquí.

Finalment, el senyor Soler, del C. D. de la Lliga Sardanista, dona les gràcies a l'Ajuntament de Fi- gueres per les facilitats que ha donat als assembleistes i l'entusiasme amb el qual els ha acollit. A més s'interessa perquè consti en acta l'agraïment a l'Ajuntament de Bar- celona i al regidor senyor Masot, que s'ha posat, immediatament d'a- ver-li indicat el propòsit de la Lliga, a la seva disposició.

A dos quarts de dues s'acabà l'Assemblea.

Devant la tomba de Pep Ventura i de Martí Vilanova

A les deu del matí del diumenge tots els delegats assembleistes es re- uniren al local de la Societat Choral "Erato", des d'on es dirigiren en corporació a retre un homenatge col·lectiu als fills venerats de Fi- gueres, Pep Ventura i Martí Vilanova.

Foren acompanyats pel president de l'Ateneu Empordanès de Figueres, senyor Pitxot, president de la Societat Choral "Erato" i president de la Federació Republicana Socia- lista de l'Empordà, de Figueres, i president del Foment de la Sardana de la mateixa ciutat.

Foren dipositats a la tomba del primer esplèndid ramell de flors del Foment de la Sardana, de Fi- gueres; Foment de la Sardana, de Badalona; Grup Sardanista d'Acció Feminal, de Matarró; Societat Choral "Erato", de Figueres, i Lliga Sardanista de Catalunya.

Davant la tomba del mestre sar- danista, Marcel Dalmau, president del F. de la S. de Figueres, llegí comogut un vibrant parlament que fou contestat amb sentides paraules del mestre Joan Llongueres, que féu una sentida i breu evocació de la figura venerable de Pep Ventura.

Al cementiri civil, davant la tom- ba de Martí Vilanova, el senyor Puig Pujades féu un breu parlament ple d'emoció i de simpatia per l'ho- me que es va saber sacrificar per un noble ideal.

Acte d'entallament de la Sardana

A dos quarts de dotze, al teatre "El Jardí", se celebrà un magnè act de l'entallament de la Sardana. L'alcalde de Figueres, senyor Fidel Jaume Gelart, d'una manera breu, però expressant l'emoció que sentia, donà obertura a l'acte, davant del nombros públic que ocupava l'am- ple espai del gran teatre figuerenc.

Fou acollit amb una unànime mo- stra de simpatia traduïda en aplau- diments de figuerencs i forasters.

Parlament de Joan Llongueres

Joan Llongueres pronuncià un parlament tot ple de devoció per a Pep Ventura, l'ombra del qual sem- blava presidir el magnè miting d'entallament de la nostra dansa. El titllà "Un somni a la tomba de Pep Ventura". Fou una feliç evoca- ció que el poeta féu de la figura simbòlica del gran mestre de sar- danes.

Havia somniat el poeta que Pep Ventura era viu i l'invitava per a portar-lo a la festa. En el seu som- ni, que més que una senzilla evoca- ció del gran músic fou una profun- da abraçada de l'illustre figuerenc, li feia dir: "Ara he comprès, germans, el sentit de les meves cantades. Tota música se'm tornava sardana. Jo no ho sabia, però tot l'ambient m'era ple".

Pep Ventura vagava per les pla- nes empordaneses i de tota cosa n'extreia una d'aquelles cançons que el feren viure i morir sempre fidel a l'esperit de la terra. I li feia dir que cal sempre estimar la nostra terra i les nostres coses. Perquè en- teta cosa, per humil que sigui, hi són continguts el passat i l'esdeve- nidor de la raça.

Per això la sardana que ahir fou un idilli, avui és arma de combat i demà serà himne d'epopeia.

Finalment donà a tots la benvi- guda i les gràcies i féu vots perquè fos la bella festa de Figueres com a nova escomesa camí del triomf i de la llibertat.

Amé el mateix fervor que'n l'act de discurs fou aplaudit per tota la sala.

Les adhesions

El mateix Joan Llongueres donà lectura a les cartes d'adhesió a la festa, entre les quals recordem la de Ferrau Valls i Taverner i Lluís Massot, tramessos de Madrid estant, l'estada dels quals a la dita ciutat els impedí d'assistir a l'acte. De Pompeu Fabra, de Lluís Millet, del qual foren les unes "les quar- tilles al·lusives" a la festa, que és lligam d'unió de tots els sardanistes catalans. De Francesc Pujol; de Pere Coromines, el qual en una fer- vorosa lletra demana el concurs dels figuerencs per a la confecció d'una biografia autèntica de Pep Ventura, en la qual està treballant activament. Del mestre Antoni Català, i d'altres.

Discurs d'Ernest Albert Galtier

El jove i actiu lluitador Ernest Albert Galtier pronuncià un bell dis- curs. Després de saludar els visi- tants, féu una encertada evocació de Pep Ventura. Digué que era una mena de bohemi una mica de tot- hom i gairebé gens de ningú, geni i poeta de la dansa. Els vells deien d'ell que "semblava que s'hí adre- nant", i era llavors que la terra que cantava en ell confectionava les se- ves cantades immortals.

El poble l'ha sabut comprendre i estimar, perquè tot poble viu i can- ta, i un poble sense cançons té l'àn- ma desenganyada. Els seus cants, per tant, s'han conservat perquè al món tot hi són les coses, poden cadu- ra, menys l'esperit del poble.

Podem haver passat dies de vexa- ció i de mala rúgana, però Catal-unya ha cantat, adhuc en la seva dissort, i si tots els homes fossin morts, la terra, que cantava encara, i el fossim morts civilment, també can- taria.

La sardana és la dansa que diu que els homes han de sentir-se ho- mes, i per tant, catalans.

La sardana — digué — té una for- ça de suggestió, un encís de serp, i per això s'ha escampat arreu de la terra, perquè hi ha danses de reis per als reis i danses de poble per als pobles, i la sardana és la dansa del nostre, que ens diu que som, on som i on anem; som catalans, som en el camí de l'alta catena i anem al cim.

Parlant dels sardanistes sots, di- gué que han oblidat el gust de la mel a còpia de tenir de la boca ple- na. També censurà les sardanes d'es- cenari, perquè un poble no hi cap en un escenari, i la dansa d'un po- ble només pot ésser ballada al carrer.

Féu un elogi de l'Empordà, terra de la llibertat, on s'ha bastit sem- pre la fidelitat a Catalunya i veu en el seu cel l'aparició de quatre grans ditades roges cel amunt com una resurrecció.

El vibrant discurs del jove Al- bert Galtier fou premiat amb llar- guíssims aplaudiments.

Puig Pujades

Féu una al·lusió a la valor del si- lenci, que tant plavia a Maragall, però digué: parlo per deure de lli- tar. El silenci és fecund com hem vist durant el temps de la Dicta- dora, perquè té la virtut de des- pertar en les consciències nostres el sentiment de raça, terra, llengua i costums.

Retragué les paraules del pre- sident de la Diputació de Barcelona, que cadascú ha de donar tot allò que porti a l'ànima, sense abstenir el cap ni defallir.

Ningú no té dret a recloure's, per- què és un deure servir la col·lectivitat i s'ha de mantenir l'abraçada de l'esperit per la inquietud i l'amor a la terra, a la raça i a la llengua. Digué que la sardana és una dan- sa federal, de la qual depèn la sal- vació de totes les terres llires que Contà l'anecdota d'un seu amic in- diferent a les coses de l'esperit, que es convertí a l'entusiasme un dia que a Londres senti en un aparell de ràdio una de les nostres danses nacionals.

Quan abraçada les ànimes — con- clougué — és que la sardana porta l'essència de la raça. Fou aplaudit amb grans aplaudiments.

Ramon Noguer i Comet

Diu que ha vingut com a oient, però se sent impulsat a prendre part a l'acte perquè és un acte de jo- ventut, d'una agradable significació i és per això que s'hí adherit de tot cor.

Fa ressaltar la importància de la Lliga Sardanista, que unifica i or- ganitza la nostra dansa, ara que té l'admiració i la devoció de tots i no s'ha de dir amandades sinó ci- dades.

També aquest és un acte d'ho- menatge al lluitador que ha sofert la Dictadura, i amb la llengua i la sardana ha pogut sostenir l'esperit de Catalunya. Ja sabem el que es feien els dictadors en voler la pri- var, puig que no sols privaven el simple exercici de la dansa o de la cançó, sinó que anaven de dret a atacar l'esperit del poble.

Finalment féu vots perquè totes les manifestacions de la vida de Ca- talunya puguin tenir la màxima li- bertat. Fou molt aplaudit.

Carles Jordà

Començà dient: Jo no sabia res del que significava la Lliga Sar- danista; ahir, però, a l'Assemblea vaig comprendre tota la seva importàn- cia. Fa vint anys que s'inicià la bat- alla de la llengua, sense la qual no tindríem avui aquesta perfecta unitat del nostre idioma. Avui em fa l'efecte que es comença la batalla de la dansa, de Catalunya. És im- portant la llengua, però també n'és el cant, que ha passat de local a nacional i ha arribat al moment en què cal estructurar-la, organitzar-la.

Aquesta és la tasca, al seu enten- dre, de la Lliga Sardanista, que porta al davant el prestigi del mestre Llongueres, el qual — diu — ha d'és- ser el Pompeu Fabra de la sardana.

A les coses generals s'han d'o- posar les locals. Recorda Ramon Mun- taner, que va escriure la millor crò- nica dels almogàvers, i Pep Ven- tura, el primer plasmador de la nos- tra dansa, tots dos empordanesos, com a triomf de l'esperit local en- tret en el concert de la totalitat, perquè el localisme llur ha estat prou fort per aspirar a l'aprecia- ció dels altres. El seu parlament fou llargament aplaudit.

Puig i Ferrer

Recollí dos dels pensaments es- senciels dels altres oradors: la dansa de l'Empordà convertida en dansa de Catalunya i la sardana com a desvetlladora de la consciència in- dividual i col·lectiva.

Ea unes reserves respecte a l'ex- geració amb la qual són acollides les coses a casa nostra, la qual cosa ens ha donat la convicció, recollida a través de tònica literària, que som el poble més afortunat del món.

Les nostres cançons les hem d'es- timar no perquè siguin millors que les dels altres pobles, sinó perquè són nostres. I les hem d'estimar per allò que sapiguem fer d'elles, les quals és hora que surtin de l'ex- pressió lírica per entrar en l'etapa de l'acció per a la conquesta de la llibertat.

La sardana reclama de nosaltres més que una admiració estàtica, que no ens pot satisfer. La compara a un arbre nascut a l'Empordà que ha portat empelts per tot Catalunya, on ha portat també la catalanitat i hi portarà la consciència individual i col·lectiva per aconseguir la unitat de tots els catalans al compàs de la sardana. Fou premiat amb llargs aplaudiments.

Vermut d'honor a la So- cietat Choral "Erato"

Abans d'anar al dinar ofert per l'Ajuntament, els delegats assem- bleistes foren obsequiats al local de la Societat Choral "Erato" amb un esplèndid vermut d'honor, ofert ga- lanament pel president de la refe- rida entitat. El mestre Llongueres correspongué a la gentilesa del pre- sident de l'esmentada entitat.

El dinar ofert per l'Ajun- tament

A l'hotel del Comerç fou esplèn- didament servit per unes ampoli- ques empordaneses el dinar de ger- manor que l'Ajuntament de Fi- gueres oferí als visitants.

Presidí l'acte una gran cordialitat, la qual es manifestà als postres per boca de l'alcalde de Figueres, se- nyor Jaume i Gelart, que, commo- git i ple d'emoció oferí el seu con- curs i el de tota la ciutat de Fi- gueres no sols als visitants, sinó a tota els catalans.

En Joan Llongueres tingué sen- tides paraules d'afecte i d'agraï- ment vers l'Ajuntament de Figueres, les societats Atenea i Erato, i a tots els figuerencs en general que han contribuït d'una manera tan gene- rosa a l'esplendor de la festa d'homenatge a la Sardana. També par- laren els senyors Marcel Dalmau, Francesc Guillelmet i Soler Janer.

Finalment fou llegit el següent te- legrama adreçat al president del Consell de ministres.

"Reunides ciutats Figueres i entita- ts adherides 'Lliga Sardanista Cata- lunya' motiu celebració magna assem- blea representants tot Catalunya, re- novem petició retora legalitat 'Cen- tral Dependents de Barce o' i am- pliació amnistia presos i exiliats so- cials i polítics. — Llongueres, presi- dent."

Fi de festa

Finalment clogué la simfonía fes- ta una ballada de sardanes al Parc Boac amb les cobles "Nova Har- monia" de La Bisbal, "Els Ros- sinyols", de Castelló d'Empúries, i "Quin's" executant el següent pro- gram:

"Florida", Pujol; "Una mitja vir- tut", Blanc; "Tot juga", Sans; "Mar blava", J. Serra; "Jony", Gar- feta; "La cançó de l'exiliat", Llong; "Primavera gentil", Caltà; "Eti- zavares i baladres", Toldrà; "Ric i ploro", P. Ventura; "Pluja de flors", Gratacós; "La Santa Espina", Mo- feta.

Els delegats, que no pogueren fer de tota s'unió, per l'escome- sa del temps, servaran un gratíssim record de la ciutat de Figue- res.

I fins a l'any vinent a Tarragona.

Els admiradors del doctor Martí i Julià dipositant corones a la seva tomba

A la memòria del doctor Martí i Julià

Diumenge, abans de migdia, amb un sol abrasador, convocats per joves que havien tingut la sort d'escollir els consells del plorat metge, ferventíssim patriota, acudiren al Cementiri Vell bon nombre de ciutadans dalecosos d'honorar la memòria del doctor Mar- tí i Julià.

En diada com aquesta, anys an- teriors no deixaren de fer acte de pre- sència alguns dels qui diumenge es veieren força més acompanyats; i és que més d'una vegada, en arribar al fossar, es trobaven amb no massa agra- dable concurrència que s'havia avan- çat als qui foren amics i són admira- dors del doctor Martí. Si, del 24 en- çà, o sigui fins al juny del 29, eren qua- ranta els qui es presentaven, enguany passaven dels dos-cents cinquanta els que en aquell matí s'aproparen a lli-urar uns flors i a aportar un record de presència davant el marbre que tan- ca les despulles d'aquell mestre en na- cionalisme i en ciutadania.

Nombrosos ramells, amb simbòli- ques llacades, algunes amb inscripcions (notem La Rambla de Catalunya) em- plenaven aviat l'espai davant a la tomba i prenen el terreny dels dos costats. Homes ja vells, damiselles, infants, anaven dipositant les ofrenes amb unió, amb la franquesa de qui sap com li seria plaent a ell, l'homenatjat, de saber-se tan ben recordat per les seves virtuts i per les seves prèdiques; i en aixecar el cos que s'havia incli- nat per a col·locar el ramell, podien veure com lluzien els ulls d'una dama unes llàgrimes de foc, com tremola-

ven els llavis d'un patriota que potser, no sap resar més que oracions d'aques- ta bena.

Els reporters fotogràfs anaven a treure clixàs de concurrents i de rams, quan el president de la Unió Catalanista s'adreçava als reunits per a dir-los com es, avui més encara que ahir, indispensable resuscitar aquelles afirmacions del doctor Martí i Julià: "Catalunya, Catalunya i Catalunya!" que si algú havia dit que no tenien sentit i sols eren una estridència, clar es veu ara que constituïen una profe- cia; i més es veurà cada dia que pas- si, perquè el desinterès era ço que mo- via el nostre plorat amic, i en la va- nitat ni la cobbença, i en emprar i repetir el nom de l'a Pàtria, ens de- mostrava que era en ell i en ella que volia posar les seves esperances i les se- ves realitats, els seus somnis i els seus amors.

Encoratjà tothom a seguir l'exemple del doctor Martí, i pregà d'acudir al mateix lloc en tal diada, cada any, per a donar testimoniatge de la fe en l'es- devenidor que tots ignorem si és molt aprop o molt lluny.

Com a millor homenatge a l'illustre mort, acabà amb un sentit Visca Ca- talunya unànimement contestat.

Seruien alguns en el Cementiri es- perant l'arribada del cos inanimat d'En Maurici Vilumara, desfilaven els altres assistents a l'acte; aleshores poguerem prendre alguns noms.

Albert, Alegre, Alimany, Abril, Albert Joan, Associació d'Esquerra de Montblanc, Agrupació d'Horta i Santa Eulàlia, Antich, Altayó, Aleu, Amat, Associació Catalana de Bene- ficència, Bonet, Borràs, Roc Bor- nador, Lluís Bru, Bastida, "La Bar- ricada", onet de l'Escola de Sar-

danyola, Boigues, Bons, Pere Bor- ràs, Vicents A. Pallester, Casal Ca- talà Martinenc, Carbonell (Joanquim i Antoni), Camps, Colomer, Capar- rós, Costa, Cabús, endra, Callis, Ja- me Creus, Daniel, Daroca, Escola Choral Martinenca, Escaler, Estel de Montblanc, "Els Nits dels Al- mogàvers", Espelt, "El Ressó" de Sans, Eudalt, elements de "La Falç", Figuerola, representants de família d'Andreu Figueres (de Cor- nellà), Ferrer, Fàbregues de Sabadell, Fernández Vidal, Fuster, Fan- ra, Josep Maria Francès, García, Ge- ró, Guinard i Filleta Montserrat, Gras, Giró, Miquel Guinard, Genís, Homs, Isern, Pere d'Ibars, Jaumot, "Joventut", Masachs, Mora, Moll, Marfany, Miró, Martí (Pere i Joan), Marrugat Josep, Antòni i Josep Nicolau, Domènec Latorre i filla

Montserrat, "La Veu de Sant Mar- tí", "La Rambla de Catalunya", LA PUBLICITAT, "La Nau", Joventut "La Renaixença", Obach, Orió racione, Orió de Sans, Pàtria Nova, Puig Morer, Pasqual i Esposa, Jon di Pasqual, Ponc, Prunès, Pla, Pa- gès, Poch, Ruiz, Ripoll, Rovira, Re- llant, Riera, Roig i Pruna Roderes, Calmell, Soler, Subiràs, Serra Molist, Sunyol i Garriga, doctor Ri- car Siera, de Das, Soley, Serra Dur- ban, Jordi Soler, Penya Soler, Josep Nu, Jordi Sors, germans Tiell, Trías, Teys, Vega, Vigil, Unió Catalana- ta Valentí Vives, Ventós, Vestit senyors i senyores Carme Briand de Fuster, senyora Pasqual, seny- Penedès de Riera, Amat, Josep Climent, Carme Cot, Teresa Fuste, Montserrat, Núria, Neus, Pas- que Carme Vilà,...

EL TEATRE

BARCELONA. -- "La condessa està triste...", tragedia grotesca en 3 actes, de Carles Arniches

L'obra de Carles Arniches pot ser- vir per demostrar, una vegada més, que, amb un tema ben conegut i un argument d'una gran simplicitat, es pot fer una comèdia original i entre- tinguenda.

"La condessa està triste..." és una nova sàtira de la vella enamorada. L'autor no posa ni una gran in- ventiva ni cap afany de novetat en l'argument. Una comèdia que ha passat dels cinquanta, s'enamora fo- llament d'un jovecenc al qual pre- tendrà casar-se. Les reflexions que li són fetes esdevenen ben in- útils. Les mofes grogüeres, també. Passarà per tot, per tal d'aconse- guir el seu propòsit. Sortosament, però, els seus fills aconseguiran pro- var-li que el seu pretendent és un pocavergonya (una nova variant d'a- quel·l freix tan corrent en les comè- dies madrilenyes), que es mofa d'e- lla i que, no es proposa altra cosa que donar-se la gran vida amb els diners de la comtessa.

Problemenj hi seria, doncs, molt més difícil a Carles Arniches, del que li ha estat a Giraldux pel seu "Amphitruon", d'escatir quantes ve- gades aquest tema (amb variants masculines), ha estat portat a es- cena. No obstant, sense analitzar- lo, ja qui que veia l'obra d'Arni- ches sobre les taules, no li sembla- ria original? En primer lloc, el tema esdevé nou per l'ambient que l'au- tor li dona. Encara que cap propò- sit transcendental no l'ha guiat, l'o- bra, a primera vista, sembla una pintura minuciosa i verídica, a des- gràt dels capricis, arbitrarietats i exageracions que hi abunden, de les dignitats de l'alta societat madi- lenya, corrompuda o disgregada per la vida moderna. Després cada per- sonatge que surt a escena, està pla- nament individualitzat; és un caràc- ter generalment original. El menys original de tots és el perdlari que enamora la comtessa: és l'únic que té alguna cosa de patró. I pot dir- se que cada nou personatge que es presenta, és un còp de teatre. L'au- tor en aquesta obra sembla haver sistematitzat el truc que cada per- sonatge, malgrat la lògica i fide- litat a ell mateix, amb què després es comporta, desconcerta l'espectador. D'açí que anem, d'una manera ver- ginyosa, de sorpresa en sorpresa.

L'autor, que, com hem dit, no ha esmerçat gaire inventiva en l'argu- ment, n'esmerça, en canvi, d'una ma-

ESTRANGER

ELS TRIBUNALS SOVIETICS

Sis magistrats condemnats a mort
Moscou, 23. — El tribunal de la República Federal Soviètica de l'Uzbekistan ha condemnat a mort un ex-president de tribunal, sis fiscals i dos advocats de la província, que foren acusats de diversos delictes comesos en l'exercici de llurs funcions.
També ha estat condemnat a deu anys de presó un altre advocat i tres ex-jurges, acusats de delictes semblants. — Fabra.

Accident en unes festes de natació

Chemnitz, 23. — Un pont de fusta que estava ocupat per uns 200 persones que havien aprofitat a presenciar uns exercicis de natació, s'enfonsà.
A conseqüència de l'accident, han resultat 92 persones ferides, moltes de les quals han hagut d'ésser hospitalitzades en greu estat. — Fabra.

La tuberculosi a l'Hospital de Lubec

Lubec, 23. — Segons el butlletí de sanitat d'aquesta ciutat hi ha encara 93 nous malalts a conseqüència de l'aplicació de la vacuna antituberculosa.
El nombre de defuncions registrades fins ara entre els nous que foren sotmesos a la vacuna és de 42. — Fabra.

LA SITUACIO POLITICA A EGIPTE

Contra les Cambres

El Caire, 23. — De resultes de les divergències de criteri sorgides entre el president de la Cambra i el cap del Govern, aquest ha decidit prohibir les sessions d'aquesta tarda a la Cambra dels Diputats i al Senat.
En virtut d'ordres rebudes, la policia impedirà l'entrada a les Cambres dels parlamentaris. — Fabra.

L'AGITACIO COMUNISTA

Propaganda a la marina britànica

Estocolm, 23. — Segons la premsa, els comunistes han distribuït opuscles encaminats a provocar ultiacions en els vaixells de l'esquadra anglesa durant el seu viatge a Estocolm. — Fabra.

ELS ESPORTS

Un altre combat Schmeling - Risko

Nova York, 23. — El campió de boxa Schmeling ha acceptat les indicacions de la Comissió de Boxa per al match de revenja amb Risko. Es farà a Detroit. L'empresari a ofert a Schmeling 400.000 dòlars. — Fabra.

Els accidents ferroviaris

Charleston (Virgínia, EE. UU.), 23. — Un tren exprés que anava de Cresspeak a Detroit ha descarrilat prop de Charleston.
A conseqüència de l'accident han resultat el maquinista mort i diversos passatgers ferits. — Fabra.

ELS PARTITS ALEMANYS

Topades i ferits

Berlin, 23. — Durant la jornada del diumenge es registraren diverses topades entre grups d'afiliats a organitzacions polítiques de diversos matissos, i hagueren d'intervenir la policia per tal de restablir l'ordre.
Fins ara se sap que han resultat quatre persones ferides.
Notícies de Coblença anuncien que ahir tingué lloc una topada entre comunistes i socialistes nacionals, resultant quatre ferits. — Fabra.

Lindbergh té un fill

Nova York, 23. — L'esposa de l'aviador Lindbergh, ha parat un fill, el primer del matrimoni. — Fabra.

EL tren en el qual viatjava el president de la República austríaca ha sofert un accident

Un altre membre de la delegació comercial soviètica a Estocolm s'ha negat a tornar a Rússia.

El nou president egipci ha clausurat les Cambres

Ha mort el cap del partit republicà italià, Eugeni Chiesa, que vivia emigrat França

Sis magistrats han estat condemnats a mort a Rússia

Els socialistes nacionals alemanys han guanyat terreny en les eleccions saxonas

Avui serà posat a la venda el report Simon

L'AERONAUTICA

Un raid Estocolm - El Cap Estocolm

Estocolm, 23. — L'aviador Goeste André acaba de realitzar amb èxit el raid Estocolm-El Cap i tornada. — Fabra.

El rècord de distància

Perpinyà, 23. — L'aviador capità Paris aterrà ahir, després d'haver volat en el circuit Canet, Plage a Palabàs, havent batut el rècord de distància i de durada de vol, amb 2.000 quilos de càrrega útil.
Si les condicions atmosfèriques són bones, Paris intentarà de nou batre avui el propi rècord, en el mateix circuit. — Fabra.

Les proves del "R-101"

Londres, 23. — El dirigible "R-101", ha realitzat amb excel·lent resultat, a pesar del vent, un vol de prova. — Fabra.

Guillaumet explica el seu accident

Buenos Aires, 23. — Ha tornat l'aviador francès Guillaumet, que va estar-se alguns dies perdut en les muntanyes dels Andes.
Se li va fer, a l'arribada, una rebuda triomfal.
Guillaumet ha explicat que es veié obligat a aterrar en un cim dels Andes, a 4.000 metres d'altura. El seu aparell quedà en mal estat i, de més a més, perdé tot el seu equipatge.
L'aviador empenygué aleshores una penosa marxa a peu, caminant durant 105 hores. Guillaumet arribà durant aquesta marxa grans penes, causades especialment pel fred i per la fam. — Fabra.

Buenos Aires, 23. — Els diaris publiquen detalls de l'odissea de l'aviador Guillaumet, el qual hagué de despenjar-se per roques lliscants i verticals des d'un replà muntanyós situat a quatre mil metres d'altura, passant moments de greu perill.

Guillaumet es veié perseguit durant una llarga estona per un còndor de grans dimensions, els atacs del qual hagué de repel·lir diverses vegades, fins que aconseguí fer-lo fugir.
Després continuà la seva marxa accidentada, fins que trobà una dona que guardava cabres, la qual li donà els primers auxilis i l'acompanyà al lloc de policia del districte de Mendoza. — Fabra.

Guillaumet està ferit

Buenos Aires, 23. — Els metges han aconseguit a l'aviador Guillaumet que aporti el seu viatge, per tal que es pugui restablir de les múltiples contusions que ha rebut. — Fabra.

El tren del president austríac sofreix un accident

Viena, 23. — Notícies arribades a aquesta capital anuncien que el tren on viatjava el president de la República i el seu seguí a ha sofert un accident que, afortunadament, no revestí conseqüències greus.
Quan passava el combol prop de Murein, el vagó que ocupava el cap de l'Estat saltà fora de la via.
El personal del tren es donà compte de seguida del que passava i deturà la marxa, sense que els viatgers sofressin la més petita molèstia. — Fabra.

ELECCIONS A SAXONIA

Els social-nacionalistes guanyen terreny

Berlin, 23. — En les eleccions de la Dieta saxon, s'ha observat un guany de llocs dels social-nacionalistes a expenses dels nacionalistes.
Els socialistes mantenen llurs posicions, si bé amb algunes lleugeres pèrdues. — Fabra.

Dresde, 23. — Les eleccions per a la Dieta de Saxonia han donat els resultats següents:

Social-demòcrates: 32 mandats contra 33 en les eleccions precedents.
Populistes: 8 contra 13.
Comunistes: 13 contra 12.
Partit econòmic: 10 contra 11.
Nacionalistes alemanys: 5 contra 8.
Partit agrari: 5 igual que en la precedent.
Razistes: 14 contra 5.
Demòcrates, 3 contra 4.
Partit dels drets del poble: 2 contra 3.
Antic partit social-democrata: 1.
Tenia 2 en la precedent dieta.
Unió Nacional Populista: 2 contra cap.
Socialistes cristians: 2.
Les característiques de l'elecció és la guany considerable dels razistes a expenses dels populistes i nacionalistes alemanys. — Fabra.

LA RUSSIA SOVIETICA

Els funcionaris desobedients

Estocolm, 23. — Els diaris donen compte d'haver estat oridat a Moscou i haver-se negat a respondre a aquesta oridat, presentant la dimissió, un altre membre de la Delegació comercial soviètica. — Fabra.

LA POLITICA HONGARESA

Informacions txecoslovaques

Praga, 23. — El "Pravo Lidu" publica notícies sensacionals respecte al complot que tenia per objecte col·locar el príncep Oto al tron d'Hongria. — Fabra.

L'emprèstid Young

París, 23. — L'emprèstid internacional del pla Young, emès al mateix temps a França, Estats Units, Anglaterra, Holanda, Suïça, Sècia, Alemanya, Itàlia i Bèlgica, ha representat un gros èxit.
Lievat d'Holanda, on les subscripcions no han sobrepasat de gaire la xifra senyalada, en els altres països les subscripcions han afluït en gran quantitat. A París, la subscripció ha estat coberta tres vegades. A Londres, els subscriptors no han rebut més que la meitat del subscrit. A Suïça, les subscripcions han sobrepasat la xifra del disponible. A Alemanya, la subscripció ha estat coberta tres vegades.
Com que era la primera vegada que s'oferia al públic en aquestes condicions un emprèstid internacional, en els centres contraris hi havia una gran curiositat per conèixer el resultat de l'experiència. — Fabra.

LA SITUACIO A XINA

El comandant dels exercicis nacionalistes

Londres, 23. — Comuniquen de Mukden al "Times" que el governador de Mandxúria, general Xang-Sue-Liang, s'ha negat a acceptar el càrrec de segon comandant dels exercicis de Nankin al·legant la neutralitat de Mandxúria. — Fabra.

Els accidents de la mar

Olio, 23. — Al port de Tornberg han topat dos vaixells i han mort o fegats quatre passatgers i n'ha resultat greument ferit un altre.
Els dos vaixells han resultat amb avaries molt importants. — Fabra.

L'ALÇAMENT DE L'INDIA

La publicació del report Simon

Londres, 23. — Demà serà posat a la venda el report Simon. — Fabra.

Londres, 23. — Referent a la segona part del report de la Comissió Simon que ha estat publicat aquests dies, hom diu que la pròxima gestió que cal fer sobre la situació a l'Índia, serà la reunió d'una Conferència a Londres, durant la tardor vinent, i a la qual estaran representats tots els sectors i Estats de l'Índia.

Després d'aquesta Conferència, el Govern anglès decidirà la classe de legislació que ha d'ésser sotmesa al Parlament.

L'ENTREVISTA DEL SENYOR ALBA AMB

EL REI

Com fou preparada

París, 23. — Dissabte al vespre va visitar al senyor Alba, a l'Hotel Claridge on s'estia, el duc de Miranda, majordom major de S. M. el rei D. Alfons XIII.

El duc de Miranda demanà al senyor Alba, en nom de don Alfons, l'opinió seva sobre el moment actual polític d'Espanya.

El senyor Alba contestà a l'enviat de D. Alfons que estava disposat a acudir a la crida del rei. — Fabra.

El senyor Alba facilita una nota en la qual dona compte de la conversa

París, 23. — El rei d'Espanya rebé a les deu del matí, en les seves habitacions de l'Hotel Meurice, l'ex-ministre Santiago Alba.

El senyor Alba facilità una nota de la seva entrevista amb el rei, en la qual ve a dir el que segueix:

En virtut del requeriment fet per D. Alfons, el senyor Alba ha agraït a complimentar S. M.

Don Alfons ha repetit al senyor Alba la seva felicitació pels articles publicats recentment sobre la situació política espanyola, en els quals cal reconèixer una gran claredat i una innegable altesa de mires.

El senyor Alba repetí davant de S. M. el que ve dient des de la càrrega de la dictadura, inspirant-se no pas en partidismes, sinó en les grans necessitats de la nació.

El senyor Alba repetí que, davant les dificultats notòries de la situació nacional, s'imposava una consulta al sufragi popular, de la qual han de néixer unes Corts que han de revisar d'una manera pacífica i radical, l'obra dels darrers anys i establir les responsabilitats.

Sempre que aquestes Corts segueixin mostrant llur vot favorable a la monarquia, s'imposen grans reformes constitucionals que creïn un règim monàrquic substancialment parlamentari i diplomàtic, tal com el tenen a Bèlgica i Anglaterra, a l'empêr de tota intrusió del poder personal del rei i de tota nova dictadura.

L'èxit d'aquesta empresa dependrà, sobretot, de les garanties públiques que la Corona ofereix a la nació, per tal d'actuar com a poder moderador.

Aquesta transcendental empresa, ha d'anar acompanyada d'un complement orgànic que assegurí la vida orgànica total de l'Estat, en totes les manifestacions de la seva vida i en totes les realitats econòmiques, judicials, militars, pedagògiques, regionals i de tota mena en fi, amb una major urgència sobre les finances i especialment sobre la situació de la peseta, la depreciació de la qual no està justificada per cap raó específicament financiera.

El senyor Alba s'abstingué de formular queixes ni reclamacions personals, per legitimes que fossin. Només es parlà en l'entrevista de temes relacionats amb el present i l'esdevenidor d'Espanya i no pas de cap problema personal.

El senyor Alba escoltà del rei frases d'encomi pel i la provit de tots els ministres constitucionals que havien governat amb ell a Espanya.

El senyor Alba exposà a S. M. que respecte el moment actual, és resoltament favorable a la continuació del govern Berenguer, els grans serveis del qual al país, reconeix amb elogi.

L'ex-ministre espanyol afegí que cal adreçar-se a tots els homes eminents d'Espanya, dinàstics o antidinàstics, a tots els homes d'acusa-da significació política, perquè meditin respecte la substitució del règim hereditari de la dictadura i perquè vegin si llur deure en aquest moment, no imposa, a base d'afinitats i coincidències, la formació de nuclis capaçs de governar a Espanya.

Actualment no existeixen, segons el senyor Alba, a Espanya, organitzacions monàrquiques o anti-monàrquiques, capaces de governar amb grans mitjans i grans suportos populars.

No ha dissimulat el senyor Alba al rei que, mentre subsisteixi l'actual incoherència, no se sent pas inclinat a actuar en política, perquè tota obra de govern seria irrealitzable en aquestes condicions.

Alba creu que la seva acció seria ineficaz i representaria només una veu en aquests moments. L'ex-ministre espanyol tributà davant de S. M. un homatge de gratitud als anys com a Romanones i marqués d'Alhucemas, pel concurs re-solt i sincer que li han brindat en carta molt recent.

A despit d'aquests patriòtics concursos, el senyor Alba es manté en l'esmentada actitud de reserva, per entendre que en aquestes circumstàncies greus, no ha d'apartar-se de la política.

Acabà el senyor Bergamín dient que si els rumors que corren respecte l'actitud del senyor Alba fossin certes, aquest tindria davant d'ell els conservadors i les esquerres, car tots els partits que es formen com el senyor Alba vol l'ordre i el seu estat d'èxit d'acord amb les normes del fet i tenen l'assistència de les grans masses d'opinió.

ELS EMIGRATS ITALIANS

Ha mort el cap del partit republicà

Verni (França), 23. — Ha mort l'ex-ministre italià i cap del partit republicà d'Itàlia, senyor Eugenio Chicca. — Fabra.

LA REFORMA DEL BATXILLERAT

Un altre projecte

Madrid, 23. — L'Associació de doctores, llicenciats i professors d'instituts locals, ha redactat un projecte de reforma del batxillerat. En el dit projecte es considera l'edat mínima d'entre anys completats per a l'ingrés al batxillerat i demanen l'ampliació del batxillerat amb les assignatures de Lletres i Ciències.

La duració total dels estudis, serà de set anys en els quals els alumnes oficials no tindran exàmens, però si els tindran els que reguereixin els estudis en col·legis. Es proposa igualment que es desistèxi del text únic, condicionant l'aprovació dels llibres que hagin de servir per als estudis, al ministre.

Se sol·licita igualment en el projecte que el màxim d'alumnes, que assisteixi a cada classe sigui de quaranta.

Acabà el dit projecte sol·licitant que els Instituts femenins de Madrid i Barcelona es convertixin en Instituts mixtes.

Les relacions Cambó-Alba

Brusselles, 23. — L'ex-ministre espanyol senyor Cambó ha fet unes d'elucubracions en les quals diu que, després de deu anys de lluita parlamentària amb el senyor Alba, ha venut després, en virtut de l'obra de la dictadura, les divergències polítiques que separaven d'aquella personalitat espanyola. — Fabra.

El rei prossegueix el viatge

París, 23. — El rei d'Espanya ha sortit en automòbil cap a Bolonya, on prendrà el vaxell, que el portarà a Dover i d'allí seguirà cap a Londres.

Don Alfons fou acompanyat afectuosament per nombroses personalitats i per l'ambaixador d'Espanya, senyor Quiñones de León.

Durant la seva breu estada a París, don Alfons ha rebut molt poques visites. En l'album col·locat en el hall de l'Hotel Meurice on s'ha allotjat, han signat gran nombre de personalitats del major relleu social i polític. — Fabra.

Manifestacions del senyor Bergamín

Madrid, 23. — Ahir, foren conegudes a Madrid les següents declaracions del senyor Bergamín, que fan referència a l'actual moment polític i a la suposada actitud del senyor Alba.

Diu que, davant el caire que prenen els esdeveniments polítics, sembla com si la Dictadura no ens hagués ensenyat res, i afegeix que considera un error voler tornar a l'estat de coses anterior al 13 de setembre de 1923, amb la formació dels partits polítics que s'esbossen, la qual cosa constitueix, al seu judici, una equivocació que pot portar greus conseqüències.

Ell, per la seva part, tractava d'organitzar un partit de dretes, una mena de coalició, però de moment ha deixat en suspens els seus propòsits, davant la negativa del Govern a autoritzar actes públics, i parlant d'això, el senyor Bergamín no dissimula la seva contrarietat perquè no se l'ha deixat pronunciar a Santander la seva conferència respecte la situació de la peseta, doncs diu que en la dita conferència tenia el propòsit d'exposar el seu criteri de que la situació de la peseta i l'estat de la Hisenda espanyola podrien equilibrar-se amb facilitat. I afegeix que precisament per l'optimisme de la seva conferència, que hauria pogut calmar els esperits, es dol de que no li hagin permès explicar-la.

No creu el senyor Bergamín que es doni el Poder al senyor Alba, i diu que la seva opinió és que l'actual moment polític no pot tenir cap més solució que la de donar el Poder a un Govern nacional, en el qual estarien representats tots els grups polítics per les primeres figures, que foren les que formarien el Gabinet.

La tasca primordial d'aquest Govern fóra, la convocació d'unes Corts constituents, les quals donarien una majoria indiscutible a les forces monàrquiques. I la feina a fer per aquestes Corts normalitzaria la nostra situació, farien pujar la peseta i trobaria una solució a tots els problemes polítics, no donant així lloc a l'estranger circuli els més fantàstics rumors respecte la nostra situació interior.

Acabà el senyor Bergamín dient que si els rumors que corren respecte l'actitud del senyor Alba fossin certes, aquest tindria davant d'ell els conservadors i les esquerres, car tots els partits que es formen com el senyor Alba vol l'ordre i el seu estat d'èxit d'acord amb les normes del fet i tenen l'assistència de les grans masses d'opinió.

Don Alfons a Londres

Calis, 23. — El rei d'Espanya, acompanyat del duc de Miranda i del senyor Quiñones de León, ha arribat a les 3.35, poc després ha marxat cap a Londres; ha estat acompanyat pel sot-prefecte i l'alcalde adjunt.

El rei havia fet a migdia una excursió a la platja de Le Troquet, acompanyat del senyor Quiñones de León.

El rei ha visitat la platja i després ha dinat a l'Hotel de l'Hermitage; després de dinar ha tornat a Calis, per tal d'embarcar. — Fabra.

Comentaris del cap del Govern

Madrid, 23. — El cap del Govern ha passejat aquesta tarda amb la seva família, i en tornar al ministeri de l'Exercit ha rebut la visita del senyor August Barcia, el qual, després de parlar-li de diversos afers, ha canviat impressions amb el cap del Govern sobre l'actuació de l'Aloneu, qase que coneix molt bé el senyor Barcia per haver pertanguit a la Junta directiva diverses vegades.

Ha dit el senyor Barcia que la seva impressió era favorable i que creia que aviat es restabliria la cordialitat de relacions dins de la docta casa.

Després, el general Berenguer ha despatxat amb el sot-secretari de la Presidència.

Poc després de les nou ha rebut els periodistes, als quals ha dit el que segueix:

—Avui estareu contents per tal com ha estat un dia d'interès, i això fa que els diaris tinguin moltes notícies.

Jo coneixia des d'ahir els termes en què s'ha descabdellat l'entrevista entre el senyor Alba i S. M., la celebració de la qual havia jo aconsellat, així com moltes altres, car crec que d'aquesta manera el rei s'orientaria perfectament en po que fa referència a l'orientació política, i en el seu dia podrà resoldre amb ple coneixement de causa, ja que, en definitiva, és ell qui ha de decidir.

Sempre és interessant i convenient la unió de nuclis de forces polítiques, car ja hem vist que els senyors comte de Romanones i marqués d'Alhucemas estan absolutament d'acord amb el senyor Alba.

Un periodista digué:

—Però és que aquest, el senyor Alba, no creu que siguin suficients aquestes col·laboracions, i n'espera d'altres dels elements de l'esquerra.

—Ah!—replicà el president—. Si ho aconseguís és indubitable que hauria produït un gran benefici a Espanya, tota vegada que les col·laboracions d'elements polítics afins, encara que fossin d'oposició monàrquica, sempre serien de gran oportunitat nacional.

Després de tot, ja hi estem fets a veure aquesta transició a Europa. A França mateix, la fabrica de governants està del costat socialista, per tal com l'exercici del Govern és una cosa templa molt.

En fi, senyors, jo estic molt satisfet del descabdellament de l'entrevista del senyor Alba amb el rei.

Un periodista aleshores el va interrompre per preguntar-li si no se celebrarien ara altres entrevistes, car, mal que ho d'una manera terminant, s'ha de deixar veure la possibilitat que a Londres el rei serà complimentat pel senyor Cambó.

No ho crec—respongué el general Berenguer—, perquè el senyor Cambó sembla que està convalescent i això no li permet parlar. Altrement, tampoc no està a Londres.

En referir-se després el comte de Xauen a la vaga de Sevilla, digué que les notícies que tenia de migdia donaven idea d'una tendència cap a la solució.

—Ultra això—afegí— sembla que s'ha pres un pretegi fals per anar a l'actitud adoptada. És un afer aquest de Sevilla que preocupa prou al Govern. Estem estudiant la manera de compensar en el que sigui possible els perjudicis que necessàriament han de produir-se amb la clausura de l'Exposició, per tal com durant el període del certamen, per l'afluència d'excursionistes, hi ha hagut treball abundant i en bones condicions. Ara és natural que la feina desaparegui, no solament pel fet que fa referència a la que prestava llurs serveis a l'Exposició, sinó fins i tot en moltes oficines i al comerç. No és igual que a Barcelona, que és una ciutat de gran capacitat, on segurament no es notaran gaire els efectes del tancament de l'Exposició. Ultra això, allí es proposen utilitzar els parcs per instal·lar-hi atraccions que han de seguir portant-hi forasters i donant per tant la seva utilitat.

Són problemes aquest—acabà dient— que, com molts d'altres, ja sé que es resoldrien amb diners; però estem en un moment en els quals cal la major prudència en les despeses.

Comentaris de la premsa madrilenya

Madrid, 23. — Durant tot el dia no s'ha parlat a Madrid d'otra cosa que de l'entrevista celebrada a París pel Rei i el senyor Santiago Alba.

Sens dubte, a causa de la precipitació amb què s'han rebut les notícies als diaris són pocs els que comenten l'entrevista.

"Informacions" diu: "Creemos necesario hacer resaltar la gran importancia que para el porvenir político de España tiene la entrevista celebrada ayer en París por el Rey y don Santiago Alba."

Venia señalándose al ilustre ex-ministro de Estado como el único que pudiera resolver desde el Gobierno los hondos y graves problemas sensacionales que constituyen la trista herencia de la Dictadura.

Frente a lo que vocaban resolu-

mando que el señor Alba se dedicase y no con una definición simplista y burocrática que a ningún resultado práctico conduce, se irguó el insignie hombre, exponiendo en varios magníficos artículos un programa de realidades en el orden político, económico-social, pedagógico, militar, regional e internacional.

La entrevista de ayer en París puede cerrar el período de inquietudes y de incoherencias que constituyen hoy nuestro único panorama político, y a las cuales se ha referido el propio ex-ministro de Estado, al afirmar que sólo cuando ellas desaparecen se encargaría él de formar gobierno.

La incoherencia y la inquietud obedecían, a nuestro juicio, a que no se vislumbraba solución posible para los problemas fundamentales que dejó planteados, al caer, la Dictadura. Si ahora se advierte cercanía y hacedera esa solución, los ánimos irán serenándose y todos los españoles que desean para su Patria orden, paz, sosiego y progreso, aguardarán con ansia el momento en que la nueva política renovadora y democrática desarrolle sus planes eficaces y meditados.

¡Ojalá este momento se inicie sin tardanza y la transcendental entrevista de ayer dé pronto los frutos en sazón que el país espera con tan legítima impaciencia!

"La Nación", per la seva part, pregunta:

—¿Qué justificación se ofrece de la vuelta triunfal de don Santiago Alba? ¿Qué movimiento de opinión popular, de calles, de expresión de la voluntad del país, se ha producido para que sea llegada tan inesperada apoteosis?

Nadie puede señalar un sólo hecho, una sola manifestación pública en ese sentido. No se advierten más que conversaciones entre media docena de personajes: conferencias, vistas, tramoya, camarilla. ¡Y todo esto para realizar política ultrademocrática!

Repetimos que nuestras informaciones nos permiten presentar al menos como azarada la manobra; pero si en ella se persistiera por los procedimientos dichos, la condena a definitivo fracaso la repulsa de la nación entera, harta ya

LA JUSTICIA SOTA LA DICTADURA

Serà obert sumari
Madrid, 23. — Als passadissos del Palau de Justicia es dona avui que la Sala del Suprem que intervé en l'avaluació del sumari a fi de procedir contra el jutge de Madrid, senyor José Álvarez Rodríguez, sembla que ha acordat que s'obri l'oposició a fi de depurar les responsabilitats que puguin deduir-se contra l'esmentat jutge amb motiu de les actuacions practicades durant la seva missió especial a Valladolid.

El president de la Sala Segona del Tribunal Suprem, senyor Ortega y Gasset, ha signat una providència mitjançant la qual es declara suspesa en les seves funcions el senyor Álvarez Rodríguez.

DESPRES DE LA DICTADURA

Una empresa que fa fallida
Madrid, 23. — Avui s'ha fet pública la notícia, que fa dies que circula, sobre un cert succeït administratiu, fa quantes milions de pessetes.

Es tracta de la fallida de la "Sociedad de Construcciones Aereas", de la qual és gerent el senyor Sánchez Quisquena, fallida que perjudica l'Estat, oient de l'esmentada Societat.

Sembla que amb la desaparició de la Dictadura, en suprimir-se subvencions i introduir-se economies, la Societat sofrirà pèrdues de tal importància que, per tal de poder-se salvar, l'obligaran a demanar a la Diputació d'Aeronàutica una certa quantitat a compte del material que li havia estat onomat.

La bestreta és fàcil, i la quantitat fou justificada per l'augment de material.

La Societat després no pogué normalitzar el seu funcionament, i suspengué pagaments.

A conseqüència d'això han estat processats alguns funcionaris de la Direcció Superior d'Aeronàutica, entre els quals figura el tinent coronel Herrera, que era l'ordenador de pagaments, i el qual ha nomenat defensor el tinent coronel d'enginyers, cap de la Secció d'Aeronàutica, senyor Joaquim Llaure.

Els altres tres processats han designat, per tal que els defensi, els senyors Matilla, Fuentes i Abello.

El tinent coronel Herrera, pel seu càrrec, autoritzà amb la millor bona fe a la bestreta, i fan bon punt tingué notícies de la suspensió de pagaments, per la qual cosa es culpable d'alguna negligència, ni dubta ni un moment en donar compte a les autoritats de la seva participació en l'afar.

L'AFER SERRAN

El Sr. Galarza s'encarrega de la defensa del processat
Madrid, 23. — Aquesta tarda ha celebrat una extensa conferència amb el senyor Serran, a la presó, l'advocat senyor Angel Galarza, en qual s'ha encarregat de la defensa del processat.

Al jutjat del districte del Congrés s'han presentat el corresponent citat en el qual el senyor Serran nomena defensor al senyor Galarza.

Acords de la Federació de Futbol

Madrid, 23. — La Federació de Futbol ha facilitat una nota relativa als acords adoptats en la darrera reunió, nota en la qual, entre altres, figuren els següents:

Imposar al "Deportivo Español" una multa de 1.000 pessetes per la conducta observada pel públic que assistí al partit celebrat al seu camp, contra el "Real Madrid", i per l'agressió de la qual foren víctimes, a la sortida, alguns jugadors del Club madrileny.

Anomenar al "Real Madrid" per no haver evitat que en el partit jugat al seu camp amb l'"Español" se col·loquessin molts espectadors en la zona de terreny compresa entre les línies que limiten el camp de joc, no aplicant-se-li major sanció en vista que el seu públic observà una actitud pacífica i correcta i sense que en cap moment tragués de concórrer l'equip visitant.

Imposar una multa de 4.000 pessetes a l'"Español" per haver publicat una nota plena d'exactituds i exageracions i ofensiva per al Comitè, amb ocasió del partit esmentat.

Suspènere per dos anys en l'exercici del càrrec d'entrenador l'organització federal, el director català senyor Serran, autor de la referència publicada a la Premsa de Barcelona la vesprada del partit final, apreciand-se en ella el deliberat propòsit de provocar l'hostilitat del públic contra el "Real Madrid".

Els membres del Comitè Nacional no cessaran, d'acord amb el resultat del sorteig, seran els senyors Iratxe i Roldán.

ELS CONFLICTES DEL TREBALL

Vaga a Sevilla

Madrid, 23. — El ministre del Treball ha dit als periodistes que tornava força satisfet del seu viatge a Sevilla.

Unicament a darrera hora va iniciar-se un moviment de vaga que volien que fos general, la qual, però, no ha trobat ambient favorable.

La més gran satisfacció del viatge ha estat l'acolliment i l'afecte patetista al príncep d'Astúries arran de la seva arribada.

Respecte a l'origen del conflicte, ha dit que té per base una notícia falsa, escampada.

Actualment — ha seguit dient — hi ha plantejada una petita vaga d'oliveres, la qual seguirà el tràmit normal, i algú feu córrer la notícia que a l'Hospital hi havia una dona que havia mort a conseqüència d'una topada amb la policia, i aquesta referència ha servit perquè, sense cap comprovació, s'hagi declarat, per solidaritat amb els vaguistes, la vaga general.

Les autoritats han esbrinat que la dona morta a l'Hospital morí a conseqüència de la dolència d'un part prematur.

Creu el general Marzo que un cop aclarit l'assumpte, tot tornarà a la normalitat, i ha afegit que és dolorós que es produïssin aquests greus incidents que tan mal fan a les ciutats, sense haver-hi una causa que els justifiqui.

"Els altres conflictes socials — ha afegit — segueixen el seu tràmit, i la vaga de Bilbao sembla que està a punt de solucionar-se."

Ha acabat dient que demà arribarà a Bilbao l'ex-emperatriu Zita.

Manifestacions de la Governació

Madrid, 23. — El ministre de la Governació ha dit avui que havia anat al Palau amb el general Berenguer, per tal d'assistir a la reunió de la Lliga Anticancerosa.

Ha afegit que per tal de donar lloc a la veritat, pregava als periodistes que rectifiquessin una errada d'informació apareguda dissabte darrer, en la qual aparegué el nom de Mora de Toledo, quan aquest poble no té res a veure amb l'incident correent a un funcionari del Catastre, puix que aquest fet ocorregué a Villanueva d'Alarcete, poble de la mateixa província.

Un periodista li ha preguntat respecte als conflictes socials.

El general Marzo ha contestat que les notícies que en té són de gran interès, especialment la que fa referència a la declaració de vaga general de Sevilla, en la qual vagu prenen part tots els gremis, llevat els tramviaris.

Ha dit després que el darrer dia l'Exposició va estar concorreguda en extrem, perquè va ésser un dia popular i es permetia l'entrada gratuïta al Certamen.

El Comitè de l'Exposició es dedica actualment a la liquidació del Certamen i estarà en contacte continu amb el Govern.

"En aquesta darrera etapa de l'Exposició — ha afegit — l'actuació del senyor Calat i de l'Ajuntament de Sevilla ha fet que les més fructíferes d'èxit de la inauguració. El Govern procurarà ajudar-los, però bé que no econòmicament, car s'ha de tenir en compte que el dit Ajuntament, amb tot el que l'Exposició, s'ha trobat fetes moltes obres que no s'esperaven, entre elles la pavimentació de la construcció de l'arxiu d'Indústries."

Ha dit el ministre que els pavellons americans seran cedits a Espanya i els delegats d'aquests països el esperen instruccions del Govern respectivament. Fins ara n'hi ha dos de cedits.

El pavelló de Xile serà dedicat a Escola d'Alts Estudis Industrials.

Un periodista li ha preguntat al coneixia els rumors polítics que circulaven i el ministre ha contestat que no, car no han arribat a Sevilla.

Respecte a l'anunciada entrevista del rei amb el senyor Alba, ha dit que no podia opinar res fins que en conegués el resultat. "Tanmateix — ha afegit — haig de dir que el senyor Alba és un home d'un gran horitzó polític i de gran talent, al qual admiro."

Vaga general

Sevilla, 23. — Aquest matí ha esclatat la vaga general, que ha agafat desproporcionada la ciutat.

Des de les primeres hores del matí grups d'obres s'han situat a les portes de les fàbriques i tallers, coaccionant llurs companys per tal que no entrassin al treball.

Amb aquest motiu s'han produït alguns incidents i els guàrdies de seguretat han practicat algunes detencions.

A migdia els tramvies s'han hagut de retirar a les cotxes i el matí han fet els taxis.

També hi ha hagut alguns incidents, car alguns tramvies han estat apedregats.

A migdia els tramvies s'han hagut de retirar a les cotxes i el matí han fet els taxis.

També hi ha hagut alguns incidents, car alguns tramvies han estat apedregats.

A migdia els tramvies s'han hagut de retirar a les cotxes i el matí han fet els taxis.

També hi ha hagut alguns incidents, car alguns tramvies han estat apedregats.

El "Premi Pelfort"

SOL·LEMNE ACTE DE LLIBRAMENT DEL PREMI AL DR. MIGUEL B. CATALAN

Al Saló de les Corts, i davant d'una nombrosa i il·lustrada concurrencia, a les tres i tres quarts de la tarda, fou celebrat el lliurament del "Premi Pelfort" al seu guanyador, l'eminent físic madrileny, doctor de Medicina, i doctor en Ciències, Dr. Miguel B. Catalan, pel seu treball sobre l'espectre del ferro, que presentava amb el lema "Desperta, ferro", i fou unànimament apreciat com a notable i el millor del present.

Organitzada la presidència al costat del diputat d'Alcalde de Sevilla, Luis Masot, delegat de Cultura, el rector de la Universitat Central, Dr. Blas Cabrera, el de la de Barcelona, doctor Diaz, els regidors senyors Nicolau d'Oro, Rull, Roura, Pí, el doctor Mar, de la Facultat de Ciències; Dr. Róg Perell, de la mateixa Facultat; els membres del Jurat, doctors Enric Moles, Comasola, Garcia Pallas i Almad, Pare Vitoria, de l'Institut de Química de Sarrià; l'inspector cap de Primera Ensenyances, els doctors Jimeno, de la Facultat; Nublo, Bellido, de l'Academia de Ciències; Castañeda, Torroja, de l'Escola d'Enginyers; Jover, de l'Alta Escola Comercial, i molts d'altres.

Obert la sessió el senyor Masot i donà la paraula al senyor Almad, secretari del Jurat del Premi, el qual llegí la memòria sobre el veredict, en la qual es concedia el premi de 15.000 pessetes al doctor Miguel A. Catalan, en mig de grans aplaudiments.

Tot seguit es lliurà el premi i els fotògrafs impressionen llurs plaques.

El Dr. Blas Cabrera, rector de la Universitat Central, pren aleshores la paraula i llegí el seu discurs. Justifica la seva emoció explicant que el Dr. Catalan fou primer del seu grau en els seus estudis i després company i col·laborador en la seva obra de la redacció científica d'Espanya. Diu com la cobertura de la placa responen a la memòria "Desperta, ferro", no era per a ell una necessitat per reconèixer en ella la personalitat del seu autor. Un treball d'aquella qualitat no pot produir-se més de milia dotzenes de físics en el món enter, i a Espanya solament Catalan i encara afegiria que entre aquell nombre escàs ell és el primer puix que Catalan no és solament un físic que es dedica a desxifrar l'embolcall de radacions monocròmiques que l'espectroscop separa en la llum emesa per un àtom excitat sinó que és aquell que obrí camí a la física d'aquells estudis descobrint i donant nom a les dues vides anals múltiples del químic.

Recorda la comparació que fela el físic savi Ritz, fa vint-i-cinc anys, entre l'espectre dels cossos simples i les inscripcions indeliberables dels monuments: antics, però lleis, les quals cal tenir la clau. També els espectres descriuen l'organització interna dels àtoms i expliquen les diferències i semblances entre els elements químics: però mancava la clau que convertís en intel·ligible llur enigmàtica confusió.

Els orígens passen a fer-se ja abans de Ritz, però passen anys i la teoria arriba amb Bohr i Sommerfeld a desentranar tot el contingut d'aquests primers fets empírics sense que ningú, amb tot i els esforços aplicats, aconseguís un instrument d'interpretació més poderós. I fou Catalan el que va descobrir el vel en descobrir els múltiples. En proves encara de la memòria publicada per Fowler en el "Philosophical Transactions", fou coneguda per Sommerfeld en una visita que feu a Espanya per donar unes conferències a la Universitat de Madrid, i davant del seu contingut haig de canviar algunes de les seves lliçons en atenció als nous horitzons que s'entreveïen per la teoria de l'àtom.

L'èxit de Catalan — diu després — ha d'estimar la joventut espanyola; és que imita a Catalan arribarà més o menys aviat on ell ha arribat. La joventut espanyola té un deute per pagar amb la humanitat, perquè aquestes ocupacions científiques que poden semblar un luxe superflú per la gent que poten lluir felicitat en el viure agra van essent, i ho seran molt més en un esdevener proper, l'única autoritat dels pobles.

Una gran ocasió donà el discurs del doctor Cabrera.

Aleshores el doctor Enric Moles, al qual recorda en català, com fa els anys guanyà el premi Pelfort; parla eloqüentment del doctor Turó, i en castellà aleshores, llegí el seu discurs, en el qual parla de les relacions entre la ciència i la indústria. Assenyalava com a factors de tot progrés la imaginació, l'organització i la laboriositat. Fa feble de la primera, de la qual diu que necessita una disciplina bàsica que s'adquireix en la formació científica de la qual surt l'investigador. Es refereix a l'interès que ha meregut sempre a Alemanya la investigació científica, que culmina abans de la guerra amb la fundació dels instituts postuniversitaris amb subvencions de particulars, fundacions, fons especials, etc. A Nord-Amèrica, país de les realitats, segueixen l'exemple.

mediats perquè s'obnubilin al desenvolupament de la ciència.

Forces de seguretat i de la guàrdia civil patrullen pels carrers.

Aquesta tarda el servei de tramvies ha millorat, bastant però no està encara totalment normalitzat.

La Donà a l'Exposició

Invitats per l'Acció Femenina, les autoritats, la premsa i el Comitè de l'Exposició a visitar les seves instal·lacions del palau Alfonso XIII, anaren allí el divendres dia 20 a la tarda i després de seguir totes les seccions de l'Exposició del Treball de la Dona, es reuniren a la sala d'actes on foren obsequiats per les organitzadores amb un exquisit te i una festa artística a càrrec de l'Institut de la Dona, dirigit per Madame Ivonne Atteneu de Giménez.

El governador civil, senyor Despujol i la seva distingida filla foren rebuts per la Junta directiva d'Acció Femenina, En Marian Rubio i els senyors Juyent, Sagredo i Oller, del Comitè de l'Exposició.

Assistiren també a l'acte el diputat ponent de Cultura, senyor Jaurana i esposa; el vice-president de la Diputació de Tarragona, senyor Meléndez; totes les senyores del Comitè directiu d'A. F.; la marquesa de Saurin i la comtessa d'Hornaguels, representants, respectivament, de les regions aragonesa i andalus; les senyores Mastamon, representants de Girona i moltes altres personalitats.

En servir-se el te i començar la festa, la presidenta d'Acció Femenina, Na Carme Rari, féu la presentació de la secció de l'Institut de la Dona que anava a actuar, i digué que, per trobar-se malalta la directora Madame Ivonne Atteneu, assumiria la direcció dels quadros plàstics la sots-directora senyora Emilia Garcia.

La secció d'actes, com es veia, era una vista de grans grups amb expressió — representada per 13 alumnes de l'Institut de la Dona, obtingué entusiastes aplaudiments i fervents elogis per part dels invitats, per la seva bellesa artística i la seva perfecció. Sobresortiren especialment alguns quadros de conjunt com el "Moment musical", de Schubert, les danses interpretades pel conjunt infantil i les belles obres musicals admirablement interpretades per les senyores Emilia Garcia i Susanna Girard.

Fora de programa, i en correspondència als aplaudiments entusiastes, la sots-directora de l'Institut de la Dona, senyora Emilia Garcia, interpretà de manera magistral el "Preludi" de Rakhmaninov, que la notable pianista senyora Rita Broca tocà d'una manera verament mestresca.

La festa resultà, no tota els convidats, una exquisita manifestació d'art i de bon gust; per la qual foren molt felicitats les organitzadores de l'Exposició del Treball de la Dona, que no descansen en la tasca de posar de manifest tots els valors femenins.

El príncep d'Astúries vindrà a clausurar l'actual certamen

S'assegura que serà el dia 16 de juliol que el príncep d'Astúries vindrà a clausurar l'Exposició actual de Montjuïc.

La cavalcada dels quadros flamencs de la Setmana Andalus

Avui, festa de Sant Joan, a la nit, s'oferirà a la nostra ciutat, desfilant per alguns dels seus carrers, el típic espectacle dels esplèndids quadros flamencs que amb motiu de la Setmana Andalus ha estat aquests dies al Poble Espanyol.

La desfilada, que començarà a les deu en punt de la nit, sortirà del final del passeig de Gràcia i seguirà l'itinerari de què ja es donà compte a la premsa, i tindrà com a terme final la plaça de Sant Jaume, en el qual indret, abans de dissoldre's, els celebrats quadros flamencs executaran els seus típics cants i danses.

Una de les notes més atractives d'aquesta cavalcada la constituiran les "petates", que interpretades pels astrerandinos que prengueren part en el regent i deputadíssim concurs del Poble Espanyol, es cantaran en determinats indrets del trajecte, donant amb això una reproducció exacta d'aquesta típica festa.

Contriament al que es digué en una nota anterior, la desfilada començarà puntualment a les deu, i és d'esperar que, donat l'especial atractiu dels quadros i grups de referència, la cavalcada d'aquesta nit, festa de Sant Joan, serà molt celebrada pel públic de la nostra ciutat.

Repertiment de premis

Tal com havíem anunciat, va celebrar-se al saló d'actes de la Casa de la Premsa l'acte de clausura del curs i repartiment de premis de l'Associació d'Estenografia Boda.

El local estava completament ocupat per l'element jove, en la seva majoria de formoses senyores abies de l'esmentada Associació.

La presidència estava integrada pel senyor Miguel, president de l'Associació; Gardó, secretari; Bori, tesorero; Juyent, vocal; i Coronas, advocat representant de la Corporació Taquígrafa Garriga.

Obert l'acte, el senyor Gardó, amb eloqüents frases, va destriar meravellosament la importància dels concúr-

El "Premi Pelfort"

SOL·LEMNE ACTE DE LLIBRAMENT DEL PREMI AL DR. MIGUEL B. CATALAN

Al Saló de les Corts, i davant d'una nombrosa i il·lustrada concurrencia, a les tres i tres quarts de la tarda, fou celebrat el lliurament del "Premi Pelfort" al seu guanyador, l'eminent físic madrileny, doctor de Medicina, i doctor en Ciències, Dr. Miguel B. Catalan, pel seu treball sobre l'espectre del ferro, que presentava amb el lema "Desperta, ferro", i fou unànimament apreciat com a notable i el millor del present.

Organitzada la presidència al costat del diputat d'Alcalde de Sevilla, Luis Masot, delegat de Cultura, el rector de la Universitat Central, Dr. Blas Cabrera, el de la de Barcelona, doctor Diaz, els regidors senyors Nicolau d'Oro, Rull, Roura, Pí, el doctor Mar, de la Facultat de Ciències; Dr. Róg Perell, de la mateixa Facultat; els membres del Jurat, doctors Enric Moles, Comasola, Garcia Pallas i Almad, Pare Vitoria, de l'Institut de Química de Sarrià; l'inspector cap de Primera Ensenyances, els doctors Jimeno, de la Facultat; Nublo, Bellido, de l'Academia de Ciències; Castañeda, Torroja, de l'Escola d'Enginyers; Jover, de l'Alta Escola Comercial, i molts d'altres.

Obert la sessió el senyor Masot i donà la paraula al senyor Almad, secretari del Jurat del Premi, el qual llegí la memòria sobre el veredict, en la qual es concedia el premi de 15.000 pessetes al doctor Miguel A. Catalan, en mig de grans aplaudiments.

Tot seguit es lliurà el premi i els fotògrafs impressionen llurs plaques.

El Dr. Blas Cabrera, rector de la Universitat Central, pren aleshores la paraula i llegí el seu discurs. Justifica la seva emoció explicant que el Dr. Catalan fou primer del seu grau en els seus estudis i després company i col·laborador en la seva obra de la redacció científica d'Espanya. Diu com la cobertura de la placa responen a la memòria "Desperta, ferro", no era per a ell una necessitat per reconèixer en ella la personalitat del seu autor. Un treball d'aquella qualitat no pot produir-se més de milia dotzenes de físics en el món enter, i a Espanya solament Catalan i encara afegiria que entre aquell nombre escàs ell és el primer puix que Catalan no és solament un físic que es dedica a desxifrar l'embolcall de radacions monocròmiques que l'espectroscop separa en la llum emesa per un àtom excitat sinó que és aquell que obrí camí a la física d'aquells estudis descobrint i donant nom a les dues vides anals múltiples del químic.

Recorda la comparació que fela el físic savi Ritz, fa vint-i-cinc anys, entre l'espectre dels cossos simples i les inscripcions indeliberables dels monuments: antics, però lleis, les quals cal tenir la clau. També els espectres descriuen l'organització interna dels àtoms i expliquen les diferències i semblances entre els elements químics: però mancava la clau que convertís en intel·ligible llur enigmàtica confusió.

Els orígens passen a fer-se ja abans de Ritz, però passen anys i la teoria arriba amb Bohr i Sommerfeld a desentranar tot el contingut d'aquests primers fets empírics sense que ningú, amb tot i els esforços aplicats, aconseguís un instrument d'interpretació més poderós. I fou Catalan el que va descobrir el vel en descobrir els múltiples. En proves encara de la memòria publicada per Fowler en el "Philosophical Transactions", fou coneguda per Sommerfeld en una visita que feu a Espanya per donar unes conferències a la Universitat de Madrid, i davant del seu contingut haig de canviar algunes de les seves lliçons en atenció als nous horitzons que s'entreveïen per la teoria de l'àtom.

L'èxit de Catalan — diu després — ha d'estimar la joventut espanyola; és que imita a Catalan arribarà més o menys aviat on ell ha arribat. La joventut espanyola té un deute per pagar amb la humanitat, perquè aquestes ocupacions científiques que poden semblar un luxe superflú per la gent que poten lluir felicitat en el viure agra van essent, i ho seran molt més en un esdevener proper, l'única autoritat dels pobles.

Una gran ocasió donà el discurs del doctor Cabrera.

Aleshores el doctor Enric Moles, al qual recorda en català, com fa els anys guanyà el premi Pelfort; parla eloqüentment del doctor Turó, i en castellà aleshores, llegí el seu discurs, en el qual parla de les relacions entre la ciència i la indústria. Assenyalava com a factors de tot progrés la imaginació, l'organització i la laboriositat. Fa feble de la primera, de la qual diu que necessita una disciplina bàsica que s'adquireix en la formació científica de la qual surt l'investigador. Es refereix a l'interès que ha meregut sempre a Alemanya la investigació científica, que culmina abans de la guerra amb la fundació dels instituts postuniversitaris amb subvencions de particulars, fundacions, fons especials, etc. A Nord-Amèrica, país de les realitats, segueixen l'exemple.

mediats perquè s'obnubilin al desenvolupament de la ciència.

Forces de seguretat i de la guàrdia civil patrullen pels carrers.

Aquesta tarda el servei de tramvies ha millorat, bastant però no està encara totalment normalitzat.

Cinc alliberaments

Han estat alliberats els dos detinguts funcionaris dels autobusos que encara estaven detinguts.

També han estat alliberats tres detinguts més que, sense ésser funcionaris dels autobusos, havien ingressat a la presó, acusats d'ajudar a aquells a fer coaccions.

EXPOSICIÓN DE BARCELONA - 1930

La Donà a l'Exposició

Invitats per l'Acció Femenina, les autoritats, la premsa i el Comitè de l'Exposició a visitar les seves instal·lacions del palau Alfonso XIII, anaren allí el divendres dia 20 a la tarda i després de seguir totes les seccions de l'Exposició del Treball de la Dona, es reuniren a la sala d'actes on foren obsequiats per les organitzadores amb un exquisit te i una festa artística a càrrec de l'Institut de la Dona, dirigit per Madame Ivonne Atteneu de Giménez.

El governador civil, senyor Despujol i la seva distingida filla foren rebuts per la Junta directiva d'Acció Femenina, En Marian Rubio i els senyors Juyent, Sagredo i Oller, del Comitè de l'Exposició.

Assistiren també a l'acte el diputat ponent de Cultura, senyor Jaurana i esposa; el vice-president de la Diputació de Tarragona, senyor Meléndez; totes les senyores del Comitè directiu d'A. F.; la marquesa de Saurin i la comtessa d'Hornaguels, representants, respectivament, de les regions aragonesa i andalus; les senyores Mastamon, representants de Girona i moltes altres personalitats.

En servir-se el te i començar la festa, la presidenta d'Acció Femenina, Na Carme Rari, féu la presentació de la secció de l'Institut de la Dona que anava a actuar, i digué que, per trobar-se malalta la directora Madame Ivonne Atteneu, assumiria la direcció dels quadros plàstics la sots-directora senyora Emilia Garcia.

La secció d'actes, com es veia, era una vista de grans grups amb expressió — representada per 13 alumnes de l'Institut de la Dona, obtingué entusiastes aplaudiments i fervents elogis per part dels invitats, per la seva bellesa artística i la seva perfecció. Sobresortiren especialment alguns quadros de conjunt com el "Moment musical", de Schubert, les danses interpretades pel conjunt infantil i les belles obres musicals admirablement interpretades per les senyores Emilia Garcia i Susanna Girard.

Fora de programa, i en correspondència als aplaudiments entusiastes, la sots-directora de l'Institut de la Dona, senyora Emilia Garcia, interpretà de manera magistral el "Preludi" de Rakhmaninov, que la notable pianista senyora Rita Broca tocà d'una manera verament mestresca.

La festa resultà, no tota els convidats, una exquisita manifestació d'art i de bon gust; per la qual foren molt felicitats les organitzadores de l'Exposició del Treball de la Dona, que no descansen en la tasca de posar de manifest tots els valors femenins.

El príncep d'Astúries vindrà a clausurar l'actual certamen

S'assegura que serà el dia 16 de juliol que el príncep d'Astúries vindrà a clausurar l'Exposició actual de Montjuïc.

La cavalcada dels quadros flamencs de la Setmana Andalus

Avui, festa de Sant Joan, a la nit, s'oferirà a la nostra ciutat, desfilant per alguns dels seus carrers, el típic espectacle dels esplèndids quadros flamencs que amb motiu de la Setmana Andalus ha estat aquests dies al Poble Espanyol.

La desfilada, que començarà a les deu en punt de la nit, sortirà del final del passeig de Gràcia i seguirà l'itinerari de què ja es donà compte a la premsa, i tindrà com a terme final la plaça de Sant Jaume, en el qual indret, abans de dissoldre's, els celebrats quadros flamencs executaran els seus típics cants i danses.

Una de les notes més atractives d'aquesta cavalcada la constituiran les "petates", que interpretades pels astrerandinos que prengueren part en el regent i deputadíssim concurs del Poble Espanyol, es cantaran en determinats indrets del trajecte, donant amb això una reproducció exacta d'aquesta típica festa.

Contriament al que es digué en una nota anterior, la desfilada començarà puntualment a les deu, i és d'esperar que, donat l'especial atractiu dels quadros i grups de referència, la cavalcada d'aquesta nit, festa de Sant Joan, serà molt celebrada pel públic de la nostra ciutat.

Repertiment de premis

Tal com havíem anunciat, va celebrar-se al saló d'actes de la Casa de la Premsa l'acte de clausura del curs i repartiment de premis de l'Associació d'Estenografia Boda.

El local estava completament ocupat per l'element jove, en la seva majoria de formoses senyores abies de l'esmentada Associació.

La presidència estava integrada pel senyor Miguel, president de l'Associació; Gardó, secretari; Bori, tesorero; Juyent, vocal; i Coronas, advocat representant de la Corporació Taquígrafa Garriga.

Obert l'acte, el senyor Gardó, amb eloqüents frases, va destriar meravellosament la importància dels concúr-

Los Sardanes

FOMENT DE LA SARDANA DE BARCELONA

Avui, a dos quarts de sis de la tarda, aquesta entitat celebrà una ballada de sardanes, a càrrec de la cobla "Emporium", a la plaça de la Cascada del Parc, amb el següent programa:

"La nit de Sant Joan", Vicent; "Nostra ànima canta", Joanola; "Rialler", Vallespir; "L'hereu i la pobla", Toldrà; "Joliva", Saló; "Baixant de la font del Gat", Morera.

— L'Agrupació Sardanaista de Barcelona ha organitzat per a avui a la tarda, al passeig de la Creu Coberta xamfrà Rocafort, a càrrec de la cobla "Barcino".

"La festa de l'adulescència", Tapies; "La festa del casino", Quer; "Joventut", Sadra; "Girona amada", Bou; "Conversant", Soler; "Cantant i ballant", Vicent.

A la nit, a la plaça de la Universitat xamfrà Arban, a càrrec de la cobla "Emporium", la qual interpretarà el següent programa:

"La cançó de la vila", Mercat; "Compromesa", Bonaterrea; "Jor", Mates Collet; "Illa encantada", Tapies; "Galanes", Valles; "La petita Maria Teresa", Joan; "Atenció de Sant Lluís", Gort; "Ter, 10, pral", Agostà entitat organitzadora per a aquesta nit una llada de sardanes a càrrec de la cobla "Barcelon", la qual executarà el següent programa:

"Flor de l'ibregat", Joanola; "La meua mare", Griver; "Espectació", Coll; "Fontana", (estrena), Font-Panarola; "El menxer", Morera; "L'hereu", Mates-Culler.

DARRERA HORA DE BARCELONA

LA FALLA DE LA RONDA DE SANT ANTONI

Anit passada va tenir lloc una festa de caràcter valencianista, que assolí un èxit extraordinari de gent, a la Ronda de Sant Antoni. Es tractava de la crema d'una "falla" a l'estil dels focs de Sant Joan que se celebren a València. A la una en punt, i després de disparar-se una gran traca, va calar-se foc al grup que s'havia aixecat allí, en mig de la xirrina general.

La festa, com hem dit, resultà un èxit gran de públic i servi de motiu per a donar una gran animació en aquells indrets.

LIBERALS I CONSERVADORS APLAUDEIXEN EL SENYOR ALBA

Madrid, 23. — Aquesta nit, el comite de Romanones, parlant de l'actitud d'En Santiago Alba, es mostrava molt satisfet.

Ha dit que el senyor Alba formava un gran partit liberal, i que, malgrat de l'actitud dels reformistes i dels intel·lectuals, entrava aviat en la governació d'Espanya.

Preguntat el comite de Romanones si seria per a octubre ha contestat:

— Polser abans, perquè les eleccions cal fer-les de seguida. El Govern que es formi serà a base d'elements d'Alba, Albueros i meus.

— Sereu el president? — se li ha preguntat.

— Jo no ho contesto. Jo ja he gaudit de les delícies d'aquest càrrec, però crec que podrem servir al país i el servei complintment.

Madrid, 23. — També el comite de la Mortera es mostrava aquesta nit molt satisfet de l'entrevista celebrada a París pel rei i don Santiago Alba. Ha dit que en aquesta momenta tot ho ha de col·laborar per tal d'arribar com més aviat millor a la normalitat constitucional.

T. S. P.

programes per a avui

RADIO ASSOCIACIÓ

17:15 a 18: Discos selectes de l'Associació. Noticiari de l'Associació. De 16 a 17:30: Selecte programa ballables, a càrrec del trio integrat pels professors senyor Badia, i Dini (piano, violí i cello). Cantant amb l'Excel·lent Jazz Orchestra, de la qual forma part el solista Francesc Casanoves: "Mahabab", fox oriental (Peter Day); "Singin' in the Rain", Olli Revue (N. H. Brown); "Gadi", polca (A. Salvans); "Una mica de amor", tango (L. Teissac); "Romancesco", vals (Gauwin); "Arche des Granadiers", del "Des de l'amor", (Schertzinguer); "Ri y flores", mazurca (Martorell); "N'est-ce que votre main madame", valsa (R. Erwin); "Breakaway", Movietone Polka de 1929 (C. Brad); "Niña Pancha", havane (Romea i Valverde); "Ley crio", tango (F. Alongi); "El alma los violines", vals vienès (R. Prud'homme); "Lander and Funnier", fox (S. Sanders); "La indiana", americana (A. Cotó); "Rosa de María", xotis (L. Barta); "Carnaval", jota (A. Cotó); "Morena y bellana", pasdoble (C. Fuster).

UNION RADIO BARCELONA

17:00: Campanades horàries de la central. Nota del Servei Meteorològic de Catalunya. Estat del temps Europa i a Espanya. Previsió del temps al NE d'Espanya, a la mar i les rutes aèries. Nota meteorològica radiotelegràfica per a les rutes aèries. 17:00: Emissió de sobretaula. El met. Radió, alternant amb discos selectes: "Le petit Quinquin", marxa (E. Mastio); "Meda luna", fox (A. Palau); "Noche de verbena", fox (A. Vives); "Romanza" (A. Abenstein); "La guardia amarilla", vals (G. Giménez); "Chacabun", pericon (S. Mata); "Capricho milanés" (I. Albéniz); "Escaut et muse", vals (H. Ackermans); "Baccacio", selecció (F. Suppé); "Les papillons" (Couperin); "La vida que passa", pasdoble (J. Franca). Informació d'actualitat referent a l'exposició de Barcelona. Radiobeneficència 17:00: Sessió radiobeneficència organitzada exclusivament en obsequi de les institucions benèfiques, asils, hospitals i cases penitenciàries d'Espanya. Seccions literària, instrumental, humorística i musical, amb disc facilitat per la marca Parlophone. 17:00: Tancament de l'estació. 17:30: Obertura de l'estació. Emissió de discos escollits. 18:00: L'orquestra de l'estació interpretarà: "Vivats i marines", marxa (H. Ackermans); "Chavala", jota (F. Ritu); "Oh! oh! Ah! ah!",

Greta Garbo una estrella i una pel·lícula que omplen l'actualitat cinematogràfica
METRO - GOLDWYN - MAYER
s'ha adjudicat amb aquests dos elements un dels èxits més ressonants i merescuts de l'actual temporada
Comproveu-ho avui al

El beso

Femina

one step (E. van Herck); "Legendes de la forêt", vals (J. Strauss). 18:30: Emissió a càrrec del bariton Josep Abella: "Un adieu a Mariquita", gallega (Chane); "Los Gavilanes", (romansa (Guerrero); "Salayos", gallega (Menéndez); "Un ballo in maschera", ària (Verdi). 19:00: "Cancionero popular. El Ave immortal i el perdon", treballs literaris per Vicenta Dies de Tejada. 19:10: L'orquestra de l'estació interpretarà: "Cleopatra", selecció (Rosselló); "Pavana" (I. Albéniz); "Moment musical" (F. Schubert); "Minuetto" (S. Gillardini); "Petit bolero de concert" (A. Ross). 19:30: La soprano Maria T. Planes interpretarà: "Rose Marie", romansa (R. Fiml i H. Stothart); "Los claveles", romansa (J. Serrano); "Rose Marie", vals (R. Fiml i H. Stothart); "Después de un sueño" (G. Fauré). 20:20: L'orquestra de l'estació interpretarà: "La Arlesiana", suite primera (G. Bizet); a) Preludi; b) Minuet; c) Adagietto; d) Carillon. 20:40: Informació esportiva. Informació d'actualitat referent a l'exposició de Barcelona. 21:00: Tancament de l'estació. UNION RADIO CATALANA 268 m. 21:00: Obertura de l'estació. Cotitzacions del Borsí de la tarda. Audició de discos escollits. En els intermedis: Notícies de premsa. 23:00: Tancament de l'estació.

Aquest número ha passat per la censura governativa

La vida social

EL CONFLICTE OBRER DE LA "OASA NOCA", DE GAVA

Al Govern civil ha estat facilitada la següent nota: "La Comisión mixta del Trabajo en la Industria de la Sidreria, Metalurgia y Derivados de la provincia de Barcelona, después de oír a los gerentes de la casa Roca, S. A., de Gava, por un lado, y a una representación de los obreros despedidos, acordó por unanimidad que el despido de 83 obreros está justificado, y por las circunstancias que concurren considera la Comisión mixta que la huelga promovida por solidaridad con los obreros despedidos carece de fundamento justo, y por tanto es ilegal. Han sido efectuadas las oportunas instrucciones a la fuerza pública para que sean debidamente amparados los obreros al reanudar su trabajo en dicha fábrica."

La Música

NOTES OFICIOSES

FESTES DEL CENTENARI DE MISTRAL

El divendres vinent, dia 27, a les deu del vespre, tindrà lloc al Palau de la Música Catalana un extraordinari concert de gala a honor dels Festes de la Música catalana, per celebrar la solennitat dels cent anys de la seva fundació. El concert està organitzat per Frederic Mistrall, la família del qual està representada per Frederic Mistrall, nebot i la seva esposa. El producte líquid d'aquest concert és dedicat a benefici dels danys causats per les inundacions del migdia de França, a iniciativa dels elements artístics que donen el concert, els quals aprofiten aquesta avinentesa per tributar llur homenatge a Mistrall i ensenya que contribueix a alleujar les malversitats causades per les terribles inundacions. Aquesta iniciativa de Na Blanca Selva, pianista; En Joan Massià, violinista, i l'Orfeó Català serà indubtablement secundada pel públic barceloní omplint de gom a gom el Palau de la Música Catalana. El programa del concert és verament interessant.

SALA MOZART

Recital de piano Xavier Gola Demà, dimecres, a les deu del vespre, el jove i notabilíssim pianista i compositor Xavier Gola donarà a la Sala Mozart un molt interessant recital de piano. En el programa figuren obres importants de Bach i de Beethoven, una part dedicada als romàntics Schubert, Schumann i Chopin, i l'estrena d'una Suite del propi concertista. Frou conegudes aquí les qualitats de l'artista tarragonà, que ha estat ja aplaudit en els nostres concerts, el seu recital és esperat amb un gran interès i és d'esperar que es veurà ben concorregut.

La hernia y los aparatos defectuosos

Son en número incalculable los herniados que arrastran una vida llena de sufrimientos por usar aparatos que no reúnen las debidas condiciones para retener y contener perfectamente la hernia hasta el punto de observarse casi sin excepción verdaderos desastres en cuantos llevan vendajes, cinturones, bragueros etc etc adquiridos en bazares o fabricados por cualquier tendero

Para combatir con conocimientos de causa la hernia, recurra usted al concurso de un especialista que le aconsejará el remedio más adecuado para su mal, pero al decir especialista que lo sea de veras, que ostente el título profesional, y no como muchos titulados especialistas que jamás han pisado las aulas de la Universidad.

Cuántas personas nos honran con su confianza, salen del "Gabinete Hernius" con la grata impresión de que sabemos lo que llevamos entre manos en lo tocante a hernias, porque les hemos hecho comprobar con sus propios ojos, los defectos de que adolecían los aparatos que usaban y la imposibilidad por tanto, de llegar no a la curación radical ni tan siquiera a una ligera mejoría.

Contemplan con admiración nuestros lindos, cómodos, invisibles y perfectos super-aparatos HERNIUS (patentados) y se deciden por último cambiar su incómodo armatoste por el perfecto HERNIUS verdadera joya mecanoterapéutica, hecha expreso para curar la hernia, siempre que ello sea posible.

Siempre son gratuitas nuestras consultas e informaciones así como enviamos gratis el interesante librito "Guía del Herniado" a toda persona que lo solicite enviando el cupón que aparece al margen.

Gabinete Ortopédico HERNIUS

"Salvación del herniado" Aragón, 277, Entlo. 2.º - Teléfono 26080 (frente al apedero del P. de Gracia)

Caja de Anestesia y Seda, Barcelona

Guía del Herniado

Cultura

ATENEU BARCELONÉS

La segona de les notables conferències que el senyor H. Francis Vaughan, director de l'escola anglesa del seu nom, dona sobre "La novel·la anglesa" a l'Ateneu Barcelonès, i que havia de tenir lloc la nit del dijous vinent, ha estat ajornada per a donar lloc a la ineludible celebració d'una vetllada a honor del poeta Mistrall.

Amb el present avís poden donar-se per advertides les persones que hagin rebut invitació a la conferència Vaughan. El dia de la seva celebració s'anunciarà oportunament.

— S'anuncia per al dimecres, a tres quarts de vuit de la tarda, una interessant conferència a càrrec de la distingida escriptora Ràfaela Ferrer, que dissertarà sobre el tema "La intervenció de la dona en els assumptes polítics".

agraït a tantes proves d'afecte i simpatia com està rebent.

Diputació

LA FESTIVITAT

DEL Sr. MALUQUER I VILADOT

Amb motiu d'ésser avui la festa onomàstica del president, foren a saludar-lo molts diputats i amics al seu despatx oficial.

També complimentaren el senyor Maluquer, amb el mateix objecte, els periodistes que fan informació al Palau de la Generalitat.

De fora de Barcelona ha rebut igualment, el president, cartes, targes i telegrams de felicitació amb l'esmentat objecte.

El president es mostrava molt

Municipi

La visita d'una moros.

Acompanyats del senyor Joan Maria de Uriarte, comandant d'infanteria, visitaren ahir al matí l'alcalde accidental, senyor Martínez Domingo, el ministre de Justícia del Majlisheh Si-Erhoni, el Paixà d'Arcella Sid Dria-el-Riffi, el Paixà d'Aloazarquívir El Melali, el Anul de la Duana de Río Martín En-Ben-Nani i l'ex-ministre de Finances Benuns.

Entre l'alcalde i les esmentades personalitats es canviaren expressives salutacions.

Més tard, els moros notables anaràn a la Diputació, on foren rebuts i atesos pel president, diputats i alt personal.

Exposició d'un projecte.

A l'Oficina de l'Agrupació X, instal·lada al segon pis de les Cases Consistorials, estarà exposat, de deu a dotze del matí, el projecte de reforma, urbanització i enllaçament dels indrets singulars del casc antic de la ciutat, per tal que els interessats puguin formular reclamacions, durant el termini de tres mesos.

Modificació de línies urbanes

Durant el termini de vint dies estarà exposat al Negociat Municipal d'Obres Públiques d'Elxample el projecte de modificació de línies a l'encreuament format pel Passeig de Manuel Girona, Carretera de Sarrià i Granvia de Ronda i carrer de Tarragona, per tal que tots els propietaris que s'hi considerin amb dret puguin formular les reclamacions que oreguin oportunitats mitjançant instància que hauran de lliurar al Registre de l'Ajuntament.

Adquisició de vestits

Per tal d'adquirir diversos vestits de vellut i d'altres de retort blau, per al personal del ram de Fontaneia (la

No deixeu d'adquirir la sarsuela completa

Doña Francisquita

del mestre Vives, interpretada magistralment per Felisa Herrero i Emili Vendrell

Última creació dels discos selenitosos

REGAL

Producto de la COLUMBIA GRAPHOPHONE COMPANY

S. A. E.

Agent exclusiu per a Joan Bta. Blancafort. Aragó, 123. Tel. 77.193

Catalunya i Balears: Barcelona

DE L'1 AL 30 DE JUNY DE 1930

Una cambra d'aire

Nacional Pirelli

es lliurarà GRATIS

a tots els que comprin una cobeita

Nacional Pirelli

EL SEPORTS

RUGBY

Diurne, a l'Estadi, la Selecció Catalana va batre la Selecció Castellana per 46 a 11 punts

Per segona vegada el quinze català ha batut foliadament el quinze castellà, i per segona vegada també els nostres jugadors s'adjudiquen la Copa Lord Dwyer, que d'adjudicar-se una altra volta restaria definitivament a les mans de la Federació Catalana de Rugby, i la qual copa no creiem que pugui escapar-se'n, puix que han de passar encara alguns anys perquè el rugby castellà pugui arribar a col·locar-se a un nivell similar al nostre actual rugby.

El partit de diurne va afirmar-nos en la nostra opinió. En ell l'equip castellà tan sols va existir en els primers deu minuts de partit, en què els nostres jugadors jugaren descohesionats; quan els catalans començaren a compenetrar-se, el quinze madrileny tan sols donà fe de vida en algun placatge en alguna jugada individual.

De totes maneres, en l'equip castellà hi veiem alguns jugadors, veritables atletes, que si practiquessin constantment el rugby, creiem que no trigarien gaire a ésser veritables jugadors. Aquests són: Vázquez, Quique, Muñoz i Pérez.

En conjunt, l'equip castellà — com la hem dit — va causar-nos una bona impressió, i ens demostrà que en la part tècnica es troben encara a les becerols del rugby; en canvi placant més agradables.

De l'equip català hem de confessar que no n'esperàvem pas tant; creiem que els nostres jugadors jugarien individualment, i va ésser tot al contrari, els jugadors catalans, excepte els primers moments del match, lligaren arracades entre ells, i ens oferiren un partit amb força joc a mà.

Folch va jugar segur, però castigat força malament en el joc a toc.

Els tres quarts va ésser el més regular del nostre equip, dels quals sobresortí Garrigosa.

Als mitjos, Vives va estar molt irregular, i Mongrell va tenir algunes equivocacions en començar el match; després, però, va anar afinant-se i acabà jugant un partit excel·lent.

La davantera constituïa la part més flaca del nostre equip. Bregaren tots amb molt d'entusiasme, però no sempre amb encert. Sobresortiren Puigdevall, Ruiz i Joanes.

L'arbitratge del senyor Baltasar va ésser perfecte.

Els equips varen arrencar-se com nequies.

CATALUNYA: Folch, Bishal, Garrigosa, Aquilar, Guillermo, Mongrell, Vives, Quique (a la segona part Fernández).

CENTRE: Colla, Del Camp, Samba, Vázquez, Soler, Quique, Muñoz, Ferreres, Candel, Guzmán, Del Prado, Pérez, Gancedo, Llanusa i Malabrada.

En començar el match ataquen els castellans, que per uns moments porten el joc al nostre camp, i es nota que l'equip català juga descohesionat.

Per fi, Mongrell rep una pilota i obre els tres quarts, que ataquen i entren al terreny de marca castellà, i Aquilar marca el primer assaig, que no és transformat.

L'equip català sembla que es va començant a aconseguir una melée prop dels burs castellans; i els nostres davanteres entren en paquet, i

En efecte, enquany no s'ha celebrat a Madrid el campionat regional, i la Federació castellana ha proclamat damunt el paper campió del Centre el Real Madrid.

No volem recordar que el campió de Castella de l'any passat va ésser la F. U. E.

Pel joc que varem veure diurne a l'Estadi, creiem que el Barcelona guanyarà el partit amb facilitat.

El president de la F. N. de R. va lluitar tot seguit a Garrigosa, capità de l'equip català, la copa Lord Dwyer, guanyada pels nostres jugadors.

M. CUERO

AQUESTA TARDA, A LES CORTS, ES DISPUTARÀ LA FINAL DEL CAMPIONAT PENINSULAR (?)

Aquesta tarda, a Les Corts, l'equip campió de Catalunya P. C. Barcelona disputarà la final del Campionat peninsular contra el Real Madrid, campió de Castella, per l'article 29.

En efecte, enquany no s'ha celebrat a Madrid el campionat regional, i la Federació castellana ha proclamat damunt el paper campió del Centre el Real Madrid.

No volem recordar que el campió de Castella de l'any passat va ésser la F. U. E.

Pel joc que varem veure diurne a l'Estadi, creiem que el Barcelona guanyarà el partit amb facilitat.

EXCURSIONISME

VOLTA A CATALUNYA D'HOMENATGE A LES COMARQUES GERMANES

El sol amunt d'aquest acte d'administració envers les diverses modalitats d'ipques de la terra catalana ha despertat un justiciable interès entre els barcelonins, i no és aventurat, per tant, assegurar un gran èxit a aquesta organització. La volta a Catalunya serà la veritable encadenada dels catalans d'aquesta ciutat i de la resta dels espanyols amb els seus germans que des de tots els llocs d'aquesta forma terra treballen per la grandesa espiritual i material de tan progressiva regió.

El mateix en l'ordre turístic que en el cultural, ofereix aquesta excursió un gran atractiu, puix que entre les moltes coses notables artístiques que en el curs d'aquesta podran admirar-se, mereixen nomenar-se les excavacions de la població romana d'Empúries i la joia inimitable de Poblet. Difícil seria trobar un recorregut més interessant i de paisatges més bells que l'escollit, puix que sortint el dia 4 de juliol de Barcelona se seguirà la Costa Brava, Palamós, Torroella de Montgrí, les Illes Medes, Girona, Banyoles, Olot, Ripoll, el Penedès, amb Ribes i Puigcerdà, Lleida, Balaguer, Montblanc, Reus i Tarragona. L'excursió durarà sis dies i serà realitzada en còmodes autocars.

Els organitzadors d'aquesta excursió-homenatge, en llurs oficines de la Rambla de Santa Mònica, 29, donaran tota mena de detalls a tots els que interressi assistir-hi, amb l'avertiment que, acabant el termini d'inscripció el dia 28 de l'actual, és convenient d'inscriure's com més aviat millor, a fi de facilitar la tasca per a una bona organització.

AVIACIO

AERODROM CANUDES

Durant tot el diurne fou gran l'animació a l'Aerodrom Canudes, i es portaren a cap infinitat de vols amb passatgers i es donaren els darrers vols a les senyoretes convidades a la festa a honor de les reines dels mercats, que tingué lloc l'anterior diurne.

Pel matí i tarda del dia de Sant Joan hi haurà l'acostumada reunió aèria i per la tarda d'aquest dia tindrà lloc la primera prova d'atterratge entre els pilots de l'Aerodrom. Aquesta prova de precisió resulta interessantíssima per quant els pilots han de realitzar aterratges precisos i impecables, per poder classificar-se.

Els autocars sortiran del carrer de

CRONICA DE LA SETMANA

En perdre per segona vegada davant Risko, Uzcudun ha donat la impressió d'ésser home finit

Tindrem Campionats d'Espanya amateurs, al Poble Espanyol. — Els entrenaments de Wilbur Cohen. — Von Porat, batut per Stribling. — Primo Carnera i la seva nacionalitat. — Carpentier i les figures de cera. — Els anglesos es fan encara il·lusions amb Phil Scott

Després del match Uzcudun-Risko disputat la setmana passada a Detroit, davant una multitud formada per 30.000 espectadors, tots els parers s'acorden en què Paulino està llest. Així sembla, en efecte, l'indici de la seva defeta que experimentà a mans del seu antic rival. Si la primera vegada que boxà amb Risko, l'Uzcudun fou un paper més o menys passador, ara ha demostrat una minva tan considerable en les seves qualitats, ha palesat una impotència tècnica i física tan marcada, que la frase que en la major part dels rounds que durà l'encontre no hi havia més que un home, Risko, damunt el ring, ha estat repetida a la vegada per gairebé tots els cronistes de la lluita que ens ocupa.

La victòria aconseguida a primera d'any per Paulino amb Von Porat va obrir molts de pits a l'esperança. Uzcudun disputava aleshores el primer encontre sota la direcció del seu nou manager Billy Gibson i la temporada de repòs a què s'havia llurat després de les seves defetes a mans de Schmeling i de Tuffi Griffiths, i les apreciacions de la crítica després de l'esmentada victòria, foren circumstancials que portaren a la conclusió general que Paulino començava una era en la qual era més que probable que aconseguís refer un prestigi en crisi. Nosaltres participàrem d'aquest parer sentint voler aprofundir massa en els seus fonaments. Paulino, diguérem, pel gener passat, no arribarà a campió del món, però si Billy Gibson, el nou manager, continua movent-se amb la perspectiva que ha demostrat no ens estranyaria veure el baix disputar la final del campionat.

Posteriorment al segon Paulino Porat, l'anglès Phil Scott fou eliminat decisivament del grup dels eventuals challengers al títol de Gene Tunney i com sigui que corregué el rumor que Max Schmeling no podria boxar contra Sharkey per haver-se lesionat seriosament el braç dret, vam haver de remarcar en una altra crònica com les coses s'anaven arranjant per a Uzcudun, i com, per ésser un boxador que mai no havia anat a terra en els combats que havia disputat i per no haver estat mai acarat a Jack Sharkey, podria tornar amb aquest un dels dos adversaris que havia d'acarar la gran final.

No es van confirmar els pessimismes que suposaven Max Schmeling allunyat del ring per una llarga temporada i vingué la disputa del títol entre l'esmentat i Sharkey; amb tot, la situació de Paulino continuava essent favorable. Si el baix guanyava Risko en el nou encontre que es preparava, no hi havia dubtes que seguiria constituint una amenaça seriosa per al nou campió. No obstant, la sort havia girat l'esquena a Uzcudun; les seves lesions a les mans i als braços no s'havien guarit de tot i el seu nou manager havia hagut d'entrar en un sanatori a conseqüència de greus perturbacions psíquiques.

I vingué el segon Paulino-Risko i amb ell la catàstrofe que tothom coneix. Uzcudun perdé sols per punts i no anà ni un segon a terra, però tothom canvié que Paulino és home finit i que si continua boxant amb primeres, serà no trigarà més d'un combat a experimentar amb les dolces del knock-out la definitiva eliminació dels rengles del pugilisme, mereixedor d'ésser considerat esportivament.

Si Paulino té els diners que diuen i si sabés considerar fredament la seva situació, deixaria ara per sempre més el ring. Pent-ho no salvaria certament cap prestigi, car si analitzem amb serenitat la seva carrera ens adonarem que aquest boxador, tret de palmaris uns qualitats físiques excepcionals, no ha passat de constituir una prometença. L'únic que amb una retirada en sec aconseguiria fóra no haver de moure la pietat dels seus partidaris i compatriotes, enssem que no hauríem de veure cada dos per tres esbronzats pels públics. És, tanmateix, ben possible que Paulino tracti de continuar al títol fins que l'en treguin. No deu estar convençut del tot, encara, que és home a l'aigua; ho proven les seves manifestacions després del darrer encontre. Tampoc no és fàcil que tingui la virtut suficient per

Pelayo cantonada Vergara, a les deu del matí i a les quatre de la tarda, havent-se disposat per a aquesta hora un servei extraordinari.

La renúncia a les perspectives de nous guanyos que li seran ofertes pels organitzadors d'espectacles de boxa. Si, per exemple, Uzcudun torna a Europa, no mantindrà qui es vegi en cor de guanyar diners amb ell fent el disputar uns quants encontres. Un match Uzcudun-Charles per al títol de campió d'Europa dels pesos forts no resulta encara, damunt el paper, una cosa descabellada, però tots els que saben de què va estan convençuts que en un semblant encontre Paulino, una vegada més, decepcionaria el públic.

Heu-vos ací en Paulino un home que, durant els anys ha mantingut al seu voltant el callu de l'entusiasme i de les crítiques de nombrosos esportistes i que ara està a punt de passar definitivament a la rengla dels que hom sol anomenar força generosament "velles glòries". Quan hom faci el balanç de la seva actuació en el pugilisme, hom veurà amb sorpresa la gran diferència que hi ha entre el que hom n'esperava i el que de positiu ha donat. Més sorprenent serà, però, de constatar l'ample marge de confiança que li atorgaren els públics i la quantitat de diners amb la qual, al es que ha estat estalviador, pot considerar l'esdevenidor una vegada allunyat del pugilisme actiu.

Quan després del fracàs de la Federació Castellana de Boxa que havia rebut la comanda d'organitzar els Campionats d'Espanya de Boxa amateurs d'enguany, ens havíem gairebé resignat a no tenir campiona, el Comitè Esportiu de l'Exposició, sense haver estat sol·licitat directament per ningú, posa a la disposició dels aspirants a campions els mitjans necessaris per tal que no rebim un desengany inmereït. Heu-vos ací una mostra de sensibilitat esportiva que tots havem d'agrair a l'Exposició de Barcelona.

Els campionats, segons les nostres notícies, es disputaran a la Plaça Major del Poble Espanyol, dins la primera quinzena del mes que ve. Ara sols manca que boxadors i dirigents de la boxa corresponguin amb l'entusiasme que cal a l'ajut que els és ofert per a la celebració de tan interessant manifestació esportiva.

La vetllada anunciada per dimecres a Les Arenes a base de Gironès-Cohen no va poder celebrar-se per tal com hom decidí fer la mateixa nit l'ajornada festa del foc i de l'aigua, la qual, dit sigui de passada, resultà un d'aquells fracassos que formen època.

L'ajornament de la precitada reunió pugilística creiem que beneficiarà el públic en el sentit que els boxadors que hi han de participar podran presentar-se millor preparats. En el que fa referència a l'adversari de Gironès, el mestís Wilbur Cohen, hom ha pogut notar com la seva forma millorava sensiblement en els darrers dies. És possible que tanmateix Cohen perdi, que és el que creiem nosaltres, diguis vés a Gironès; però encara que sigui així, caldrà reconèixer que el campió d'Europa dels pesos poma haurà batut dijous un home millor preparat que el que hauria guanyat el passat dimecres.

Dissabte a la nit vam veure Wilbur Cohen fer dos rounds d'exhibició amb Jim Terry. Poc és el que pot deduir-se en el terreny pràctic d'una exhibició, car és freqüent veure en ells homes brillants que, més tard, en la vida realitat, es despijoren completament apagats. És per això que ens limitarem a dir que Cohen és un boxador quelcom petit de talla, però ben fornit i sense gres sobirà. Quan al seu estil poguérem constatar que es tracta més d'un batallador que no pas d'un científic; Cohen batalla continuament amb la guàrdia baixa, esquivant amb rapidesa i sobrietat i sembla força hàbil en el cos a cos. No varem poder copsar, naturalment, si el mestís encalça com tampoc la força dels seus punys, detalls interessantsissims per a poder fixar abans del combat si Wilbur Cohen posseeix les mandíbules d'acer i els punys fulgurants que calen avui per avui per a acarar-se amb Gironès amb probabilitat de victòria.

Von Porat ha estat anorreat en un sol round per Young Stribling, i això ens ha produït un cert desconcert, car després dels combats del primer esmentat amb Paulino i Phil Scott, ens pensàvem que valia bastant més que el que ara ha demostrat que val davant un home que

no es pot pas considerar com una primera figura.

Qui més hi perd, és Paulino, car ara es va demostrant que ni Von Porat ni K. O. Christien, que són els dos homes d'una certa anomenada que ha batut el base de 1928 encà, eren tant o més dolents que els Romero Rojas i Francisco Cruz que boxa per passar l'estona.

Carpentier, que com tot francès que s'estimi, té la seva imatge al Museu Grévin de París representada en cera, ha pogut assabentar-se aquestes dies que hom l'havia fet, junt amb un ex-president de la República, per tal de donar corporativament a altres personatges més en voga.

El gran Georges, com l'anomenen de cor els vells esportistes francesos, haurà experimentat, en assabentar-se de la nova, una gran reanca. Tot passa. De primer hom us escombra del ring i després fins de les figures de cera. Carpentier, minaire a Lens en la seva infantesa, es pot aconsolar pensant com hauria estat de gris la seva vida si la boxa no l'hagués tret de la mina.

Aquestes dies, amb motiu d'haver estat declarat públicament útil per al servei militar en la revisió anual de reclutes que efectuen els municipis francesos, s'ha tornat a parlar de la nacionalitat de Primo Carnera. Aquest, assabentat als Estats Units del que deien els diaris francesos sobre la seva nacionalitat, ha tornat a dir que és italià i que si és veritat que sol·licita d'ésser nacionalitzat francès, ho feu sense saber ben bé de què anava, car es limità a firmar un paper que li presentà el seu manager, ignorant-ne completament el contingut.

Els diaris francesos neguen la sinceritat de Carnera en donar les precedents explicacions, car, diuen, per a canviar de nacionalitat a França, s'han de fer bastants més tràmits que firmar un simple document el contingut del qual s'ignora. En virtut d'això, els esmentats diaris les empresen contra el gegant, al qual acusen de jugar amb coses que han d'ésser tractades seriosament. Fóra, tanmateix, millor que hom les empresués amb Léon Sée, francès i manager de Carnera, autor d'aquest tripijoc.

La veritat de tot això és que, tant a Europa com a Amèrica, hom està fent a Carnera un reclam enorme.

Notícies d'origen anglès asseguren que Phil Scott ha llançat un repte a Schmeling per al títol de campió del món del pes fort i que l'esmentat repte ha estat acceptat per les autoritats pugilístiques de l'altre banda de l'Atlàntic. Aquesta notícia, la versemblança de la qual podria fer creure l'embolic que hi va haver mesos enrera entre Schmeling, els seus managers i les autoritats pugilístiques americanes a conseqüència d'un projectat Schmeling-Scott, que no fou portat a la pràctica, no creiem que tingui el més petit fonament.

Si hom arribés a reconèixer dret a Phil Scott per a disputar el campionat del món dels pesos forts, seria qüestió que de Paulino al més troat dels pesos forts reclamessin llur dret preferent al del cèlebre bomber de la City.

CRITIAS

C. N. BARCELONA

La junta del C. N. Barcelona, desitjosa de completar les seves seccions i seguint amb això un vast pla esportiu traçat amb anterioritat, a la creació d'una secció especial infantil i a les facilitats que els seus socis aficionats a l'esgrima han trobat amb el valuos concurs del professor senyor Pau Palau, hi ajuntarà, des de primers del vinent mes de juliol, l'habilitat de comptar també amb classes de boxa.

Almenys, aquest és el desig que abriga l'actual Consell directiu, el qual, per a portar a cap el seu projecte, compta amb l'ofertament del conegut professor senyor Masferrer i la inscripció d'un important nombre de socis.

Tots els socis als quals interressi practicar la boxa poden dirigir-se a la secretaria de l'entitat, on els seran facilitats tots els detalls que necessitin.

NOTICIARI

La secretaria de la I. B. U. ha fet públic que havia estat desestimat el repte endreçat per Bensa a Josep Gironès pel Campionat d'Europa dels pesos ploma.

El Comitè d'Urgència de la I. B. U.

BOXA

CRONICA DE LA SETMANA

En perdre per segona vegada davant Risko, Uzcudun ha donat la impressió d'ésser home finit

Tindrem Campionats d'Espanya amateurs, al Poble Espanyol. — Els entrenaments de Wilbur Cohen. — Von Porat, batut per Stribling. — Primo Carnera i la seva nacionalitat. — Carpentier i les figures de cera. — Els anglesos es fan encara il·lusions amb Phil Scott

Després del match Uzcudun-Risko disputat la setmana passada a Detroit, davant una multitud formada per 30.000 espectadors, tots els parers s'acorden en què Paulino està llest. Així sembla, en efecte, l'indici de la seva defeta que experimentà a mans del seu antic rival. Si la primera vegada que boxà amb Risko, l'Uzcudun fou un paper més o menys passador, ara ha demostrat una minva tan considerable en les seves qualitats, ha palesat una impotència tècnica i física tan marcada, que la frase que en la major part dels rounds que durà l'encontre no hi havia més que un home, Risko, damunt el ring, ha estat repetida a la vegada per gairebé tots els cronistes de la lluita que ens ocupa.

La victòria aconseguida a primera d'any per Paulino amb Von Porat va obrir molts de pits a l'esperança. Uzcudun disputava aleshores el primer encontre sota la direcció del seu nou manager Billy Gibson i la temporada de repòs a què s'havia llurat després de les seves defetes a mans de Schmeling i de Tuffi Griffiths, i les apreciacions de la crítica després de l'esmentada victòria, foren circumstancials que portaren a la conclusió general que Paulino començava una era en la qual era més que probable que aconseguís refer un prestigi en crisi. Nosaltres participàrem d'aquest parer sentint voler aprofundir massa en els seus fonaments. Paulino, diguérem, pel gener passat, no arribarà a campió del món, però si Billy Gibson, el nou manager, continua movent-se amb la perspectiva que ha demostrat no ens estranyaria veure el baix disputar la final del campionat.

Posteriorment al segon Paulino Porat, l'anglès Phil Scott fou eliminat decisivament del grup dels eventuals challengers al títol de Gene Tunney i com sigui que corregué el rumor que Max Schmeling no podria boxar contra Sharkey per haver-se lesionat seriosament el braç dret, vam haver de remarcar en una altra crònica com les coses s'anaven arranjant per a Uzcudun, i com, per ésser un boxador que mai no havia anat a terra en els combats que havia disputat i per no haver estat mai acarat a Jack Sharkey, podria tornar amb aquest un dels dos adversaris que havia d'acarar la gran final.

No es van confirmar els pessimismes que suposaven Max Schmeling allunyat del ring per una llarga temporada i vingué la disputa del títol entre l'esmentat i Sharkey; amb tot, la situació de Paulino continuava essent favorable. Si el baix guanyava Risko en el nou encontre que es preparava, no hi havia dubtes que seguiria constituint una amenaça seriosa per al nou campió. No obstant, la sort havia girat l'esquena a Uzcudun; les seves lesions a les mans i als braços no s'havien guarit de tot i el seu nou manager havia hagut d'entrar en un sanatori a conseqüència de greus perturbacions psíquiques.

I vingué el segon Paulino-Risko i amb ell la catàstrofe que tothom coneix. Uzcudun perdé sols per punts i no anà ni un segon a terra, però tothom canvié que Paulino és home finit i que si continua boxant amb primeres, serà no trigarà més d'un combat a experimentar amb les dolces del knock-out la definitiva eliminació dels rengles del pugilisme, mereixedor d'ésser considerat esportivament.

Si Paulino té els diners que diuen i si sabés considerar fredament la seva situació, deixaria ara per sempre més el ring. Pent-ho no salvaria certament cap prestigi, car si analitzem amb serenitat la seva carrera ens adonarem que aquest boxador, tret de palmaris uns qualitats físiques excepcionals, no ha passat de constituir una prometença. L'únic que amb una retirada en sec aconseguiria fóra no haver de moure la pietat dels seus partidaris i compatriotes, enssem que no hauríem de veure cada dos per tres esbronzats pels públics. És, tanmateix, ben possible que Paulino tracti de continuar al títol fins que l'en treguin. No deu estar convençut del tot, encara, que és home a l'aigua; ho proven les seves manifestacions després del darrer encontre. Tampoc no és fàcil que tingui la virtut suficient per

Pelayo cantonada Vergara, a les deu del matí i a les quatre de la tarda, havent-se disposat per a aquesta hora un servei extraordinari.

La renúncia a les perspectives de nous guanyos que li seran ofertes pels organitzadors d'espectacles de boxa. Si, per exemple, Uzcudun torna a Europa, no mantindrà qui es vegi en cor de guanyar diners amb ell fent el disputar uns quants encontres. Un match Uzcudun-Charles per al títol de campió d'Europa dels pesos forts no resulta encara, damunt el paper, una cosa descabellada, però tots els que saben de què va estan convençuts que en un semblant encontre Paulino, una vegada més, decepcionaria el públic.

Heu-vos ací en Paulino un home que, durant els anys ha mantingut al seu voltant el callu de l'entusiasme i de les crítiques de nombrosos esportistes i que ara està a punt de passar definitivament a la rengla dels que hom sol anomenar força generosament "velles glòries". Quan hom faci el balanç de la seva actuació en el pugilisme, hom veurà amb sorpresa la gran diferència que hi ha entre el que hom n'esperava i el que de positiu ha donat. Més sorprenent serà, però, de constatar l'ample marge de confiança que li atorgaren els públics i la quantitat de diners amb la qual, al es que ha estat estalviador, pot considerar l'esdevenidor una vegada allunyat del pugilisme actiu.

Quan després del fracàs de la Federació Castellana de Boxa que havia rebut la comanda d'organitzar els Campionats d'Espanya de Boxa amateurs d'enguany, ens havíem gairebé resignat a no tenir campiona, el Comitè Esportiu de l'Exposició, sense haver estat sol·licitat directament per ningú, posa a la disposició dels aspirants a campions els mitjans necessaris per tal que no rebim un desengany inmereït. Heu-vos ací una mostra de sensibilitat esportiva que tots havem d'agrair a l'Exposició de Barcelona.

Els campionats, segons les nostres notícies, es disputaran a la Plaça Major del Poble Espanyol, dins la primera quinzena del mes que ve. Ara sols manca que boxadors i dirigents de la boxa corresponguin amb l'entusiasme que cal a l'ajut que els és ofert per a la celebració de tan interessant manifestació esportiva.

La vetllada anunciada per dimecres a Les Arenes a base de Gironès-Cohen no va poder celebrar-se per tal com hom decidí fer la mateixa nit l'ajornada festa del foc i de l'aigua, la qual, dit sigui de passada, resultà un d'aquells fracassos que formen època.

L'ajornament de la precitada reunió pugilística creiem que beneficiarà el públic en el sentit que els boxadors que hi han de participar podran presentar-se millor preparats. En el que fa referència a l'adversari de Gironès, el mestís Wilbur Cohen, hom ha pogut notar com la seva forma millorava sensiblement en els darrers dies. És possible que tanmateix Cohen perdi, que és el que creiem nosaltres, diguis vés a Gironès; però encara que sigui així, caldrà reconèixer que el campió d'Europa dels pesos poma haurà batut dijous un home millor preparat que el que hauria guanyat el passat dimecres.

Dissabte a la nit vam veure Wilbur Cohen fer dos rounds d'exhibició amb Jim Terry. Poc és el que pot deduir-se en el terreny pràctic d'una exhibició, car és freqüent veure en ells homes brillants que, més tard, en la vida realitat, es despijoren completament apagats. És per això que ens limitarem a dir que Cohen és un boxador quelcom petit de talla, però ben fornit i sense gres sobirà. Quan al seu estil poguérem constatar que es tracta més d'un batallador que no pas d'un científic; Cohen batalla continuament amb la guàrdia baixa, esquivant amb rapidesa i sobrietat i sembla força hàbil en el cos a cos. No varem poder copsar, naturalment, si el mestís encalça com tampoc la força dels seus punys, detalls interessantsissims per a poder fixar abans del combat si Wilbur Cohen posseeix les mandíbules d'acer i els punys fulgurants que calen avui per avui per a acarar-se amb Gironès amb probabilitat de victòria.

Von Porat ha estat anorreat en un sol round per Young Stribling, i això ens ha produït un cert desconcert, car després dels combats del primer esmentat amb Paulino i Phil Scott, ens pensàvem que valia bastant més que el que ara ha demostrat que val davant un home que

no es pot pas considerar com una primera figura.

Qui més hi perd, és Paulino, car ara es va demostrant que ni Von Porat ni K. O. Christien, que són els dos homes d'una certa anomenada que ha batut el base de 1928 encà, eren tant o més dolents que els Romero Rojas i Francisco Cruz que boxa per passar l'estona.

Carpentier, que com tot francès que s'estimi, té la seva imatge al Museu Grévin de París representada en cera, ha pogut assabentar-se aquestes dies que hom l'havia fet, junt amb un ex-president de la República, per tal de donar corporativament a altres personatges més en voga.

El gran Georges, com l'anomenen de cor els vells esportistes francesos, haurà experimentat, en assabentar-se de la nova, una gran reanca. Tot passa. De primer hom us escombra del ring i després fins de les figures de cera. Carpentier, minaire a Lens en la seva infantesa, es pot aconsolar pensant com hauria estat de gris la seva vida si la boxa no l'hagués tret de la mina.

Aquestes dies, amb motiu d'haver estat declarat públicament útil per al servei militar en la revisió anual de reclutes que efectuen els municipis francesos, s'ha tornat a parlar de la nacionalitat de Primo Carnera. Aquest, assabentat als Estats Units del que deien els diaris francesos sobre la seva nacionalitat, ha tornat a dir que és italià i que si és veritat que sol·licita d'ésser nacionalitzat francès, ho feu sense saber ben bé de què anava, car es limità a firmar un paper que li presentà el seu manager, ignorant-ne completament el contingut.

Els diaris francesos neguen la sinceritat de Carnera en donar les precedents explicacions, car, diuen, per a canviar de nacionalitat a França, s'han de fer bastants més tràmits que firmar un simple document el contingut del qual s'ignora. En virtut d'això, els esmentats diaris les empresen contra el gegant, al qual acusen de jugar amb coses que han d'ésser tractades seriosament. Fóra, tanmateix, millor que hom les empresués amb Léon Sée, francès i manager de Carnera, autor d'aquest tripijoc.

La veritat de tot això és que, tant a Europa com a Amèrica, hom està fent a Carnera un reclam enorme.

Notícies d'origen anglès asseguren que Phil Scott ha llançat un repte a Schmeling per al títol de campió del món del pes fort i que l'esmentat repte ha estat acceptat per les autoritats pugilístiques de l'altre banda de l'Atlàntic. Aquesta notícia, la versemblança de la qual podria fer creure l'embolic que hi va haver mesos enrera entre Schmeling, els seus managers i les autoritats pugilístiques americanes a conseqüència d'un projectat Schmeling-Scott, que no fou portat a la pràctica, no creiem que tingui el més petit fonament.

Si hom arribés a reconèixer dret a Phil Scott per a disputar el campionat del món dels pesos forts, seria qüestió que de Paulino al més troat dels pesos forts reclamessin llur dret preferent al del cèlebre bomber de la City.

PILOTA BASCA

Els amateurs

ELS AMATEURS

Al Frontó Principal Palace els infants del Club Basconia van obrir el programa de la matinal de diumenge amb el partit final del seu concurs a distància.

Bo i Armendi, van vèncer Crous i Hernández per 40 punts a 31. Els petits pilots van jugar un bon partit i foren molt aplaudits.

Seguidament Oliveres i Crous, després de nombroses igualades, van guanyar per 40 punts a 39 a Bernabé i Reom.

I darrerament Balet i Steegmann van jugar contra Eduard Recalde i Marín. El partit amb igualtat fins a la meitat, però després va imposar-se la parella Balet-Steegmann i van guanyar com volgueren per 40 punts a 27.

CLUB BARCELONES

Aquesta entitat, va celebrar diumenge l'acostumada reunió matinal de pilota a distància, al Frontó Novetats.

I tuarte i Icart van perdre per la mínima diferència davant Vidal-Ribes i Mas.

Muñagorri i Riqué van guanyar per 40 punts a 33 contra Vázquez i Sarro.

Altres triomfs meritoris vau el que van aconseguir la parella Lobo-Llopard contra Blas-Garcia, per 40 punts a 32.

Llopard de defensa i el veterà Garcia defensaren amb molta ànima la puntuació d'ambdós equips.

En el darrer partit Costa i Mas, en interessant lluita, contra Rigau i Trinxet van vèncer per 40 punts a 38.

Tots els partits eren d'entrenament.

CLUB MANISTA

Els partits de pilota a mà que van jugar els socis d'aquesta entitat, corresponents al seu concurs social, al frontó del carrer d'Amàlia, van donar els resultats següents:

De tercera categoria: Bessó i Monton vèncer a Joan i Raduà per 30 punts a 23.

Zúñiga i Martín van guanyar per un sol punt de diferència, després d'un animat partit, a Maled i Pozuelo (29 a 30).

De segona categoria: Rosich i Saguer van defensar-se molt bé fins a la meitat del partit, però en la resta van dominar Gasque i Montaner que,

en veure que podia escapar-se amb relativa facilitat, ho féu. Els altres intencionalment caçar-lo, però no aconseguiren sinó desfer el grup, puix que Solà, en forma magnífica, pogué guanyar terreny progressivament, mentre a retraguada no es pogué organitzar una seriosa persecució. Francesc Pintes ja va intentar reunir el grup, però les forces, en gran desequilibri, no afavoriren els seus bones propòsits, i Solà es presentà a l'Avinyuda II de Novembre, a Sabadell, netament destacat.

El jurat d'arribada va establir la classificació de la següent manera:

- 1. Josep Solà, en 1 h. 20 m.
- 2. Francesc Pontes, 1 h. 25 m.
- 3. Emili Torres, 1 h. 25 m.
- 4. Manuel Ponté, 1 h. 25 m.
- 5. Josep Aillon, 1 h. 32 m.
- 6. Joan Cruselles, 1 h. 32 m.
- 7. Ramon Coromines, 1 h. 34 m.
- 8. Baptista Grau, 1 h. 40 m.
- 9. Daniel Confau, 1 h. 40 m.
- 10. Josep Solsona, 2 hores.

Se'n classificaren fins a 20. Les classificacions especials s'establiren així:

Segona categoria: 1. Josep Solà. Tercera categoria: 1. Emili Torres.

Neofits: 1. Manuel Pontes. Veterans: 1. Josep Aillon. Les primeres foren guanyades per aquest ordre:

Can Santonja. Per a veterans: Aillon.

AL SARRIA ESPORTIU

Tots els neofits que participaren en aquesta carrera lluitaren amb fe per a l'obtenció de la victòria.

La lluita al llarg dels 55 quilòmetres del circuit (Sarrià, Espulgues, Cornellà, Sant Boi, Sant Vicenç, Quatre Camins, Pallès, Sant Andreu i Martorell, tornant per Sant Andreu, Pallès i Sarrià), fou sempre de magnífica emoció, per la igualtat i el tenor imposat.

S'adjudicà la victòria el corredor de l'A. C. Montjuc Josep Campamà, qui inicià, poc abans d'arribar a la meta, una gran esprintada. Aquest corredor, junt amb Areny, Pujol, Henchiati i Oller, s'adjudicaren la Copa per a equips de cinc corredors.

Sortiren 154 participants dels 170 inscrits; se'n classificaren 64.

La classificació fou:

- 1. Josep Campamà, en 1 h. 30 m. i 40 segons.
- 2. Oscar Rovira, en 1 h. 30 m. i 41 segons.
- 3. Oscar Rovira, en 1 h. 30 m. i 41 s.
- 4. Gonçal Ros, en 1 h. 30 m. i 41 s.
- 5. Jaume Valls, en 1 h. 30 m. i 41 s.
- 6. Jaume Bartra, primer social, en 1 h. 30 m. i 42 s.
- 7. Angel Zúñiga; 8. Rafael Tarat; 9. Francesc Oreñas; 10. Salvador Saló; 11. Lluís Arroyo; 12. Angel Menchiatti; 13. Josep Palau; i els altres, pel següent ordre: Garcia, Oller, Soler, Albíol, Julià, Ayats, Morera, Reverter, Llibre, Torner, Navarro, fins a 74 classificats.

L'organització fou perfecta.

finalment, van guanyar per 30 punts a 22.

I Miró-Baltes, per 30 punts a 23, foren vençuts davant Latorre i Amills que portaren constantment avantatge.

De primera categoria: Ballester i Marín van disputar un duríssim partit contra Ciemares i Santos. Perden els darrers per 30 punts a 25.

Ballester va jugar de manera excel·lent, ajudat degudament per Marín. Amb aquesta compensació, aconseguiren vèncer llurs perillosos adversaris.

CAMPIONAT SOCIAL DEL C. N. BARCELONA, A MA

Durant aquests últims dies s'han celebrat la majoria dels encontres que mancaven per a decidir els primers llocs de cada grup.

En els quatre grups s'han vist partits força competits i el fet de permetre entrar a les semifinals juntament amb el vencedor el segon classificat farà que els vencedors d'aquest torneig social ho siguin amb tots els honors.

Tant en individuals com per parelles, s'han format per a les semifinals dos grups que lluitaran separatament i entre si els quatre components i sota puntuació per arribar a la final. Els esmentats grups, per sorteig, han quedat formats de la següent manera:

Individuals. — Primer grup: Draper, Salles, López i Areche. Segon grup: Ballester, Ferrerons, Nadal i Perelló.

Per parelles. — Primer grup: Ballester-Lloret; Campa-Solana; Salles-Albareda; Areche-Gorina. Segon grup: Lluçària-Demetri; Rosich-Fernández; Draper-Gallard; Rovira-Bundo.

Els professionals.

FRONTO NOVETATS

Irigoyen II, acompanyat a la saga per Marcellí, presentà batalla dissabte a la parella Piston i Guillem. Els primers portaven braçal vermell, mentre el color dels altres era blau.

Aquest partit va tenir dues meitats completament diferents. Durant la primera, Irigoyen no feia altra cosa que mirar-se la cistella sorprès per les nombroses pilotes que deixava d'arregar, i Guillem es va estendre fins a assolir uns vuit punts per davant.

En vista del caire que la partida presentava, els "avis" no vacil·laren gens ni mica en pagar a la proporció de 40 a 10, amb tot i estar gairebé en la primera desena. Però la segona part fou l'antitesi de la primera. La dreta de Marcellí va poder coniar finalment en l'empenta del company, i poc a poc la diferència existent entre els dos discos s'escurçà i la temuda igualada tingué lloc en el punt 21 i repetida per partida doble en el 25 i 26.

La pressió vermella s'anà accentuant de manera visible a mesura que s'apropava el desenllaç de la lluita, la qual guanyaren Irigoyen i Marcellí per 40 punts a 32. Marcellí, prototipus del jugador regular i entusiasta, va posar potser més alt, amb aquesta victòria, el seu prestigi i les seves facultats pilotístiques. Ricard Irigoyen, bastant desconcertat en la primera part, acabà ajudant com es mereixia el bell esforç de Marcellí Berceutua.

Emili i Iturriaga foren batuts a continuació per Iturzaeta i Erdoza IV per l'escore de 28 a 35.

Diumenge tingué lloc el partit del dia abans amb la diferència que Cazalis II substituï a Marcellí.

Encara que Segon Cazalis tingué una nit més segura que les anteriors, la lluita veritable s'entaulà entre Ricard Irigoyen i Guillem. Aquests dos excepcionals pilots mantingueren l'interès del públic amb les seves jugades espectaculars, entre elles les difícils pilotes que Guillem tornà a incrustar talment a la paret i el punt 29 blau aconseguí també per ell d'un flux acabadament tirat del quadro dos, el qual va ésser xaradorosament ovacionat.

La pegada del mitjà dels Irigoyen va fer que l'encontre no anés de carrera pels contraris, i així anàrem diverses puges i baixes amb les conseqüents igualades a 14, 16, 28, 29, 32, 34 i 35. Els darrers punts foren netament dominats per Guillem, i la partida s'acabà a favor d'ell i de Piston per dos punts. En resum, un partit tit que agrada força a la gentada que ocupava en la seva totalitat, el local de Novetats.

El partit de segona categoria entre Juaristi II-Vega i Elola III-Erdoza IV donà un resultat de 35 per 31 favorable als darrers.

CAMPIONAT SOCIAL DEL C. N. BARCELONA

Durant aquests darrers dies s'han celebrat la majoria dels encontres que mancaven per decidir els primers llocs de cada grup.

En els quatre grups, s'han vist partits sumament competits i el fet de permetre entrar a les semifinals juntament amb el vencedor el segon classificat, farà que els vencedors d'aquest torneig social ho siguin amb tots els honors.

Tant en individual com per parelles, s'han format per a les semifinals, dos grups que lluitaran separatament i entre si els seus quatre components i sota puntuació, per tal d'arribar a la final.

Aquests grups, per sorteig, han quedat formats com segueix:

Individuals

Grup 1: Draper, Salles, López, Areche.

Grup 2: Ballester, Ferrerons, Nadal, Perelló.

Grup 3: Ballester, Ferrerons, Nadal, Perelló.

Grup 4: Ballester, Ferrerons, Nadal, Perelló.

Grup 5: Ballester, Ferrerons, Nadal, Perelló.

Grup 6: Ballester, Ferrerons, Nadal, Perelló.

Grup 7: Ballester, Ferrerons, Nadal, Perelló.

Grup 8: Ballester, Ferrerons, Nadal, Perelló.

Grup 9: Ballester, Ferrerons, Nadal, Perelló.

Grup 10: Ballester, Ferrerons, Nadal, Perelló.

Els partits de futbol de diumenge

L'equip peninsular, contra el que s'esperava, va batre el d'Itàlia, per 3 gols a 2

Bolonya, 23. — El magnífic Estadi Litorale, designat per a teatre del match internacional entre els equips representatius d'Itàlia i Espanya, s'ha vist aquesta tarda ple de gom a gom, atret de tot el país per l'interès extraordinari i l'expectació que havia despertat l'encontre.

La premsa, si bé reconeixent la valua dels jugadors espanyols i malgrat que unanimitat s'opina que l'equip representatiu d'Espanya avui a la tarda era millor que el de Praga, es mostra francament optimista i més o menys dissimuladament, els crítics deixaven entreveure l'esperança que la "squadra azzurra" venceria amb relativa facilitat, majorment sabent-se la impossibilitat en què es trobava Samitier, vingut expressament per a jugar aquest partit i el qual es trobava des de dissabte al llit amb febre.

L'equip italià s'arreglarà tal com havia previst el seleccionador nacional Vittorio Pozzo, mentre que en l'once espanyol ha calgut introduir variacions que abans del partit no se sabia exactament quines foren.

Des de molt abans de l'hora assignada per al partit, l'Estadi presentava un aspecte magnífic, i es trobaven plenes totes les seves localitats.

En lloc preferents, el ministre de l'Aeronàutica, general Balbo, en representació del Govern; el sotsecretari de la presidència, senyor Arpinatti. El secretari general del partit feixista i president del Comitè Olímpic Italià, senyor Turatti, i un representant de l'ambaixador espanyol a Roma, amb el cònsol a Bolonya i les personalitats més destacades de la colònia espanyola a Itàlia, que s'ha desplaçat a Bolonya.

La presència dels equips al camp de joc, fou saludada amb ovacions sorolloses, mentre una banda militar de música entonà els himnes de les dues nacions llatines, que foren escoltats amb respecte i salutats amb aplaudiments.

Després de les salutacions de rigor entre els capitans, l'àrbitre holandès Van Pragg ordena la col·locació dels equips, que ho fan d'aquesta manera:

Itàlia. — Combi, Rosetta, Calligaris, Colombo, Ferrari, Pitto, Constantino, Baloncieri, Meazza, Magnozzi i Orsi.

Espanya. — Zamora, Ciriaco, Quincoces, Prats, Guzman, Peña, Ventolrà, Regueiro, Golburu, Padron i Bosch.

Comença el partit amb ràpida ataca dels blaus que arriben amb relativa facilitat als dominis de Zamora.

Els espanyols es mostren desconcertats, però e sdefensen amb eficàcia.

Als tres minuts, l'exterior dreta de l'equip italià desbordà Peña, i després d'internar-se, perseguit per dos tres espanyols, burla Quincoces i poc metres abans, afusella Zamora, i marca el primer gol per a Itàlia.

Els italians, davant d'aquest avançatge, ataquen animats pel públic, però els espanyols reaccionen i més fermes i més segurs, cada vegada van coordinant llurs esforços i mostren una major cohesió.

El joc es manté bona estona en pla d'igualtat, sense que els esforços dels uns i dels altres i les freqüents incursions produïxin variacions.

Els italians ataquen amb passades precises i canvis de joc molt oportuns, però els migs espanyols mostren un gran joc, que completa la bona forma de la parella Ciriaco-Quincoces, que ho aclareixen tot.

L'once espanyol s'afirma cada vegada més i a mig primer temps domina als italians, atacant i desbordant les seves línies defensives mitjançant un joc rapidíssim i precís, que desconcerta els italians, i als 35 minuts, un bonic atac de lala dreta de l'equip espanyol acaba amb una bona passada retardada de Ventolrà, que Regueiro remata a la red, i marca per a l'equip d'Espanya el gol de l'empat, que és llargament aplaudit.

L'aconseguint d'aquest punt

Per parelles

Grup 1: Ballester-Lloret, Campa-Solana, Salles-Albareda, Areche-Gorina.

Grup 2: Laguarda-Demetri, Rosich-Fernández, Draper-Gallard, Rovira-Fando.

Els partits de pilota a mà que es jugaran avui, dimarts, al Frontó Amàlia, entre els senyors socis del Club Manista, són els següents:

Primer partit, a les quatre de la tarda, de concurs infantil: Martí i Miralles, vermells, contra Calvo i Mil, blaus.

Segon partit: Roca i Blasco, vermells, contra Mediavilla II i Herro-ro, blaus.

Tercer partit, interclub: Olona i Bris (Club Basc), vermells, contra Pastor i Juvéiz (Club Manista), blaus.

Quart partit: Tena i Saez, vermells, contra Ballester Iturbe i Santos, blaus.

pels vermells, fa reaccionar els italians que contraataquen i dominen ara als espanyols i l'empenta dels blaus aviat troba el premi cercat, en marcar el mateix Constantino el segon punt, als 40 minuts de joc, d'un tret que ha arribat al marc, de sobte, i fora de l'aconseguint de Zamora.

La multitud s'agargamella d'entusiasme i veient la facilitat amb què els seus favorits han desfet l'empat aconseguí pels espanyols, es mostra a cada moment més convençut que la victòria no li pot escapar a l'once italià. I sense res més dignes d'esment, s'arriba a la fi de la primera part.

Tan aviat com es repren el joc, es llancen els espanyols a una ofensiva tancada, duta per passades ràpides i precises, entre els davanteres, recolzats en tot moment pels migs que realitzen un joc de gran intel·ligència en l'atac i d'extraordinària eficàcia en la defensa, i els vermells dominen intensament; els italians es veuen obligats a replaçar-se a la defensiva, davant la ben ordenada empenta a què es llança tot l'equip espanyol.

El perill és freqüent al marc de Combi, el qual en més d'una ocasió, després d'haver estat desbordada la seva línia de sàga, ha d'intervenir, i ho fa donant també proves de seguretat i d'encert. No obstant, davant els repetits atacs dels ràpids espanyols, no pot impedir que en una nova i brillant jugada de l'ala dreta hispana, l'irunès Regueiro, des de prop, remati a la xarxa una pilota servida per Golburu, i marqui per a l'once espanyol el segon empat, que el públic espanyol aplaudeix frenèticament i l'Itàlia ho fa també, per la brillantesa de la jugada que ha valgut a Espanya el segon gol.

El nou empat encoratja encara més, si cap, els nostres jugadors, que segueixen dominant l'once italià, el qual està desorientat i es defensen malament les més de les vegades, mentre els vermells es creixen i es multipliquen, i el perill és constant per al marc italià, el qual es veu, a la fi, novament traspassat, per una oportuna rematada de Ventolrà, que marca per a Espanya el punt que ha de valer al seu equip la victòria, meritisimà. Ara, l'entusiasme entre els jugadors espanyols és extraordinari i s'abracen emocionats al centre del camp, mentre els que es troben entre el públic llancen enlaira llurs barrets i donen engralladors visques.

El públic italià, a desgrat de la decepció soferta en veure enrunar-se llurs esperances de victòria, no pot menys de reconèixer que el puntell reflecteix la marxa del partit i el millor joc dels espanyols, i aplaudeix també aquest punt, marcat als 42 minuts de joc.

Els tres minuts que resten de l'encontre es dedueixen a una defensiva dels espanyols, ordenada i sàviament dirigida, puix no volen deixar-se arrabassar el triomf tan costosament assolit. I aconseguïxen els seus propòsits i hom dona el senyal d'acabament del partit, i es renoven entre els jugadors vermells les mostres d'entusiasme, mentre s'els acomiada amb una càlida ovació.

L'encontre ha estat d'una bellesa extraordinària, perquè ambdós equips han fornit un excel·lent joc i han posat a contribució el màxim esforç per obtenir la victòria, la qual ha correspost, en realitat, a l'once que més mereixements ha fet per aconseguir-la, puix encara que els italians han fet un gran partit, han estat superats en rapidesa i en tècnica i tot pels espanyols, els quals, donant un alt exemple de moral i de fermesa, no s'han deixat dominar pel descorament en veure la facilitat amb què els italians han marcat el seu primer punt, i han sabut reaccionar a temps i jugar amb braó. Han donat de si tot el que es podia esperar d'ells, i encara més, demostrant del que són capaços, en una tarda d'inspiració i de desigs de vèncer els més difícils obstacles que s'oposin al seu pas.

De l'equip gairebé no cal fer excepcions. Des de Zamora a Bosch, tots han fet el que han pogut, amb major o menor encert, però amb semblant bona voluntat.

Zamora, bé, com en els seus grans dies, encara que avui no han estat molts els trets difícils que ha hagut de deturar. I en els dos punts que li han marcat, poc o res podia fer per a evitar-los. La defensa, insuperable, constituint una muralla contra la qual s'han estabellat els atacs dels blaus.

Dels migs, molt bé Guzman, repartint joc amb precisió, trametent sempre la bola al jugador en millors condicions per rebre'l. Ha estat un excel·lent mig centre. Dels ales, el millor Prats, que ha estat un dels que més han contribuït a la victòria, inutilitzant per complet l'ala esquerra de l'atac italià, la més temible de l'equip. El veterà Peña sense desmerèixer.

De la davantera, el millor l'ala dreta, compenetrant-se a la perfecció el català Ventolrà i l'irunès Regueiro, com si tota la vida haguessin jugat plegats. La millor prova del seu bon joc i de la seva meritòria tasca, és que no solament d'ells han partit la majoria de situacions de perill per al marc italià, sinó que ells mateixos han estat els autors materials dels tres gols a favor d'Espanya.

Golburu, bé, ja que ha lligat quasi a la perfecció la línia d'atacs, si

bé el pamplonica no ha estat encertat en les rematades.

I a l'ala esquerra, millor Padron que Bosch, si bé tampoc l'interior esquerra no ha estat afortunat en el tret.

Els italians, el més temible, l'atac, en el qual han reeixit els dos extrems, enc que hagí estat més vistosa la tasca de Constantino que la d'Orsi, per estar aquest estretament marcat per Prats.

Centre i interiors, s'han vist anul·lats per l'admirable tasca de la defensiva hispana, i quan han intentat el tret des de lluny, Zamora s'ha encarregat de tornar els xuts amb la seva acostumada facilitat.

El més fluix de l'equip, la línia de migs, que no ha pogut contenir els rapidíssims atacs dels davanteres espanyols en pla d'encerts.

La defensa segura i el porter deturant tot el que humanament podia deturar.

L'àrbitratge de Van Pragg ha satisfet vencedors i vençuts.

A la nit, la Federació Italiana ha obsequiat els jugadors d'ambdós equips, federatius i premsa, amb un banquet. — Rabra.

LA TORNADA DE SAMITIER I COMPANYS

Bolonya, 23. — A les dues de la tarda ha arribat en automòbil el jugador Gorostiza, el qual es troba empipat de la lesió que sofreix en un peu. Té gran inflamació i l'aspecte de la infecció no és bo.

Samitier s'ha quedat a Rimini, a conseqüència de la febre.

Aquesta nit el doctor Aguirre realitzarà una intervenció quirúrgica a Gorostiza, el qual es queixa de dolors aguts i ha estat prenent aplicacions de morfina per a calmar-los.

Samitier creu que demà passat estarà en condicions de poder reprendre el viatge de tornada a Espanya.

Els lamentables incidents de diumenge als camps de futbol

Cal només repassar les ressenyes esportives dels dies celebrats diumenge passat, per coure en la més lamentable de les decepcions respecte a l'estat del nostre esport.

Emprant un tòpic, per bé que gastat, veurem de seguida que sota la pell de lleó de l'esport, s'entrellu d'una bèstia immonde, a l'engravament de la qual contribueix tant la baixa passió dels jugadors com la incultura del públic que assisteix als espectacles esportius com qui va a una batalla campal.

Es una veritable ironia de la realitat, que després de tants esforços fets pels dirigents de l'esport i per la premsa en general, resulti a darrera hora, que tot hagi estat predicar en el desert i ni els nostres jugadors ni el nostre públic puguin resistir els efectes d'una temperatura carregada.

Si altra arma no hi hagués, els fets ocorreguts diumenge als camps de futbol serien un argument prou poderós per a sol·licitar que siguin d'una vegada suspesos els partits estivals.

La Federació de Futbol que tant ha fet per a veure arregar l'esport i l'espirit de ciutadania, és la primera que ha de procurar, prenent mesures energètiques, d'evitar que actes com els de diumenge, que fan caure la cara de vergonya als ciutadans que encara tenen un concepte del que és la decadència i la cultura, es tornin a repetir als nostres camps de futbol.

El Barcelona bat el Red Star de París per cinc gols a dos

Els partits de clausura de temporada organitzats pel F. C. Barcelona omplen un programa futbolístic magnífic, i fins fora brillant si no patissin el formidable empat de futbol que patim aquesta temporada.

Malgrat de tot, encara que aquests partits internacionals no aconseguïxin desvetllar l'expectació que en altre temps, junt amb els famosos equips del Servette, l'Etoile de Chaux de Fous, etc., haurien pogut desvetllar, el camp de Les Corts era ple de l'habitual públic barcelonista, que no deixa un partit dels seus per veure.

La força temperatura que diumenge haguerem de sofrir no va deixar desenvolupar el joc amb la brillantor que era d'esperar. I si en canvi va encendre els nervis d'algun jugador que va imposar-se en l'ús del joc violent.

En general, però, el joc fou divertit. Els francesos, de la darrera vegada que els havíem vist, han guanyat molt. Tant, que potser algú pot cercar en això aquella debacle que el Barcelona va sofrir a París no fa pas gaire molt de temps. Aquestes suggestions de jugadors estrangers que posseeixen, com han posseït els nostres equips fins ara, els dona una nova modalitat de joc, que el diferencia completament d'aquell pobre joc francès de fa alguns anys. Ara ja saben atacar tècnicament, saben també xutar amb precisió. Això, malgrat de la gran atracció de Mas, els va permetre de marcar dos gols, la qual cosa ja fa suposar que aquells quatre que varen obtenir a París eren ben justificats.

La selecció que presentà el Barcelona va jugar magníficament bé. Tan bé, que els va permetre d'aconseguir una brillant victòria per cinc punts a dos.

Solà no encertà tampoc una tarda massa sortosa; els dos gols, amb una mica més de seguretat, potser no haguessin entrat.

No es portava un minut de joc que arabedian aconseguí el primer gol dels francesos. Aquest punt va sorprendre tot hom. Ningú no ho esperava. Ben aviat, però, reaccionà el Barcelona, després de dominar llarga estona, durant la qual varem poder apreciar ja l'excel·lent classe de Chaizaz, el porter francès, que va guanyar-se les millors ovacions de la tarda. Als divuit minuts de joc, Ramon, en aprofitar una passada d'Arocha, marcà el gol de l'empat.

Més tard encara, Arocha va rematar d'una bea capcinada el desempat, en rematar una bola que venia de córner.

Una petita reacció dels parisencs ocasiona un ensurt als barcelonistes, però el pal s'encarrega d'inutilitzar un formidable xut de Ross. Arocha també, després d'una magnífica avançada i després de driblar els defenses, d'un gran xut, marcà el tercer gol. Al cap de poca estona, Solà no blocka amb massa seguretat un xut de Finamore, que se li escapa i rebota al pal. Bour amantent entra de remat, i només fa que tocar-la per marcar el segon gol dels francesos.

Al segon temps la victòria del Barcelona es deixa entreveure més clara encara. Els francesos semblen més fatigats.

Arocha i Chaizaz varen fer la jugada més brillant i emocionant de la tarda. Arocha avança en combinació amb Ramon. Remata una, dues i tres vegades. I Chaizaz li repell sense ferir temps de blocar-la. Arocha, finalment, d'un xut col·locadíssim aconseguí el quart gol, que fou rebus amb una formidable ovació, per premiar, tant com les rematades d'Arocha, la magnífica actuació del porter francès.

Diego fou als darrers moments l'autor del cinquè i darrer gol per al Barcelona. Malgrat del domini dels blaus-grans, els francesos feren escapades brillants, i llur davantera es mostrà perillósíssim. Però la magnífica actuació de Mas, Pedrol i

EL SANT ANDREU QUANYA EL RANG EN UN PARTIT ACCIDENTADISSIM, PER DOS A UN

Partit desgraciat de futbol, potser a causa de l'excés de temperatura. A les ordres de l'àrbitre Pèguera es formen els equips així:

Sant Andreu: Palau, Julià, Soler, Batet, Ferrer, Inglañ, Ballester, Boscó, Company, Sánchez i Torres. Manquen en aquest equip els titulars López, Sanja i Carpio, els dos primers desqualificats a causa del partit anterior.

Sans: Casanoves, Torredellat, Montecinos, Bartolí, Duran, Pausas, Pong, Calvet, Valls, Corominas i Roca.

Comença dominant el Sans, perquè el Sant Andreu no s'entendia i fallava al mig centre, i ja se sap que l'equip on el mig-centre falla va molt malament.

Montecinos vol perseguir la jugada d'un davant contrari i cau malament, de tal manera que s'ha de retirar amb la clavicula fracturada.

Queda el Sans amb deu jugadors i així i tot domina per la mala actuació dels andreuencs, on la manca dels titulars és molt notada.

Als 25 minuts de joc Pong arreplega la pilota que anava a fora i la llença davant de gol, on Corominas, malgrat d'estar en posició difícil, pot arreplegar-la i marcar l'únic gol del Sans. La resta del primer temps fou un forceig del Sant Andreu per marcar, però els dos equips es posen nerviosos i ningú fa res de bo. El joc ha estat molt interromput per les moltes faltes que s'han comès degudes a la violència d'alguns jugadors.

A la segona part no hi ha guiat cap mena de joc. El Sans volia aguantar el resultat a tota costa sense reparar en procediments, i davant de la inferioritat numèrica es col·loca a la defensiva i ataca el Sant Andreu, però desordenadament. L'àrbitre anul·la un gol del Sant Andreu d'una manera arbitrària. Casanoves surt a blocar la bola per evitar la rematada de cap de Company, però el porter del Sans perd la bola i Company amb el front obté retament el gol que incomprendiblement és anul·lat. L'àrbitre ha volgut reprochar "faut" al porter o mans, no ho sabem certament, però no existí ni una cosa ni l'altra. S'arma una crisi forta, i això acaba de desbordar els ànims excitats, tant dels jugadors com del públic, on hi ha batesses.

Per més desgràcia, Bartolí, del Sans, en voler aclarir una situació compromesa, es lesiona d'importància i pu, on, sembla, sofreix la fractura i ha d'èsser retirat, pel qual motiu el Sans queda reduït a nou jugadors, i en veure's aprofitat per la dissort aquests perden la serenitat. Els atacs del Sant Andreu són incessants, i en una de tantes vegades davant del marc Sánchez pot tocar la bola i desviar-la a la xarxa, i així queda fet l'empat. Al cap de poca estona aquest davant del Sant Andreu és violentat amb mala forma per un jugador del Sans, i obrecat vol contestar a la violència, per a qual cosa l'àrbitre l'expulsa del camp. Tot hom veu aquest èxtric excessiu i acaba d'exasperar la susceptibilitat del públic del Sant Andreu, que reu veure una maniobra dels àrbitres amb l'expulsió dels seus jugadors per a perjudicar el club.

En aquells moments tots dos equips són incomplets: el Sans amb nou ho-

mes i el Sant Andreu amb deu. Joga aquest equip a plaer, i Ballester entre mig de molts jugadors fa el gol que dona la victòria al Sant Andreu.

LES RETIRA EL SANS DEL TORNEIG DE CLASSIFICACIÓ

Sota aquest mateix títol el nostre col·lega "El Noticiero" d'ahir diu:

"Según parece, los dirigentes de la Unión Sportiva de Sans han acordado retirar a su equipo del Torneo de Promoción a la primera categoría que se está disputando.

Tan extrema resolución obedece al resultado del partido que ayer se jugó en San Andrés entre los titulares de la barrada i el Sans, en el que este último salió difícilmente vencido después de ser puestos fuera de combate sus jugadores Montecinos i Bartolí, siendo además duramente tratado por el público.

Es casi seguro que hoy se reuna la directiva del Sans para tomar tal acuerdo, que lo hará público por medio de la prensa el martes o miércoles."

BADALONA, 1. - ILURO, 0

Davant d'una bona entrada i sota les ordres del senyor Arribas, els equips s'al·liraren de la següent manera:

Badalona: Linares, Orriols, Rafa, Querol, Font, Mota, Sangüesa, Bonal, Forques, Garriga i Tejedor.

Iluro: Terrós, Mas, Blanes, Benet, Prat, Amill, Coll, Mestre, Soler, Escamez i Serra.

Surt el Badalona, aclarint l'atac els defensors.

Als pocs moments arrenca l'Iluro i passa Prat la pilota a Meates, el qual xuta a porta per l'angle, però Linares, en una bona parada, es fa aplaudir. El domini és bastant marcat per part de l'Iluro, però els seus davanters no aconsegueixen res de positiu, unes vegades per imprecisió a xutar a gol i d'altres pel desajust en els remats.

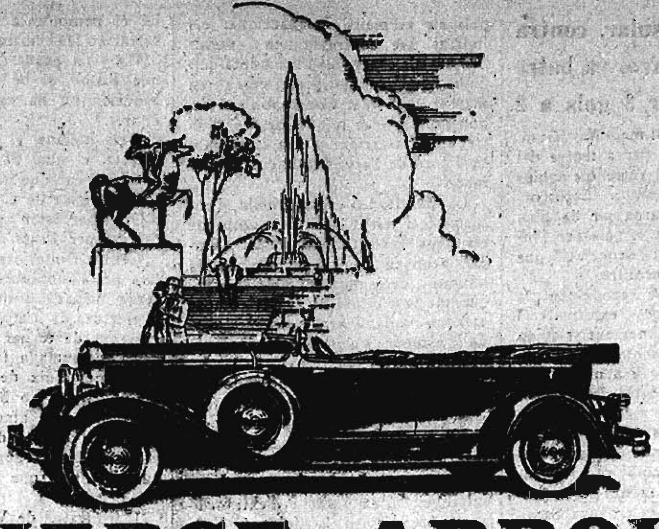
Un càrrec contra el Badalona molt ben tirat per Serra, la trau molt bé Linares, el qual juga bé de debò. Rafa, molt segur en la defensa, desbarata molts atacs de l'Iluro. Un altre càrrec contra el

A. Santromà
BALONES, BOLS, CUBES
BARRILS, CUBES
CICLOS MOTOS
Artículos para deportes

Badalona, que va a fora i ràpidament un atac del Badalona, es converteix en córner contra l'Iluro, que té cura de salvar Terrós i acaba poc després la primera part.

En començar la segona part, els xicots del Badalona surten amb molts a l'objecte de poder guanyar i s'estaciona la pilota una bona estona a la porta de l'Iluro.

Reacciona l'Iluro i ataca els contraris sense que puguin assolir cap gol per la poca desitjació i precipitació dels seus davanters. En un atac del Badalona i en un batibull

PIERCE-ARROW

La més alta qualitat

Des de 1908, tots els presidents de la República dels Estats Units han usat automòbils

El cotxe més fi d'Amèrica

STEVENSON, ROMAGOSA I C. C. VALENCIA, 295

davant de porta i quan tothom preveia el gol, Benet salva colossament.

Non atac del Badalona, portat per Tejedor, el qual passa la pilota a Garriga i aquest a Forques, aconseguint aquest jugador d'un bon xut el gol de la victòria. El joc es torna fort i mantes vegades brut, i d'ací n'esdevé l'expulsió de Forques.

Després de molts esforços d'ambdós equips, l'un per a aconseguir l'empat i l'altre per a millorar l'acort, arriba tota el final del partit.

Resumint, direm que ha estat un partit jugat a tot tren i que l'Iluro s'imposà mantes vegades, no reflectint el marcador el veritable joc descaabellat damunt el terreny. Un equip hauria estat la millor resolució de l'encontre.

EL MARTINENC BATE EL TERRASSA PER CINC GOLS A UN

Fàcil victòria la del Martinenc sobre el Terrassa. Al seu camp, els terrassencs gairebé no li presentà lluita, i menys encara una defensiva. Els vimpells de Sant Martí tingueren la feina fàcil, excessivament fàcil, per poder fer interessant un partit.

A la primera part el Martinenc ja començà a adjudicar-se la victòria, i s'arribà al descans amb dos gols a un, que fou l'únic que varen aconseguir els terrassencs.

A la segona part, els vermells de Sant Martí es varen imposar decididament, i tres gols més els hi donaren la definitiva i ben mereçuda victòria.

Els equips s'arreglaren de la manera següent:

MARTINENC: Pasqual, Serrano, Vinyes, Creixells, Climent, Fajals, Font, Cases, Toni Joan, Morrages i Fandos.

TERRASSA: Uldemolins, Vila, Bartomeu, Gandia, Santillana, Sebastà, Lavilla, Perera, Mitlans, Castro i Valls.

Els gols dels guanyadors els entraren: dos Toni Joan; un Cases i dos Morrages.

EL VILANOVA BAT EL PALAFRUGELL PER TRES GOLS A DOS

Al propi camp del Palafrugell, el Vilanova va obtenir una victòria justa, però brillant. El seu entusiasme en contrast amb l'apatia palesada pels palafrugellencs els va donar una mereçuda victòria, que els donà dos punts ben merecuts.

En iniciar-se el partit, el Palafrugell domina obté els seus dos únics gols en menys de deu minuts, marcats pel Miguel i Abellard, el primer en aprofitar un córner, i el segon en rematar una passada de Reixach. La sobrada pressió del Palafrugell havia cobert els contraris, que són ara els que comencen a atacar. En acabar el primer temps obtenen els de Vilanova el primer gol, degut al davant centre González.

A la segona part el Palafrugell domina, però a desgrat d'això els forans no es deixen perdre cap ocasió per a posar en perill la porta de Ganxilla, el qual es veu obligat a intervenir diverses vegades. En una més, González marca novament, i poc abans d'acabar el partit, Torres, en una internada i després de sortir els defensors locals, obté el gol de la victòria, que és acollit amb una forta ovació per tot el públic.

En acabar el partit se sentien comentaris apassionats, i tothom es lamentava que l'apatia dels palafrugellencs els fes perdre un encontre que ja des del començament tenien guanyat.

Comorra féu un bon arbitratge, i arreglarà els equips així:

A. O. VILANOVA: Torner, Do-

mingo, Jimeno, Calles, Altés, López, Vidal, Aparid, González, Olarica i Torres.

PALAFRUGELL: Ganxilla, Pous, Blanch, Castells, Rosales, Cabanes, Parriol, Espada, Miguel, Abellard i Reixach.

Del Vilanova: es distingiren Altés, González, Domingo i Torres. Del Palafrugell, l'únic que palesà voluntat fou Cabanes.

El Torneig de Classificació

LA PUNTUACIÓ

	J	G	E	P	C	Pts
Badalona	14	11	1	2	58	12 23
Júpiter	14	9	2	3	35	21 20
St. Andreu	13	7	2	4	25	22 16
Sabadell	12	7	1	4	23	12 13
Sans	13	6	2	5	21	21 14
Iluro	13	6	2	5	27	27 14
Palafrugell	14	4	3	7	24	24 11
Martinenc	13	5	1	7	26	39 11
Terrassa	13	1	2	10	14	40 4
A. Obrers	13	1	2	10	13	47 4

TORNEIG DE CLASSIFICACIÓ

PARTITS PER A AVUI

- A Barcelona: Júpiter-Sant Andreu.
- A Badalona: Badalona-Sabadell.
- A Palafrugell: Palafrugell-Martinenc.
- A Terrassa: Terrassa-Iluro.
- A Vilanova: Vilanova.
- A Obrers-Sans.

ELS PARTITS D'AQUESTA TARDA A LES CORTS REAL MADRID-BARCELONA (Rugby)

RED STAR-BARCELONA (Futbol)

Per a celebrar aquesta tarda a Les Corts, ha combinat el F. C. Barcelona un programa ple d'interès:

Ultra el partit de revenja entre els primers equip del Red Star i del primer equip del Barcelona, que es presentarà modificat amb la inclusió de Nogué al lloc de Solà i Piera al de Diego, se celebrerà un encontre entre els equips campions de rugby de la regió Centre i Catalunya, respectivament, Real Madrid i Futbol Club Barcelona, presentant-se els equips de la següent manera:

Real Madrid: Samba, Vázquez, Candela, Debut, Del Campo, Simón, Muñoz, Farreras, Guzmán, Del Prado, Larrañaga, Pérez, Malagrida, Bonilla i Gancedo.

F. C. Barcelona: Vilaspasa, Ferrer, Roqueaura, Borl, Witly, Aguilars, Isard, Puig, Carrejas, Baldes, Rosini, Masdeffell, Ruiz i Fontanelles.

El partit de rugby començarà a dos quarts de quatre de la tarda i el de futbol a dos quarts de sis.

El col·legiat català senyor Vilar dirigirà l'encontre de rugby.

EUROPA-C. E. MANRESA

Per a aquesta tarda, a les cinc, hi ha anunciat al camp del Guinardó un partit d'entrenament entre el primer equip del Centre Espanyol Manresa i una forta selecció de l'Euro-

Resultat siré. — Que arribats a finalistes el Real Madrid i l'Atlético Club de Bilbao, i designat l'Estadi de Barcelona com a camp neutral per a jugar la final, diferents periodes de Barcelona publicaren una referència d'una reunió de la Federació Catalana donada, segons s'ha comprovat, pel membre d'aquesta i del R. C. D. Espanyol sense Serramallera. En aquesta referència i en vigílies del partit, es reproduïa la qüestió i s'insistia en certs punts de vista de la nota de l'esmentat club, en forma que devia neutralitzar els beneficis efectes d'una nota oficial publicada en l'òrbles termes per la Federació Catalana, i deconstruir, en canvi, l'estat de general hostilitat amb què fou rebut l'equip del Real Madrid a l'Estadi de Barcelona.

Resultat set. — Que per si això fos poc, elements conegudament adictes al R. C. D. Espanyol, organitzaren grups que proveïts de xuletets metàl·lics de dos sorolls en van dirigir a primeres hores de la tarda a l'Estadi per tal de situar-se als pen-

L'Espanyol és objecte de severes sancions per part del Comitè de la Federació Espanyola

Notícies de Madrid diuen que la R. Federació Espanyola de Futbol ha pres acords sobre els incidents ocorreguts amb motiu de les semi-finals Espanyol-Madrid. La Federació es mostra particularment severa amb l'Espanyol i molt benigne per al Real Madrid.

Heus ací el text de la decisió presa:

Resultant primer. — Que en l'acta del partit R. C. D. Espanyol i Real Madrid, que es va celebrar el 18 de maig al camp del primer, el capità de l'Espanyol formulà protecció per la tolerància que va tenir l'àrbitre senyor Steimbom amb el joc dur del Real Madrid, i per la conducta violenta i ingratiosa dels jugadors d'aquest.

Resultant segon. — Que amb motiu de la celebració de l'esmentat partit, el públic es manifestà aradament contra l'equip i jugadors del Real Madrid, i que en sortir del camp, el cotxe que conduïa els jugadors madrilenys foren apedregats per grups que esperaven el seu pas.

Resultant tercer. — Que durant el partit Real Madrid - R. C. D. Espanyol, celebrat el 25 de maig darrer, per haver fet caure l'avalancha de públic d'una de les portes, es va situar un rang d'apedregadors entre la finca que assenyala el límit del camp de joc i la tanca que separa el camp del públic, guardant durant tot el partit una actitud correcta i pacífica, fins i tot en els moments que per haver aconseguit marcar el Real Madrid els seus gols es va llançar algun grup al camp a abraçar els seus jugadors.

Resultant quart. — Que ni abans de començar el partit es va formular cap reclamació per part del R. C. D. Espanyol, ni després del partit protestà a l'acta, fet que corrobora plenament l'anterior.

Resultat cinquè. — Que tot i això, fou publicada a la premsa una nota del R. C. D. Espanyol, en la qual després d'audir amb manifest incertitud i evident mala fe opacions del públic que no existien, i desatencions incertes als elements directius, s'acabà per manifestar que el Real Madrid per esta molt ben situat en les altes esferes federatives, s'ha burlat de moltes coses que a la majoria dels altres clubs no els és permès fer-ho.

Resultat siré. — Que arribats a finalistes el Real Madrid i l'Atlético Club de Bilbao, i designat l'Estadi de Barcelona com a camp neutral per a jugar la final, diferents periodes de Barcelona publicaren una referència d'una reunió de la Federació Catalana donada, segons s'ha comprovat, pel membre d'aquesta i del R. C. D. Espanyol sense Serramallera. En aquesta referència i en vigílies del partit, es reproduïa la qüestió i s'insistia en certs punts de vista de la nota de l'esmentat club, en forma que devia neutralitzar els beneficis efectes d'una nota oficial publicada en l'òrbles termes per la Federació Catalana, i deconstruir, en canvi, l'estat de general hostilitat amb què fou rebut l'equip del Real Madrid a l'Estadi de Barcelona.

Resultat set. — Que per si això fos poc, elements conegudament adictes al R. C. D. Espanyol, organitzaren grups que proveïts de xuletets metàl·lics de dos sorolls en van dirigir a primeres hores de la tarda a l'Estadi per tal de situar-se als pen-

gües més propers al camp, aconseguint d'aquesta manera fer més ostensible el seu efecte, i al final del partit arribaren, alguns, a saltar al camp i apallissar els jugadors del Real Madrid, quan, vençuts, es dirigien als vestuaris.

Tenint en compte primer. — Que fomentada i protestada del R. C. D. Espanyol en l'acta del partit del 18 de maig en el J. violent i incorrec-te del Real Madrid, queda reduïda a qüestions de fet, l'apreciació de les quals correspon a l'àrbitre i que per tant procedeix ratificar la validesa donada al partit.

Tenint en compte segon: Que la conducta del públic del camp del Club Deportivo Espanyol durant el partit del 18 de maig i l'agressió de què foren objecte els jugadors del Real Madrid constitueix una falta prevista en el número 7, apartat a) de la circular número 80 i castigada amb penya de 100 a 1.500 pessetes.

Tenint en compte tercer: Que re-terrat al segon partit celebrat el dia 25 a Madrid, en no complir el R. C. D. Espanyol cap protesta a l'acta ni haver reclamat en cap moment ni abans ni després del partit de la permanència del públic junt a les ratlles que assenyalaven el límit del camp, revelen clarament que no ho va considerar com a coacció ni com a impediment per al lliure desenvolupament del partit, i que acen-sen la mala fe amb què fou redactada la nota publicada a Barcelona pel R. C. D. Espanyol que amb aquesta nota s'ha fet culpable d'una falta greu, no solament en falsificar i exagerar tendenciosament els fets, sinó en agraviar també el Comitè amb les seves gràtules i intoleràncies manifestacions que s'han de castigar rigorosament per l'article 48 dels Estatuts.

Tenint en compte quart: Que si bé és cert que en el camp del Real Madrid es va situar públic entre les ratlles que limiten el terreny de joc i les tanques que el separen del públic, degut a la causa indicada en el resultat tercer, també és cert que va mantenir-se sempre en actitud pacífica, per la qual cosa adol-cament s'ha d'amonestar a aquesta entitat perquè procuri en el succe-sor evitar-ho.

Tenint en compte cinquè: Que la conducta del membre de la Federa-ció Catalana de Futbol i del R. C. Espanyol senyor Serramallera, revela que premeditadament s'intenció de provo-car la falta de neutralitat: en el pù-blic, amb perjudici evident per al Real Madrid, prevista en l'article 50 dels Estatuts.

Tenint en compte sisè: Que in-ciant-se en l'expedient altres respon-sabilitats, procedeix deixar a salvo les que es guanyen deducir d'altres in-vestigacions.

El Comitè Executiu de la Real Fed-eració Espanyola de Futbol, en ses-sió celebrada el dia 18 de l'actual, ha acordat:

Primer.—Ratificar la validesa dels partits semifinals del Campionat d'Espanya celebrats els dies 18 i 25 de maig darrer entre el R. C. D. Espanyol i el Real Madrid.

Segon.—Penyorar amb 1.000 pes-setes el R. C. D. Espanyol pels fets a què es refereix el resultat segon.

Tercer.—Amonestar el Real Madrid pels fets consignats en el resultat tercer.

Quart.—Penyorar el R. C. D. Es-panyol amb 4.000 pessetes pels fets a què al·ludeix el resultat cinquè.

Cinquè.—Suspendre pel terme de dos anys per ocupar tota classe de càr-regs en l'organització federativa, al directiu de la Federació Catalana se-nyor Serramallera.

Sisè.—Reservar-se qualsevol decisió que resultés justificada de diligències posteriors al present fall.

En la mateixa sessió va sortejar-se els federatius que cessaven i va correspondre cessar als senyors Rosich i Equiazábol.

HIPISME

El Concurs Hípic Internacional

La notable euga "Revistada", del senyor J. Garcia Fernández, guanya per dos cinquens de segon sobre "Royal" la prova "Omnium".

Davant d'un públic nombrosíssim se celebrà diumenge la clàssica prova "Omnium", als terrenys del Polo-Joquei Club. Del 73 cavalls matricu-

lats deixaren de presentar-se 14 i no acabaren el recorregut ap. Gaiques tots els que saltaren sense handícap, sens dubte per sentir ja la calor, prengueren el corresponent bany, bé en intentar franquejar la banqueta entre rics o la ria amb bardissa.

En començar la desfilada dels exemplars subjectes als dos handícaps, va ésser quan la prova entrà en la part més interessant, car hom s'en-tusiasma amb els bells salts especial-ment de "Revistada" i "Royal", als quals els separen 2/5 de segon únic-ament. Molt bé per la munta ma-gistral dels respectius genets senyors Garcia Fernández i Somalo. Talhi cal esmentar els senyors Serrano, Cavanilles i Jurado, ja que una ve-gada més confirmaren en les noves pistes llurs grans qualitats equestres.

La classificació fou la següent:

Primer. — "Revistada". Muntat pel senyor J. Garcia Fernández, cap falta, 1' 47".

Segon. — "Royal". Muntat pel se-nyor Somalo, cap falta, 1' 47" 2/5.

Tercer. — "Disciplina". Muntat pel senyor Manuel Serrano, cap falta, 2' 0" 2/5.

Quart. — "Star II". Muntat pel senyor Cavanilles, una falta, 1' 52".

Cinquè. — "Bagatela". Muntat pel senyor Jurado, una falta, 1' 53".

Sisè. — "La lanch". Muntat pel senyor Manuel Serrano, una falta, 2' 21" 1/5.

Setè. — Faura. Muntat pel senyor A. Talavera, dues faltes, 1' 47".

Vuitè. — "Tramplin". Muntat pel senyor L. Abellán, dues faltes, 1' 56" 2/5.

Nové. — "Cliché II". Muntat pel senyor J. M. Valenzuela, dues faltes, 2' 3" 4/5.

Dè. — "Vencedor". Muntat pel se-nyor L. Cabanes, dues faltes, 2' 7".

11. — "Veber". Muntat pel senyor Manuel Serrano, dues faltes, 2' 7" 4/5.

12. — "Ramocón". Muntat pel se-nyor J. M. Ciga, dues faltes, 2' 9".

13. — "Acocho". Muntat pel senyor E. G. Campillo, dues faltes, 2' 10" 1/5.

14. — "Revolució". Muntat pel se-nyor J. de Sotio, dues faltes, 2' 10 segons 1/5.

15. — "Eantallado". Muntat pel se-nyor M. de la Cerda, dues faltes, 2' 10" 2/5.

16. — "Varejon". Muntat pel senyor P. Villalonga, dues faltes, 2' 15" 1/5.

17. — "Sagunto". Muntat pel senyor A. Talavera, tres faltes, 1' 48" 3/5.

18. — "Juntera". Muntat pel senyor M. Bonet, tres faltes, 2' 4".

Els llaços s'adjudicaren a "Vague-dad", muntat pel senyor L. Pontet; "Palajeta", pel senyor L. Abellán, i "Salera", pel senyor R. Bençito.

La prova "Amazones" no arribà a celebrar-se per no presentar-se les inscrites.

Avui, tercer dia de concurs, regim el següent programa:

COPA 1. - S. M. EL REI ALFONS XIII

Handicap. 4.000 pessetes. Alcària màxima 1'30 m.

Obligatorià la inscripció en aquesta prova per a tots els cavalls que prenguin part en qualsevol altra del concurs. La copa passarà a ésser propietat del genet que la guanyi des anys seguits. En 1929 va guanyar el primer premi En Juli G. Fernández.

Primer premi: la copa i 1.000 pes-setes.

Segon, 600 pessetes.

Tercer, 400.

Quart, 300.

Cinquè, 250.

Sisè, 200.

Setè, 150.

Del vuitè al 18, 100.

Matricula 40 pessetes.

COPA DEL COMITE CENTRAL DE LES SOCIETATS HIPIQUES ESPANYOLES

Premi, la copa i 1.500 pessetes per a l'equip guanyador. Almenys 12 ob-stacles, Alcàries mínima i màxima, 1'10 m. i 1'30 m., respectivament. Cada equip estarà format per tres genets.

Matricula, 15 pessetes per cavall.

La sessió començarà a les tres en punt de la tarda.

Durant el concurs hípic del diu-menge ens assabentarem amb satisfac-ció de la victòria a Madrid en la car-rera del mateix dia de gentlemen-ri-ders, de "Blue-Eyes", propietat dels senyors Vicents i Martí de la Cruz. La nostra enhorabona a tan distingits aficionats.

Avui, a dos quarts de quatre GRAN PARTIT DE RUGBY

REAL MADRID F. C. -- F. C. BARCELONA

Campió del Centre Campió de Catalunya

A les oino

RED STAR, DE PARIS

FUTBOL CLUB BARCELONA

Campió de Catalunya

CAMP DE LES CORTS

Entrada: 2'20 pessetes

Visiti

MOTOR PALACE

Còrrega, 302-304 - Claris, 98-100

i segurament trobarà el model d'automòvil que li convé

PREUS des de 4.500 a 52.000 pessetes

STUTZ HORCH

WILLYS-KNIGHT

HUDSON ESSEX

WILLYS WHIPPET

CHENARD-WALKER

HANOMAG

ROSENGART

CAMIONES GRAMM

Assortit complet de recambis per a totes les marques.

AUTOMOVILES SA

Gerent: JOSEP BOFILL BENESSAT

Departament especial de cotxes usats: Teléf. 70525

ATLETISME

Diuenge acabaren els Campionats de Catalunya

Un moment de la carrera de steeple-chase

Diuenge al matí i a la tarda se celebraren a l'Estadi les darreres proves dels Campionats de Catalunya d'enguany. L'èxit en general va ser remarcable i s'obtingueren un seguit de belles marques.

Destinam tot el nostre espai a la publicació íntegra dels resultats. En una de les nostres properes edicions farem l'oportú comentari.

RESULTATS TECNICS

200 metres lliures, eliminatòries
Primera eliminatòria: 1. Arévalo, G. Tarragona, 24 s. 1-5; 2. Hohlaf, F. C. Barcelona.

Segona eliminatòria: 1. Roca, F. C. Barcelona, 25 s. 2-5; 2. Castell, G. Tarragona; 3. Manyer, Júpiter; 4. Oliver, F. C. Barcelona.

Tercera eliminatòria: 1. Serrahima, F. C. Junior, 25 s.; 2. Martí, A. E. Popular; 3. Palomo, F. C. Junior.

Quarta eliminatòria: 1. Jonqueres, F. C. Barcelona, 24 s. 1-5; 2. Fernández, Espanyol.

Cinquena eliminatòria: 1. Oliver, F. C. Barcelona, 24 s.; 2. Serrahima, F. C. Junior; 3. Rof, F. C. Barcelona.

800 metres lliures final:
1. Vives, C. D. Espanyol, 1 m. 59 s. 4-5; 2. Müller, Espanyol; 3. Muntaner, Reus Deportiu; 4. Angel, Gimnàstic de Tarragona; 5. González, Espanyol; 6. Montfort, independent; 7. Freixes, Gimnàstic de Tarragona; 8. Agaccio, Espanyol; 9. Brunet, A. E. Popular, fins a disset qualificats.

1000 metres lliures final:
Primera eliminatòria: 1. Arévalo, G. Tarragona, 14 s. 1-5; 2. Martí, A. E. Popular.

Segona eliminatòria: 1. Pérez, C. D. Europa, 11 s. 4-5; 2. Castell, G. Tarragona; 3. Santfeliu, Europa.

Tercera eliminatòria: 1. Hohlaf, F. C. Barcelona, 12 s.; 2. Serrahima, F. C. Junior; 3. Palomo, F. C. Junior.

Quarta eliminatòria: 1. Jonqueres, F. C. Barcelona, 11 s. 4-5; 2. Sereix, Espanyol; 3. Manyer, Júpiter; 4. Mirat, Espanyol.

Cinquena eliminatòria: 1. Oliver, F. C. Barcelona, 12 s. 1-5; 2. Fernández, Espanyol; 3. Quintà, C. Barcelona; 4. Sant, junior.

Sisena eliminatòria: 1. Oliver, F. C. Barcelona, 11 s. 1-5; 2. Oliver, F. C. Barcelona.

Llançament del pes:
1. J. Tugues, F. C. Badalona, 10.66; 2. F. Tugues, F. C. Badalona, 10.58; 3. Soriol, F. C. Badalona, 10.32; 4. Laffite, F. C. Barcelona, 10.32; 5. Llorens, Club Gimnàstic, 10.12; 6. Carreres, Grup E. i E. Gironi, 9.81.

200 metres lliures:
Primera eliminatòria: 1. Olaf, F. C. Barcelona; 2. J. Serrahima, Junior F. C.; 3. Roca, F. C. Barcelona; 4. Rof, F. C. Barcelona.

Segona eliminatòria: 1. Arévalo, Club Gimnàstic, 23 s. 3-5; 2. Oliver, F. C. Barcelona; 3. Jonqueres, F. C. Barcelona; 4. Martí, A. E. Popular; 5. Fernández, C. D. Espanyol.

Salts d'alçada final:
1. Olivella, C. Gimnàstic, 1.70; 2. Laffite, F. C. Barcelona, 1.68; 3. Bombardó, C. E. Laetania, 1.68; 4. Cardús, C. E. Terrassa.

5.000 metres marxa final:
1. G. García, F. C. Barcelona, 24 m. 45 s. 2-5; 2. Castellort, Barcelona, 25 m. 5 s. 1-5; 3. Aris, F. C. Badalona, 25 m. 23 s. 2-5; 4. Cots, F. C. Barcelona, 25 m. 24 s. 4; 5. Cardona, U. S. Sant Andreu.

100 metres tanques final:
1. Roca, F. C. Barcelona, 17; 2. Ballesteros, Grup E. i E. Gironi, 17 1-5; 3. Consegal, F. C. Badalona, a un pit; 4. Bota, Grup E. i E. Gironi; 5. Mateu, F. C. Badalona; 6. Saver, Club Natació Reus "Ploms".

100 metres lliures, semifinals:
Primera eliminatòria: 1. Arévalo, Club Gimnàstic, 11 s. 3-5; 2. Olaf, F. C. Barcelona; 3. Pérez, C. D. Europa; 4. Martí, A. E. Popular; 5. Serrahima (J.), Junior F. C.

Segona eliminatòria: 1. Jonqueres, F. C. Barcelona, 11 s. 4-5; 2. Oliver, F. C. Barcelona; 3. Sereix, C. D. Espanyol; 4. Fernández, C. D. Espanyol; 5. Rof, F. C. Barcelona; 6. Castell, Club Gimnàstic.

400 metres tanques, eliminatòries:
Primera eliminatòria: 1. Roca, F. C. Barcelona, 59 s.; 2. Tugues, F. C. Badalona; 3. Pitart, Tagamanent.

Segona eliminatòria: 1 (ex-oculo), Cunyat, F. C. Barcelona; 2. Angel, G. Tagamanent, 1 m. 8 s.

Tercera eliminatòria: 1. Mateu, F. C. Badalona, 1 m. 10 s. 3-5.

Llançament del martell, final:

1. F. Tugues, F. C. Badalona, 41 metres 19 cm. (rècord de Catalunya i Espanya batut); 2. Martínez, F. C. Barcelona, 37.18; 3. J. Tugues, F. C. Badalona, 35.76; 4. Llorens, G. Tarragona, 31.37; 5. Pardo, F. C. Barcelona, 25.48; 6. Salvador, G. S. Gironi, 25.

10.000 metres lliures final:
1. Serra, C. D. Espanyol, 34 m. 23 segons; 2. Florensa, F. C. Barcelona, 34 m. 51 s. 1-5; 3. Ferrer, F. C. Barcelona, 35 m. 31 s.; 4. Mur, C. D. Espanyol, 35 m. 45 s.; 5. Cavaller, F. C. Barcelona, 35 m. 57 s. 3-5.

Relleus 4x400 final:
1. F. C. Badalona, 3 m. 38 s. 3-5 (Culi, Mateu, Tugues (J.) i Aliver, rècord de Catalunya batut); 2. F. C. Barcelona (Hohlaf, Franco, Cunyat i Roca); 3. G. Tarragona (Castells, Porrera, Pallach i Angel); 4. G. E. i E. Gironi (Bastellers, Camps, Colomer i Simon); 5. C. D. Espanyol

Relleus 4x100 final:
1. F. C. Badalona, 3 m. 38 s. 3-5 (Culi, Mateu, Tugues (J.) i Aliver, rècord de Catalunya batut); 2. F. C. Barcelona (Hohlaf, Franco, Cunyat i Roca); 3. G. Tarragona (Castells, Porrera, Pallach i Angel); 4. G. E. i E. Gironi (Bastellers, Camps, Colomer i Simon); 5. C. D. Espanyol

Salts de llargària: Roca, F. C. Barcelona.

Triple salt: Huguet, Gimnàstic.

Salts amb perxa: Culi, F. C. Badalona.

Els resultats per Clubs no es donen oficialment, davant de diverses reclamacions formulades, una d'elles per

de Catalunya); a. Club Gimnàstic de Tarragona (Miquel, Castells, Porrera, Arévalo); b. F. C. Barcelona (Roca, Cunyat, Franco, Jonqueres); c. Junior F. C. (Serrahima, J. M. Serrahima, Pineda, J. Serrahima); d. Espanyol (González, Miret, Fernández i Sereix).

400 metres lliures:
1. Muntaner, Reus Deportiu, 52 s.; 2. Roca, F. C. Barcelona, 59 s. 2-5; 3. Colomer, G. E. i E. Gironi; 4. González, Espanyol; 5. Cunyat, F. C. Barcelona.

RELACIÓ DELS CAMPIONATS DE CATALUNYA
100 metres: Arévalo, Gimnàstic Tarragona.

200 metres: Arévalo, ídem.

400 metres: Muntaner, Reus Deportiu.

800 metres: Vives, Espanyol.

1.500 metres: Angel, Gimnàstic Tarragona.

3.000 "steeple": Folch, Espanyol.

5.000 metres: M. Serra, ídem.

10.000 metres: Serra, ídem.

5.000 marxa: García, F. C. Barcelona.

110 tanques: Roca, ídem.

400 tanques: Roca, ídem.

Relleus 4x100: F. C. Badalona.

Relleus 4x400: F. C. Badalona.

Relleus 4x100: F. C. Badalona.

Relleus 4x100: F. C. Badalona.

Relleus 4x100: F. C. Badalona.

Relleus 4x100: F. C. Badalona.

Relleus 4x100: F. C. Badalona.

UN DOCUMENT GRAFIC INTERESSANT
La classificació donada en els 100 metres final donà lloc a reclamació; per la present fotografia, fidel i imparcial testimoni de l'esforç de cada atleta, és fàcil de classificar cada un dels sis participants: Arévalo, Oliver, Jonqueres, Sereix, Olaf, Pérez. Oliver entrà a menys d'un pit d'Arévalo

(Agaccio, Rodríguez, Manu i González).

1.500 metres:
1. Angel, Gimnàstic Tarragona, 4 minuts 14 s. 3-5; 2. Sander, Reus Deportiu, 4 m. 28 s. 1-5; 3. Navés, independent; 4. Mengot, Tagamanent.

Llançament de la barra:
1. Aguacil, F. C. Badalona, 17 metres, 98 centímetres; 2. Capó, Bages, 17.68; 3. Sánchez, Badalona, 16.25; 4. Pou, Barcelona, 17.07; 5. Bru, Gimnàstic Tarragona, 15.34; 6. Oliver M., Badalona, 13.70.

Llançament de la javelina:
1. Bru, Tarragona, 47 metres; 2. Castells G. E. E. Gironi, 44.24; 3. Oliver, Tarragona, 42.17; 4. Culi, Badalona, 42.04; 5. Laffite, Barcelona, 39.87.

Salts amb perxa:
1. Culi, Badalona, 3 metres 60 centímetres; 2. Consegal, Badalona, 3.10; 3. Tries, Comarca Bages i Utiel, C. E. La Mola, empats a tres metres.

200 metres lliures:
1. Arévalo, Gimnàstic de Tarragona, 23 s. 3-5; 2. Olaf, F. C. Barcelona; 3. Jonqueres, Barcelona; 4. Oliver, Badalona; 5. Serrahima, Junior F. C.

3.000 steeple-chase:
1. Folch, Espanyol, 10 m. 30 s.; 2. Mur, ídem, 10 m. 31 s.; 3. Ricard, independent; 4. Puy, S. E. Terrassa; 5. Cebrían, Badalona.

100 metres lliures:
1. Arévalo, Tarragona, 11 s. 4-5; 2. Jonqueres, F. C. Barcelona (?); 3. Oliver, Badalona.

Triple salt:
1. Huguet, Tarragona, 13 metres 10 centímetres; 2. Roca, F. C. Barcelona, 12.55; 3. Olivella, Tarragona, 12.54.

400 metres tanques:
1. Roca, F. C. Barcelona, 59 s. 1-5; 2. Angel, Gimnàstic de Tarragona; 3. Mateu, F. C. Badalona; 4. J. Tugues, F. C. Badalona; 5. Cunyat, F. C. Barcelona; 6. M. Oliver, F. C. Badalona.

Relleus 4x100 metres:
1. F. C. Badalona (Consegal, Tugues, Culi i Oliver), 45 s. 4-5 (rècord)

ELS ESPORTS A L'EXPOSICIÓ
La carrera de l'Exposició promet constituir un esdeveniment

El Comitè regional de Catalunya de la U. V. E. prossegueix els seus treballs perquè la participació de corredors nacionals i estrangers facin d'aquesta carrera una prova força interessant.

Sense que puguin encara donar-se notícies concretes de la participació de corredors italians i belgues, pot assegurar-se que un bon lot de corredors francesos amidaràn llurs forces amb els nostres a les amplees avingudes de l'Exposició el dia 6 de juliol.

El corredor francès, actual campió de França, Camil Foncaux, ha manifestat als organitzadors el seu sentiment per no poder participar en aquesta prova que li era de gran interès, perquè té compromesa la data a la pista de Roanne, però el seu company d'equip, Ferran Gornes, campió de França militar 1929-1930 i de París-Croze Cyvel Pedestre el 28 i 29, ha tramès la seva inscripció en ferm per a participar en el Gran Premi Exposició.

Amb el corredor Cornes formaran equip Saury, que acaba de guanyar el circuit de "L'Independant", i actualment està en plena forma; Maurel, especialista en carreres en costa, i Hargues, que en la passada Volta al País Basc va significar-se en forma brillant.

Els corredors que participin en aquesta carrera podran disposar d'una sola màquina, i com a garantia del fidel compliment d'aquesta disposició totes seran precintades.

Durant el transcurs de la carrera quedarà absolutament prohibit tota

mena d'ajut, sigui la que sigui la causa que el pogués motivar. La infracció d'aquesta disposició serà castigada amb l'exclusió de la classificació i pèrdua del premi.

Als corredors participants els és prohibit en absolut llançar durant la carrera ampelles, bidons i deixalles de menjar, car han de tenir en compte que la carrera es farà dintre un recinte tancat i que aquells objectes podrien provocar la caiguda d'altres concursants. La infracció d'aquest advertiment serà severament castigada.

Si per causa de pluja o d'altres imprevistes la carrera hagués d'ajornar-se o suspendre's, no s'admetran reclamacions de cap mena.

Els organitzadors no es fan responsables dels accidents que puguin causar o sofrir els corredors. (Article 76 del Reglament de carreres.)

DE LES REGATES D'OUTBOARDS GRAN PREMI EXPOSICIÓ I CAMPIONAT D'ESPANYA

Entre els aficionats a l'emoció d'esport motonàutic ha causat gran satisfacció d'anunci de les regates d'outboards que, subvencionades pel Comitè esportiu de l'Exposició de Barcelona se celebraran el mes de juliol vinent al nostre port, organitzades pel Club Nàutic.

Aquestes regates prometen aconseguir un èxit superior a totes les celebrades fins a la data. Els nostres pilots locals, donant-se compte de la importància d'aquestes regates, ja han començat llur preparació i han anunciat importants reformes en cascos i motors, i alguns han encarregat la construcció de nous cascos a la nostra ciutat; també són esperats en data propera l'arribada de cinc motors d'una nova acreditada marca americana, de 40 cavalls cadascun, últim model de la sèrie careres.

A la secretaria del Club Nàutic de Barcelona es reben cartes de tots els port d'Espanya en sollicitud de detalls sobre aquestes importants regates. I hom compta amb gran nombre d'inscripcions probables les que estan pendents de formalització fins a conèixer-se les dates i programes definitius que aviat es donarà a conèixer.

Aprofitant la data lliure d'avui a l'Estadi, l'Agrupació Esportiva Tramvies, que tenia concertat per a vui un encontre amistós de futbol amb la Unió Esportiva de Girona, sollicità del Comitè esportiu de l'Exposició l'au-

torització necessària per a jugar l'esmentat encontre al magnífic camp d'Esports del nostre Certamen.

L'autorització fou concedida i l'encontre entre tramvies i gerundens tindrà efecte d'aquesta tarda, a les cinc, a l'Estadi, el accés al qual serà lliure.

UN MATCH INTERNACIONAL DE BASKET-BALL
La Federació Catalana de basket-ball d'acord amb el Comitè Esportiu gestiona encaminada a poder oferir de l'Exposició, inicià des carrers les

La Federació Catalana de Basket-ball, d'acord amb el Comitè esportiu de l'Exposició, inicià dies enrera les gestions encaminades a poder oferir als nostres aficionats al novell esport un esdeveniment digne de la importància que el basket-ball ha adquirit ja entre nosaltres.

Les gestions han arribat a feliç terme, i pot donar-se per segura per al dia 13 de juliol la visita del "Foyer Alsacien de Mulhouse", notabilíssim equip de la població esmentada que ve renovant sense intermitència des de l'any 1923 el títol de campió d'Alsàcia i que "compte en el seu palmarès amb el títol de campió de França de basket-ball aconseguit els anys 1924, 1925, 1926, 1928, 1929 i 1930.

El partit es jugarà a la pista de basket de l'avinguda Muntanyans, i al formidable conjunt francès serà oposat en selecció catalana capaç de representar davant els campions francesos un honorable paper.

"LA RAZA"
Es l'única revista espanyola que atén amb serietat la política, la dona, l'infant, la llar, el cinema. Hi col·laboraran els millors escriptors contemporanis espanyols. Apareixen informacions gràfiques de l'actualitat.

Revista quinzenal: Preu, 40 cèntims
LLIBRERIA BARCELONA
Ronda de la Universitat, 1 - Barcelona

AGENCIES DE VENDES DE L'A CIUTAT DE BARCELONA
FRANCISCO ABADAL Aragó, 238
ERNEST BRETO Tàmbia de Catalunya, 106
JAUME BARROT Muntaner, 223
JOSEP DOTRAS Omgery, 1

ANDREU W. MORENO Sant Pere Màrtir, 24 (Gràcia)
FRANCISCO ONTIVEROS Passeig de Gràcia, 89
RECANVIS I ACCESSORIS, S. A. Passeig de Gràcia, 18

LES LLETRES
Informació catalana
Els darrers llibres publicats per la Llibreria Catalana són els següents: Animes vinculades, per Felip Serrano-Mont; Les dictadures dels nostres dies, per Andreu Pla; La nit de Vincennes, per Alfred de Vigny; La llengua de l'Església, per Ivo d'Escop, etc.

Imatges... corresponent al dia 18 conté un sumari força interessant format per un text suggestiu, acompanyat de bonics rotogràfics que donen a conèixer moments d'actualitat. Preu, 40 cèntims

...No apta per als enamorats? Aquest advertiment el fa la Llibreria Catalana anunciant Judita, la novel·la de Francesc Trabal, que va presentar l'actualitat literària a casa nostra.

Es realment aquesta novel·la "no apta per als enamorats", o és tracta simplement d'una propaganda adaptada al to d'humor de les obres de l'autor de L'any que ve.

Els decontem més aviat per creure això darrer.

Les Arts
L'EXPOSICIÓ DELS ARTISTES DE LA SALA PARES
Són nombrosíssimes les persones que han visitat ja l'exposició dels artistes de la Sala Pares, malgrat que aquesta estigui oberta a hores determinades de cada dia. En tres dies de visita s'han recollit ja més de mil entrades. Són molt nombrosos també les fulles que s'han rebut contestant les preguntes a què l'esmentada exposició ha donat lloc.

Herniats (Trencats)
Tingueu sempre present que els millors aparells del món per al guariment de tota mena d'hernies són els de la CASA TORRENT. Sense treure ni elats ni cap mena, no molestant ni fad embalum, s'enmotiven com una guaina. Homes, dones i nens, han guanyat-ne. En l' de la vostra salut, no heu de comprar mai braxers ni embolcats de cap mena sense abans veureu aquesta casa.

13, CARRER DE LA UNIO, 13
CASA TORRENT, Barcelona. — Molta cura a no equivocar-vos de casa.

OLIS MINERALS D'ALTA QUALITAT PER AUTOMOBILS. MOTORS I MAQUINARIA GENERAL
A. ROSELL CASAMITJANA - Ronda de Sant Pere, 21 - Telèfon 13466

